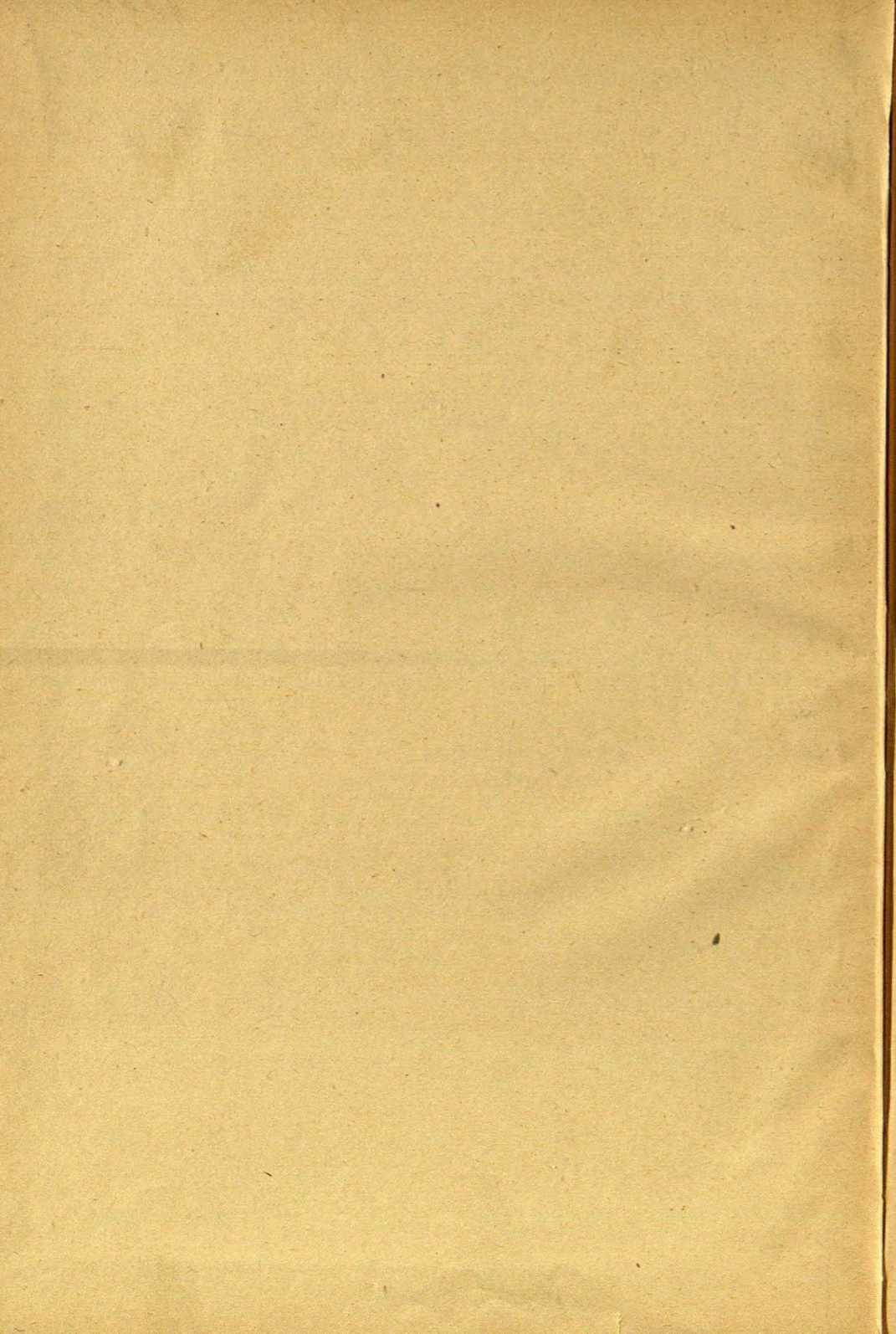

БИБЛИОТЕКА
АДВОКАТСКЕ КОМОРЕ
ВОЈВОДИНЕ

П 1

1935/36

1/1 платино туб црво

112 72

Из Адвокатске Коморе

Убележавање у именик адвоката на основу судијског испита

Поводом конкретног случаја, где је адвокатски приправник тражио убележење у именик адвоката на основу судијског испита, положеног код Кр. Банског стола у Земуну дне 18. априла 1932. године, Одбор адвокатске коморе заузео је становиште, да се убележење не може допустити обзиром на 1. ал. §-а 125. Закона о адвокатима у вези са чл. 8. и 9. Закона о судијама редовних судова, будући да се судијски испит молиоца не може сматрати оним судијским испитом, који је предвиђен у тач. д. §-а 2. Закона о адвокатима, јер је молилац судијски испит положио након праксе од 2 године, 4 месеца и 6 дана, од ког је времена провео у пракси код суда 1 годину и 26 дана, а остало код адвоката. Међутим чл. 8. Закона о судијама редовних судова предвиђа трогодишњу, односно по уводном Закону за г. п. п. двогодишњу праксу код суда, да може кандидат полагати судијски испит и то пред комисијом предвиђеном у чл. 9 Закона о судијама.

Против овог решења Одбора коморе, молилац је поднео жалбу на Касациони суд одељење Б. у Новом Саду, који је жалбу уважио, нападнуто решење Коморе поништио и упутио исту да донесе ново решење и то са ових разлога:

„Закон о судијама редовних судова од 8. јануара 1929. год. у својим прелазним наређењима у чл. 57. одељак II. регулише начин полагања судијског испита до изједначења Закона о судијским поступцима за целу Краљевину, што значи да до изједначења Закона о судским поступцима судски се испити неће полагати по чл. 8. и 9. већ по одредбама чл. 57. одељак II. Закона о судијама. Да ли постоје услови за полагање судијског испита по члану 57. Зак. о судијама оцењује

она комисија пред којом приправник полаже. Ако је та комисија нашла, да је кандидат испунио услове за полагање судијског испита, ту околност не може Адвокатска комора да преиспитује, јер то не спада у њен делокруг.

У конкретном случају обзиром на горе изложено има се расматрати само то питање, да ли је судијски испит, који је молилац убележења положио код Кр. Банског стола у Загребу дне 18. априла 1932 год. једнак са адвокатским испитом, предвиђеним у тач. д. §-а 2 Закона о адвокатима, без обзира на одредбу одељ. I. §-а 125. Закона о адвокатима. У Закону о судијама у прелазним наређењима у чл. 57. одељ. III. недвојбено и без икакве резерве изједначује се судијски испит са адвокатским испитом, а та околност, да је ово изједначење изречено у прелазним наређењима и после регулисања начина полагања судијског испита, има се сматрати тако, да се и они судијски испити имају сматрати једнаким са адвокатским испитима, који нису положени под условима, предвиђеним у чл. 8. и 9. Закона о судијама. Одбор адвокатске коморе у своме решењу погрешно се позвао на одредбе одељ. I. §-а 126. Зак. о адвокатима, јер та одредба привремено регулише полагање адвокатског испита, док Закон о уређењу редовних судова не ступи на снагу у целини, а та одредба нема везе са привременим регулисањем полагања судијског испита. Обе ове одредбе су привременог карактера и једна са другом нема никакве везе.

Из горе изложеног излази, да Закон о судијама редовних судова од 8. марта 1929 год. изједначује судијски испит са адвокатским испитом без обзира на то да ли је положен под условима, предвиђеним у чл. 8. и 9. Закона о судијама. Како пак ни тач. д. §-а 2. Закона о адвокатима не прави никакву разлику између судијског и адвокатског испита, јасно је да се судијски испит молиоца има сматрати као адвокатски, те је стога ваљало нападно решење Одбора адв. коморе поништити и упутити исти да донесе нову одлуку обзиром, да у нападној решењу нису цењени остали услови из §-а 2. Закона о адвокатима.

На основу овог становништва Касационог суда Б. одељења Одбор адв. коморе одредио је убележење молиоца у именик адвоката на основу судијског испита будући, да је све остале услове из §-а 2. Зак. о адвокатима испунио.

Убележавање адвокатских приправника

Запажено је, да адвокатски приправници не траже убележења у именик адвокатских приправника одмах по ступању на праксу код адвоката, већ да врло често подносе своје молбе много касније и траже, да буду убележени са ранијим датумом т. ј. даном ступања на праксу.

У таквим случајевима Одбор адвокатске коморе ускратио је убележење дотичног приправника са датумом ступања на праксу и дозволио је убележење само са даном поднашања молбе, стојећи на становишту, да адвокатски приправник, без убележења у именик адвокатских приправника, не може вршити праксу онако како то прописује § 11. Закона о адвокатима, јер без убележења не може бити запослен у свим правцима адвокатског пословања, међу којима је најважнији и најглавнији заступање пред судовима на расправама.

Одбор адвокатске коморе упозорује све своје чланове — адвокате, да настоје, да адвокатски приправници своје молбе ради убележења у именик адвокатских приправника подносе одмах приликом ступања на праксу.

Поводом конкретног случаја, Одбор адвокатске коморе заузео је становиште, да се не може допустити убележење адвокатског приправника у именик адв. приправника, који је уједно и Претседник градске општине и то са разлога, што адвокатски приправник у смислу § 11. Закона о адвокатима има бити запослен у разним гранама адвокатског занимања, праксу мора вршити фактички, а не само привидно, те се не може претпоставити, да би адвокатски приправник поред дужности Претседника градске општине могао да обавља адвокатско-приправничку праксу онако, како је то прописано у закону. Надаље адвокатско-приправничка пракса није самостално занимање, већ је усавршавање за адвокатски позив, те је према томе адвокатски приправник у погледу свог времена, одвисан од свог принципала. У оваквом случају очевидно је, да би адвокатско-приправничка пракса Претседника градске општине била само привидна односно непотпуна, што је међутим законом забрањено.

Адвокатска тарифа

Као што је већ до сада било објављено, Министарство правде предузело је, да изда нову адвокатску тарифу. Пра-

вилник са тарифом о наградама адвоката достављен је свима коморама ради састављања примедба и предлога.

На овај пројекат Министарства правде Савез адвокатских комора поднео је у име свих Адвокатских комора свој противпредлог, који је израђен од стране редакционог одбора састављеног из делегата свију комора. Након тога Министарство правде позвало је претставнике Адвокатске коморе из Београда, Загреба и Љубљане, те је у споразуму са овима редигован коначни текст новог Правилника и тарифе о наградама адвоката. Овај је елаборат био израђен још у фебруару месецу о. г. те је подастрт г. Министру правде на одобрење и потпис, што још до данас није уследило.

Распис дражбе некретнина за потраживање до 1000 динара

Према § 69. Закона о извршењу и обезбеђењу за тражење и одређење дражбе до износа од 1000 дин. на непокретнине дужника потребно је, да веровник учини вероватним да извршење на покретној имовини дужниковој није довело до намирења његове тражбине.

Поводом конкретног случаја, где је затражена дражба дужникових некретнина за потраживање, које не прелази 1000 динара, Срески суд одбио је молбу оврховодиоца, иако је доказао кривичном пресудом, да је овршеник заплењене покретности проневерио. Услед рекурса против решења, којим је молба оврховодиоца одбијена, Окружни је суд заузео становиште, да је у оваком случају за распис дражбе некретнина потребно, да оврховодилац докаже, да је након отуђења заплењених покретнина од стране овршеника водио такође и наставну оврху, те да је и ова наставна оврха остала безуспешна, да би се могла допустити дражба некретнина.

Пошто је према наређењу § 69. Закона о извршењу и обезбеђењу, у напред наведеном случају довољно, да оврховодилац учини само вероватним, да се из покретне имовине дужника не може намирити, да би се могла тражити и одредити дражба његов х некретнина, то је Одбор адвокатске коморе решио, да затражи од Министарства правде начелно тумачење § 69. Закона о извршењу и обезбеђењу у том смислу, да изрекне, да ли је по овом параграфу за тражбину, која

не прелази 1000 динара потребно, да оврховодилац за распис дражбе некретнина — мимо неуспеле оврхе на покретности, — мора да тражи наставну намирну оврху на покретности дужника и тек када би и ова остала безуспешна, да има права на тражење дражбе некретнина, или је довољна та околност, да је дражба покретности услед проневере ових од стране овршеника остала безуспешна.

Папир судских поднесака

Госп. претседник Апелационог суда у Новом Саду доставио је акт. Адв. комори под бр. Су 925/1/35, који гласи:

„Адвокатској комори Нови Сад. Чланови овог суда стално се туже, а то је опазило и ово претседништво, да г. г. адвокати своје поднеске пишу на веома танкој и слабој хартији. Услед тога, док предмет од нижих судова приспе вишим судовима, поднесци су оштећени у толикој мери а њихови крајеви исцепани тако, да је често немогуће разабрати прави смисао онога што се жели рећи у поднеску. Поред тога услед танкости и слабости папира на једној страни писане речи обично пробијају на другу страну, што отежава читање и неоштећеног дела поднеска. Умољава се Адв. комора да изволи расписом позвати своје чланове, да у своме интересу бар први примерак поднесака, упућених судовима, пишу на дебљој и јачој хартији, која није изложена лакој цепању и која није провидна„.

Одбор Адв. коморе умољава све своје чланове, да се код састава судских поднесака придржавају горње замолбе госп. претседника Апелационог суда.

Надриписарство

У сврху сузбијања надриписарства Одбор адвокатске коморе предузео је у свим оним случајевима, који су му стављени до знања, најенергичније мере. Против надриписара покренути су кривични поступци код надлежног суда, а уколико је у питању био орган управне власти, достављен је случај и Банској управи ради покретања дисциплинског поступка.

Одбор адвокатске коморе констатује, да је тешком муком и после подуже борбе успео, да издејствује код надлежних забрану сваког приватног рада општинских бележника и писара

са странкама, но и поред ове забране опште је познато, да општински намештеници и на даље обављају ове послове. Очекивало се, да ће сви адвокати у свом сопственом интересу, а такође и у интересу свога сталежа најревносније учествовати у сузбијању надриписарства сваке врсте, међутим запажено је, да адвокати не само да не достављају Комори поједине случајеве, за које дознају, него да донекле потпомажу овај забрањен рад општинских бележника, давајући своју сигнатуру на поднеске, које ови састављају.

Стога Одбор адвокатске коморе упозорава све адвокате, да сваки случај надриписарства, за који дознају, пријаве Комори са назначењем потребних доказа, како би се против дотичног успешно могло поступити. Уједно скреће пажњу својим члановима, да је свака сарадња са општинским намештеницима око састављања исправа и поднесака као и сигнирање ових забрањено, те да ће се у сваком случају, за који Одбор коморе сазна, против дотичног адвоката покренути дисциплински поступак.

Одбор адвокатске коморе у интересу сузбијања надриписарства морао је такође у једном конкретном случају да затражи интервенцију Главног државног тужиоштва ради стављања предлога Касационом суду за заштиту закона. Наиме, Окружни је суд по питању кривице оптуженога, који је од стране Среског суда кажњен за доказано дело из § 120 Закона о адвокатима заузео становиште, које је очито у опреци са законским наређењима. Ствар је у овоме:

Оптужени је против пресуде, којом је кажњен због надриписарства поднео призив на основу тачке 1—3 § 392. кпс. Окружном као призивном суду, који је међутим утврдио, да је првостепени суд повредио материјални закон из тачке а) 1. § 337. кпс. тиме, што је поступак оптуженога оквалификован као кривично дело и то са разлога, што пред првостепеним судом није установљено, да се оптужени бави састављањем исправа дакле надриписарством као професијом т. ј. није установљено да му је то једини извор прихода, што се за појам надриписарства тражи. Напротив установљено је, да је оптужени приватни намештеник, која му служба пружа издржавање. Пошто дакле састављање исправа није једино занимање које би служило оптуженоме за извор живота, Окружни суд сматра да у делу оптуженога нема елемената кривичног дела.

Из овог становишта Окружног суда произлази, да сваки онај који има неко занимање, може састављати писмене исправе и поднеске уз награду, а да се овај поступак дотичнога не коси са § 120. Закона о адвокатима. Одбор адвокатске коморе сматра да је ово становиште кроз нетачно, те је зато решио, да предузме мере за заштиту закона.

Подељивање припомоћи

Одбор адв. коморе признао је право на редовну припомоћ у смислу Правилника о поделивању припомоћи за случај изнемоглости и смрти адвоката овим удовама: уд. Др-а Игњата Секеља рођ. Терезији Гајгер из Ст. Бечеја и уд. Др-а Јоце Лалошевића рођ. Милени Бугарској из Сомбора, и то свакој по 40.000.— дин. будући, да су њихови мужеви удовољавали својој обавези према пропису Правилника за ову припомоћ.

Осим ове редовне припомоћи подељена је ванредна припомоћ једаред за свагда: уд. Др-а Сигмунда Беркеша из Сомбора; уд. Др-а Душана Симића из Петровграда; уд. Др-а Нандора Штајна из Сомбора и уд. Др-а Јосифа Болића из Бача и то свакој по 500.— дин. а Олги Мичатек студ. из Београда, кћери пок. Др-а Људевита Мичатека, 1000.— дин.

Опорезивање адвоката

У интересу правилнијег и тачнијег опорезивања адвоката, Одбор адвокатске коморе упутио је претставку Министарству финансија, којом је умољено, па упути пореске власти, да се код одмеравања пореских основица адвоката придржавају оне класификације, коју предложи Адвокатска комора, односно Адвокатско удружење, уколико у дотичном месту исто постоји.

Извештај о кретању адвоката и адвокатских приправника

од 1. јануара 1934. до 31. марта 1935

У именик адвоката уписана су ова лица:

Ђурашевић Ђ. Видо, са седиштем у Ст. Вечеју; Фридман Алфред, са седиштем у Ст. Кањижи; Метељски Сергије, са

седиштем у Новом Саду; Др. Кон Матија, са седиштем у Новом Саду; Др. Шулер Стеван, са седиштем у Сенти.

Из именика адвоката брисана су ова лица:

Др. Лалошевић Јоца, адвокат из Сомбора, услед смрти са 14. јануаром 1935., за стараоца канцеларије одређен је Др. Маглић Цвета, адвокат из Сомбора.

У именик адвокатских приправника уписана су ова лица:

Гуга Д. Марија, 1. I. 1935. са праксом код Др. Жиже Александра, адвоката у Вршцу; Ђонић Бранислав, 12. I. 1935. са праксом код Др. Стефановић Николе, адвоката у Вршцу; Перл Колож, 15. I. 1935. са праксом код Окружног суда у Суботици; Димитријевић Павле, 17. I. 1935. са праксом код Др. Адамовић Федора, адвоката у Новом Саду; Петровић М. Светислав, 21. I. 1935. са праксом код Срдановић Славка, адвоката у Вршцу; Бајић Т. Бранислав, 23. I. 1935. са праксом код Др. Медаковић Душана, адвоката у Новом Саду; Волхајмер Ана, 31. I. 1935. са праксом код Др. Хаваш Емила, адвоката у Суботици; Хаџи К. Иванка, 1. II. 1935. са праксом код Хаџи Косте мл., адвоката у Новом Саду; Каћански Угљеша, 2. II. 1935. са праксом код Драгићевић Јовете, адвоката у Србобрану; Балаж Пири Коломан, 8. II. 1935. са праксом код Окружног суда у Суботици; Др. Радонић Премислав, 3. III, 1935. са праксом код Др. Гојковић Стевана, адвоката у Молу; Фишер А. Јован, 3. III. 1935. са праксом код Др. Ђерђ Имре, адвоката у Суботици; Марковић Душан, 3. III. 1935. са праксом код Др. Бачмеђеј Алексија, адвоката у Новом Бечеју; Ивачковић Илија, 6. III. 1935. са праксом код Др. Томандл Миховила, адвоката у Панчеву; Мијатовић Предраг, 9. III. 1935. са праксом код Др. Мијатовић Светомира, адвоката у Вршцу; Кереша Иван, 16. III. 1935. са праксом код Др. Перл Александра, адвоката у Суботици; Мојзеш Лавослав, 21. III. 1935. са праксом код Др. Тибор Дезидера, адвоката у Новом Саду; Рајић Т. Страхиња, 30. III. 1935. са праксом код Др. Несторов Драгољуба, адвоката у Петровграду.

9

**Из именина адвокатских приправника брисана су
ова лица:**

Ђурашевић Ђ. Видо, 3. I. 1935. услед положеног адвокатског испита; Фридман Алфред, 10. I. 1935. услед положеног адвокатског испита; Метелски Сергије, 16. I. 1935. услед положеног адвокатског испита; Неорчић Иван, 30. I. 1935. услед прекида праксе; Д-р Кон Матија, 4. II. 1935. услед положеног адвокатског испита; Марковић Душан 9. II. 1935. услед прекида праксе; Др. Нађ Петар, 11. II. 1935. услед прекида праксе; Шварцер Ђула, 12. II. 1935 услед прекида праксе; Стојановић Радован, 13. II. 1935. услед прекида праксе; Енглер Јован, 19. II. 1935. услед ступања у војску; Оташевић Блажо 28. II. 1935. услед постављања за општинског бележника; Ачански В. Милован, 8. III. 1935. услед ступања у војску; Др. Шулер Стеван, 15. III. 1935. услед положеног адвокатског испита; Др. Хегедиш Ладислав, 18. III. 1935. услед прекида праксе; Чолаковић Недељко, 28. III. 1935. услед прекида праксе.

Дисциплинско Веће Адвокатске Коморе у Новом Саду

У времену од 1 јануара до 30 априла 1935. год., дисциплинско веће Адвокатске коморе у Новом Саду примило је укупно 104 дисциплинске пријаве против адвоката.

Дисциплинско веће, подељено у четири збора, одржало је укупно 3 седнице, на којима је решено 125 предмета. Надаље је одржало 1 главну расправу, на којој је решено 14 предмета.

I. На дисциплинским седницама на којима је решено 125 предмета, у 3 случаја је отклоњено покретање дисциплинског поступка због застареле; у 3 случаја пријављивач је упућен да претходно покрене редован судски поступак, те да о резултату извести дисциплинско веће ради евентуалног покретања дисциплинског поступка; у 44 случаја обустављен је поступак са разлога, што су пријављивачи пријаву повукли, или што заступник Коморе није прихватио заступство оптужбе, а пријављивач у законитом року није прихватио заступство оптужбе, или што је пријављени умро и т. д.; у 22 случаја покренут је дисциплински поступак а окривљени стављени под оптужбу без претходне истраге; у 4 случаја предмет је упућен Одбору Коморе од три члана; у 3 случаја суспендован је поступак од коначне одлуке редовног суда; у 5 случајева затражени су од редовног суда потребни парбени списи; у 2 случаја упућено је пријављивачу изјашњење окривљенога, да на исто поднесе своје примедбе и пријави доказе за своје тврдње; у 6 случајева пријављени је позван да допуни своје доказе; у 19 случајева је одређен претходни извиђај; у 3 случаја упућен је предмет на главну расправу; у 1 случају је дозвољена обнова дисциплинског поступка; те најзад у 10 случајева дисциплински предмети су уступљени или којем другом збору на решавање, или су стављени у евиденцију.

II. Дисциплинска већа су на расправама решила 14 предмета, а донесене су ове одлуке: у 1 случају је изречен писмени укор; у 1 случају изречена је обустава вршења адвокатуре на 3 месеца; у 1 случају је оптужени ослобођен од оптужбе; у 7 случајева одгођена је расправа у сврху допуне доказног поступка или због других формалних узрока; у 3 случаја је одбијена оптужба против пријављенога а у 1 случају је предмет упућен Одбору Коморе од три члана.

Поводом ранијих замолби Управног одбора Пензионог фонда наше Коморе, сва четири збора дисциплинског већа прекоредом решавају оне дисциплинске предмете, који се тичу чланова-дужника Пензионог фонда. Запажено је, да има и таквих чланова дужника Фонду, који не удовољавају својим обавезама према Фонду и поред тога, што су већ по неколико пута кажњени од стране дисциплинског већа. Стога је Управни одбор Пензионог фонда на последњој својој седници решио, да се у свима оваквим дисциплинским предметима нарочито истакне: колико је пута кретан овршни поступак против дотичнога, а колико пута дисциплински; надаље колико пута и како су кажњени ти дужници од стране дисциплинског већа, а колико пута и како од стране Касационог суда као вишег дисциплинског суда, које ће околности безусловно утицати на висину евентуалне понове казне сваког појединог члана дужника, против кога је дисциплински поступак у току.

Пензиони фонд Адвокатске Коморе у Новом Саду

I.

Извештај о општем стању Пензионог фонда,
који је поднесен Управном одбору на седници
од 13. априла 1935. год.

Бројно стање. Пензиони фонд броји укупно 507 чланова. Према класама осигурања стање је овако: у I. класи има 22 члана; у II. 15; у III. 27; у IV. 16; у V. 20 и у VI. 407. чланова. — Поред тога има још један новоубележени члан, који се у погледу висине класе осигурања још није изјаснио.

У чланство Пензионог фонда у години 1935. до данас, убележени су следећи нови чланови: Ђурашевић Ђ. Видо из Ст. Бечеја, Др. Лошонц Едо из Ст. Кањиже, Фридман Алфред из Ст. Кањиже, Метељски Сергије из Н. Сада, Др. Кон Матија из Н. Сада и Др. Шулер Стеван из Сенте. У истом међувремену брисани су из чланства фонда ови чланови: Др. Гроб Иван, из В. Кикинде, по молби, Др. Секелъ Игњат из Ст. Бечеја, услед смрти, Др. Лебл Фрања из Сенте, по молби и Др. Лалoшевић Јоца из Сомбора, услед смрти.

Имовно стање. Пензиони фонд средином априла месеца 1935. год. располагао је овим капиталом:

а) готовог новца у благајни	дин.	65.377-05
б) на чек рачуну код Поштанске штедионице у Београду	„	28.353-80
в) на улогу код Српске банке у Н. Саду	„	46.379-40
г) на улогу код Државне Хипотекарне банке	„	1,057.852-50
д) на улогу код Градске штедионице у Н. Саду	„	269.925-60
ђ) у вредносним папирима Блер-Селигма-		

новог зајма (номинална вредност 13.000 долара) куповна цена	дин.	387.464·25
е) 10 акција Народне банке куповна цена „	„	39.600·—
ж) Новокупљена зграда у Н. Саду са свима трошковима око путовања	„	<u>1,515.395·—</u>
	Укупно	3,410.347·60

Имовно стање Пензионог фонда 14. децембра 1934. г. износило је дин. 3,127.015·30, а 8. фебруара 1935. г. дин. 3, 276.246·80. Значи, да је капитал Фонда од 14. децембра прошле године порастао са дин. 283.342·30, а од 8 фебруара 1935. са дин. 134. 100·80. Овде можемо споменути, да је вредност како акција Народне банке, тако и обвезница Блер-Селигмановог зајма знатно скочила.

Потраживање Пензионог фонда. Укупно потраживање Пензионог фонда од чланова дужника до закључно 31. марта 1935. год. износи дин. 870.360.— Од ове своте дин. 32.585 пада на дуговање за год. 1931; динара 126.945 на дуговање за год. 1932; дин. 177.060 на дуговање за год. 1933; дин. 342.845 на дуговање за год. 1934 и дин. 190.925 на дуговање за год. 1935. до краја марта месеца.

И поред тога, што је у последње време један изванредан број чланова дужника прионуо оброчном отплаћивању свога дуговања фонду, ипак још увек има 12 чланова, који до данас у фонд нису уплатили ни једне паре.

Обавезе Пензионог фонда. Пензиони фонд је обавезан и то према: 1) уд. Др. Керпел Сигмунда из Вршца, 2) уд. Др. Грчић Паје из Петровграда и 3) уд. Др. Волф Јакова из Вел. Кикинде, којима у име удовичке ренте I. класе осигурања шаље месечно по дин. 1500, укупно дакле дин. 4500; даље је обавезан према 4) уд. Др. Маширевић Михајла из Сомбора, 5) уд. Др. Клајн Матије из Суботице, 6) уд. Цигурског Ацка из Ст. Бечеја, 7) уд. Др. Влаховића Ивана из Ст. Бечеја, 8) уд. Др. Роже Макса из Н. Сада, 8) уд. Др. Поповић Душана из Н. Сада, 10) уд. Др. Швицер Данила из Суботице, 11) уд. Др. Хаг Алдара из Вршца и 12) уд. Др. Секељ Игњата из Ст. Бечеја, којима у име удовичке ренте VI. класе осигурања шаље месечно по дин. 450, т. ј. укупно дин. 4050; затим је обавезан према инвалидима и то: 13) Др. Липковић Марку из Н. Сада у име месечне инвалиде од дин. 2400; 14) Др. Аделмајер Фрањи из Вршца, у име инвалиде од дин. 1200 и 15) Др. Абоњи Леополду

из Титела, у име месечне инвалиде од дин. 3000; надаље је обавезан према 16) уд. Ристић Мили из Панчева у име месечне кориснице од дин. 900 и 17) уд. Бала Десанки рођ. Тапавица из Н. Сада, у име месечне кориснице од дин. 900; најзад је обавезан према 18) уд. Др. Давидовца Милана из Ст. Бечеја и млдб. деци у име удовичке и дечје ренте месечно по дин. 750, 20) уд. Др. Цинер Макса из Вршца и млдб. деци у име удовичке и дечје ренте месечно по дин. 1000 и 21) уд. Др. Лалошевића Јоце из Сомбора у име удовичке ренте II. класе осигурања месечно по дин. 1200. Према томе укупан месечни издатак фонда за инвалиде, удовичке ренте, кориснице и дечје ренте износи дин. 22.400.

Управни одбор Пензионог фонда узео је предњи извештај на знање, па је донео ово решење:

1) да се у извештајима Пензионог фонда који се упућују дисциплинском већу Коморе, а који се тичу дужника Пензионог фонда — и то нарочито оних који у Фонд још ништа нису уплатили — истакне: колико је пута кретан овршни, а колико пута дисциплински поступак против тих дужника; надаље, колико пута и како су кажњени ти дужници од стране дисциплинског већа, а колико пута и како од стране Касационог суда;

2) решио је у начелу, да се на супротном фронту новокупљене зграде, т.ј. са улице Илије Огњановића подигне двоспратна зграда, те је овластио г. Др. Адамовић Стевана, претседника Коморе, да у овом погледу учини потребне кораке, те да прибави општи план и прорачун за то зидање, а у случају потребе да ради евентуалног донашања решења по овој ствари сазове ванредну седницу Управног одбора.

II.

Одлуке Управног одбора Пензионог фонда по појединим предметима са седнице од 9. фебруара и 13. априла 1935. год.

Управни одбор на седницама од 9. фебруара и 13. априла 1935. донео је ове одлуке:

1) Уступио је 33 предмета дисциплинском већу ове Коморе на поступак према прописима §. 13. Правилника Пензионог фонда, јер се тичу чланова дужника који не плаћају

месечне доприносе у Фонд, иако је против њих и овршни поступак у току.

2) Узео је на знање 2 пресуде дисциплинског већа, којима су два члана дужника Пензионог фонда кажњена уставом вршења адвокатуре на по три месеца.

3) Узео је на знање 7 решења дисциплинског већа, према којима је главна расправа одгођена, а дужници позвати да своја дуговања подмире, као и 2 решења дисциплинског већа, према којима су 2 члана дужника стављена под оптужбу.

4) Узео је на знање 2 пресуде дисциплинског већа, према којима је одбачена оптужба против 2 члана дужника Фонду, јер су међувремено исплатили своја дуговања.

5) Узео је на знање 3 пресуде Одељења Б. Београдског Касационог суда у Н. Саду, према којима су 2 члана право-моћно кажњена новчаном казном од по дин. 500—500, а 1 члан кажњен писменим укором.

6) Установио је инвалидност Др. Абоњи Леополда, адвоката из Титела, те му је одредио исплату инвалиде почев са 1. октобром 1934. г. месечно по дин. 3000, све док инвалидност траје.

7) Узео је на знање решења Одбора Адвокатске коморе о брисању из именика адвоката и то: Др. Гросман Адолфа из Сомбора, који је умро 16. IX 1934., Др. Тапавице Ђорђа из Н. Сада, који је умро 29. XI. 1934., Др. Лалошевића Јоце из Сомбора, који је умро 12. I. 1935., Др. Секељ Игњата из Ст. Бечеја, који је умро 5. XII. 1934., затим Др. Гроб Ивана из В. Кикинде и Др. Лебл Фрање из Сенте, који су молили брисање из именика, — те их је брисао и из чланства Пензионог фонда, а благајну је позвао, да са поменутима. односно породицама поменутих, обави обрачун.

8) Одбио је молбе Прокоп Катице, Баум Ивана и фирме Вајнер и Клаубера, закупника локала у згради Пензионог фонда, којима су молили снижење закупнине.

9) Др. Облат Хенриху, адвокату из Сомбора, дозволио је прелаз из VI. у III. класу осигурања.

10) Уд. Др. Цинер Макса из Вршца, накнадно је одредио дечју ренту за њезиног сина, који још није пунолетан.

11) Установио је инвалидност Др. Палоц Сими, адвокату из Суботице, почев од 1. јула 1935. год. током 6 месеци.

12) Узео је на знање, да је Др. Шер Армин адвокат из Сомбора, са 1. фебруаром 1935. год. престао бити инвалид.

13) У погледу нашег улога, који се налази код Градске штедионице у Н. Саду решио је, да исти буде слободан без отказног ограничења.

14) Узео је на знање отказ стана, који је са 1. мајем отказао Сремчевић Алекса станар у кући Пензионог фонда, те је овластио Претседника, да учини све што је потребно, како би се тај стан поново издао у закуп.

15) Јовановића Панту, закупника локала у згради Пензионог фонда позвао је, да најкашње до 1. маја 1935. г. подмири дужну закупнину у износу од дин. 2000 с тим, да ће му у противном случају 1. маја бити отказано.

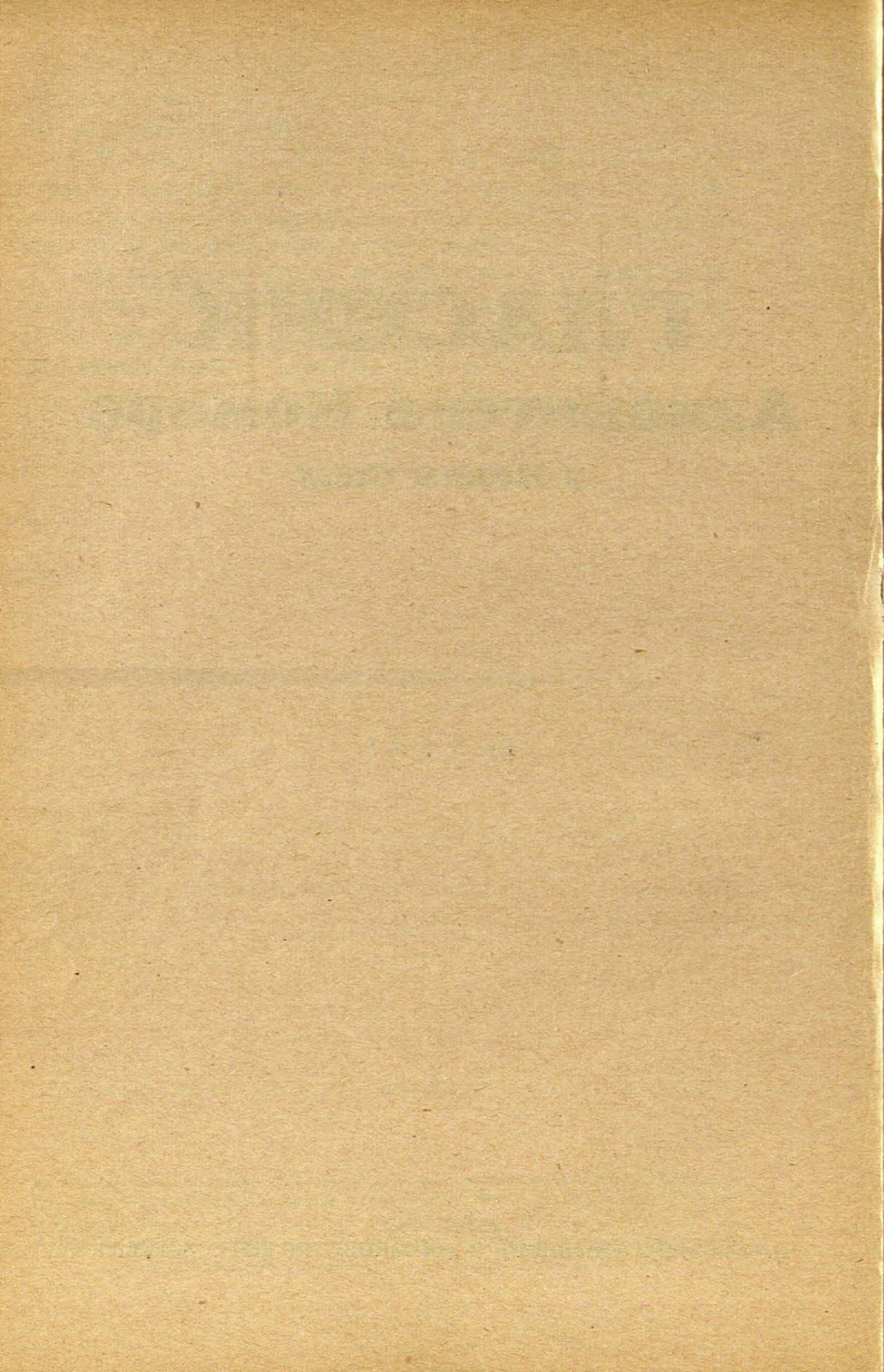
Власник: Адвокатска Комора у Новом Саду. Лист уређује **Др. Никола Николић**, адвокат, секретар Адвокатске Коморе, Нови Сад, Футошка 23.

Штампарија Јовановић и Богданов, Нови Сад.

ГЛАСНИК
Адвокатске Коморе
у Новом Саду

Бр. 5, 6 и 7

НОВИ САД
ШТАМПАРИЈА ЈОВАНОВИЋ И БОГДАНОВ, ТРГ КЊЕГ. ЗОРКЕ 21.

†
Милан Зорић,
Касациони судија
1879-1935

Судијски сталез у Војводини задесио је тежак губитак. 6 јуна о. г. у 56 год. живота преминуо је Милан Зорић, судија Касационог суда у Београду Б) одељења у Новом Саду. Рођен у Брувну (Лици). Судијски испит положио 1904. Служио у Грачацу, Кореници и Иванецу, од 1909—1914 у Руми, од 1914—1916 у Вировитици, од 1916—1919 у Петрињи, од 1919—1921 у Шиду, од 1921—1923 код окружног суда у Новом Саду, од 1923—1933 апелациони судија у Новом Саду, а од марта 1933 касациони судија у Новом Саду.

Са покојником се опростио у име Адвокатске Коморе и Дисциплинског већа ове Коморе г. Др. Александар Моч, председник Дисциплинског Већа Адвокатске Коморе; његов опросташтајни говор гласио је:

Милан Зорић, син кршне Лике одликовао се свим оним здравим расним особинама које су носили у себи многи наши знаменити људи тога краја већ столећима уназад, и као што су генерали Максим и Симеон Зорић осветлали образ српске Лике у царској руској војсци Катарине II тамо пре скоро два столећа на бојним пољима и као што је целом човечанству Никола Тесла — блиски рођак покојников — служио и служи на пољу технике и науке, тако је и Милан Зорић, касациони судија на пољу правосуђа достојно извршио свој задатак.

Нестао је из наших редова нажалост у најбољим годинама свога живота, када је могао још многу мудру сентенцију изрећи у служби Јустисије у врховима правосуђа и то баш данас, када се материјална правда ожељкује не само са гледишта истине, правичности и човечности, него и са етичког гледишта у циљу консолидовања и стабилизовања помес-

рених друштвених и државних односа, а све у правцу и знаку оне непобитне догме: *Justitia regnorum fundamentum*.

Милан Зорић је међу првима приступио организацији судства у Војводини после нашег уједињења, када је Војводина остала без довољног броја стручних судија. Он је у том својству не само савесно вршио своју судијску мисију, него је унео у судство ред и дисциплину, а млађе генерације у судијској служби васпитавао у оном духу, који је одговарао свим захтевима савремених потреба правосуђа.

Милан Зорић није био обична појава у друштву и судијском сталежу. Служио је за узор и образац и као човек и као судија. По природи тих, сталожен, а по духу ведар, по уму здрав и разборит, по струци правник са дубоким познавањем законских прописа. Он је уливао спокојство у све нас правнике, јер смо били убеђени, да ће Милан Зорић сваки спор свестраним проучавањем и примењивањем освештаних правних норми решити у духу закона: „*sine ira et studio*“.

Милан Зорић је са тих својих одличних особина брзо напредовао у судијској коријери и постигао заслужан положај у највишем форуму нашег правосуђа као судија Касационог суда.

Адвокатски сталеж осећа велики губитак нестанком Милана Зорића из редова нашег судијског сталежа, који стоји на висини свога позива, а он је био у његовим првим редовима.

Адвокатски сталеж ценећи много савестан, непристрастан и обилан рад покојников као судије, цени у њему и великог пријатеља адвокатског сталежа, са којим је он био у најбољим односима и којему је он својом познатом предусретљивошћу и благим осмехом као карактеристичним изразом своје питоме и племените душе увек одавао достојно признање у проналажењу материјалне правде, којој је он цео свој век посветио.

Са дубоким пијететом и трајном успоменом на великог судију, племенитог човека и пријатеља адвокатског сталежа Дисциплинско Веће Адвокатске Коморе и Адвокатска Комора у Новом Саду одаје му пуну пошту и признање.

Слава Милану Зорићу касационом судији!

Из Адвокатске Коморе

ЗАПИСНИК

V редовите скупштине Савеза Адвокатских Комора Краљевине Југославије одржане у Сплиту, дне 26 маја 1935 у 10 сати у великој дворани Трговачке Индустијске Коморе

У 10 сати претседник Савеза г. Др. Адамовић Стеван отвара скупштину и установљује, да су заступане све коморе и то:

а) београдску адвокатску комору заступају гг. Драговић Милан, заменик претседника, Благојевић Др. Видан и Живадиновић Ж. Милан, чланови одбора;

б) љубљанску адвокатску комору заступају гг. Др. Кривић Рудолф, заменик претседника и Др. Урбанц Антон члан одбора;

в) новосадску адвокатску комору заступају гг. Др. Адамовић Стеван, претседник коморе и Др. Николић Никола, секретар коморе.

г) подгоричку адвокатску комору заступао је Др. Баи Рикард, претседник сплитске адвокатске коморе;

д) сарајевску адвокатску комору заступао је Др. Баи Рикард, претседник сплитске адвокатске коморе;

ђ) скопљанску адвокатску комору заступао је г. Драговић Милан, заменик претседника београдске адвокатске коморе;

е) сплитску адвокатску комору заступају гг. Др. Баи Рикард, претседник, Др. Барбиери Јосип, тајник, Др. Церинић Ловро, Др. Крстуловић Вијо и Др. Царић Иво, чланови одбора те Др. Церинео Анте.

ж) загребачку адвокатску комору заступају гг. Др. Ивковић Светозар, заменик претседника, Др. Белић Матија, Др. Кон Хуго, Др. Краљић Анте, Др. Шолц Људевић, Др. Видман Владимир и Др. Вранић Мирослав.

Претседник установљује, да је скупштина по чл. 10 правилника Савеза способна за одлучивање.

Пре прелаза на дневни ред претседник држи помен благопокојном Витешком Краљу Александру I Ујединитељу. Претседник нарочито истиче да је јединствени адвокатски закон за целу државу донесен баш за владања Великог Покојника. Претседник позивље чланове да једном минутом шутње одаду по част Његовој успомени.

Чланови су стојећке саслушали помен и одазвали се позиву претседника једном минутом шутње нашто је успомени Великог Покојника кликнуто трипут „Слава му!“

Претседник затим предлаже и скупштина усваја, да се упути брзојавни поздрав Њ. В. Краљу Петру II.

Предлог је усвојен уз поклик „Живио“!

Претседник прелази на I-у тачку дневног реда и као водитеља записника те оверача у смислу правилника предлаже гг. Дра Барбиери Јосипа, секретара сплитске коморе и Дра Церинеа Анте и Дра Церинића Ловру, делегате сплитске коморе.

Скупштина прихваћа једногласно.

Прелази се на II-у тачку дневног реда „Извештај пословног одбора за годину 1934/1935“; и д. — Др. Николић Никола, секретар савеза даје извештај одбора Савеза за год. 1934/35.

Претседник отвара дискусију по извештају тајника. Јавља се за реч Др. Ивковић и каже, да је извештај требао да буде већ достављен свим коморама на што му претседник одговара, да је то учињено.

Извештај тајника прима се једногласно на знање.

Прелази се на III-у тачку дневног реда „Завршни рачуни за пословну годину 1934/1935 и давање разрешнице пословном одбору“, те благајник Савеза г. Живадиновић Ж. Милан чита завршне рачуне за пословну годину 1934/35.

Скупштина одобрава завршне рачуне и даје разрешницу пословном одбору.

Прелази се на IV-у тачку дневног реда „Прорачун за 1835/36 год. и установљење висине доприноса од стране Адвокатских комора“, те благајник Савеза г. Живадиновић Ж. Милан чита прорачун за пословну годину 1935/36. Обзиром на састанак међународног Савеза адвоката који се има да одржи ове године у Бриселу и у сврху, да наш Савез буде тамо достојно заступан, предлаже, да се допринос комора повиси са Дин. 2 на Дин. 5 за период 1935/1936.

У дискусији по овој тачци претседник излаже, да ће бивши адвокат Др. Јанковић Драгутин, као претседник међуна-

родног Савеза адвоката претседати бриселском састанку. Него како он није више адвокат, то треба да наш Савез буде тамо заступан по 3 до 4 делегата, и баш по претседнику Савеза и по једном делегату трију већих комора, Београда, Љубљане и Загреба. Овима треба да буду плаћени са стране Савеза ефективни издатци.

Г. Драговић делегат београдске адвокатске коморе истиче, да наш Савез не може никако да буде заступан по Министру Дру Јанковићу а сматра, да он не може да претседа ни састанку у Бриселу кад није више адвокат. Сматра да је довољно, баш због издатака, да наш Савез буде заступан са највише 2 до 3 делегата свега. Претседник Др. Адамовић разјашњује, да ће министар г. Др. Јанковић отићи у Брисел лично и да је већ утврђено, да неће бити сметња да он претседа састанку у Бриселу. Живадиновић подвлачи, да ће наш савез бити заступан по нашим делегатима, које баш зато и шаљемо тамо.

Предрачун за пословну годину 1935/36 прима се по предлогу благајника с тиме, да се члански улог повисује од Дин. 2.— на Дин. 5.— по члану коморе за период 1935/1936. Сваки делегат Савеза, највише њих 4, примиће од Савеза Дин. 2000.— за репрезентацију. По питању броја заступника у Брислу није ништа дефинитивно закључено, док питање покрића трошка спада појединим коморама.

Прелази се на V-ту тачку дневног реда „Одређење седишта идуће главне скупштине Савеза и избор претседника за 1935/36 год.“, пак се одређење седишта идуће редовите шесте скупштине Савеза оставља на решење пословном одбору.

На предлог претседника Дра Адамовића бира се једногласно претседником Савеза за годину 1935/36 г. Др. Баи Рикард, претседник адвокатске коморе у Сплиту.

Др. Баи захваљује на избору; сматра се особито почашћеним и сматра уједно, да та почаст иде у првом реду комори сплитској. Радиће у интересу Савеза и адвокатског staleжа по узору својих пречасника и рачуна у том свом раду на потпору свију комора и колега.

Др. Благојевић Видан захваљује бившем претседнику за успешан рад кроз год. 1934/35. Скупштина одобрава.

Претседништво преузима г. Др. Баи Рикард.

Прелази се на VI-ту тачку дневног реда „Нова адвокатска тарифа“. Реферише г. Др. Урбанц Антон, делегат из

Љубљане. Поводом тог реферата развија се дискусија. Делегат Др. Видман Владимир из Загребачке опаше, да „лимит“ треба уопће да отпадне јер „лимит“ не позна закон о судским таксама ни иначе. Сматра даље, да кад се не би могло постићи да буде објављен нацрт од фебруара 1935, уопће нека не дође до заједничке нове тарифе. Др. Кривић Рудолф, делегат Љубљане напротив је мишљења, да нова тарифа треба да буде донесена, јер да садања никако више не одговара приликама, пак се адвокат налази у неприлици између сталешке дужности и фактичних прилика странке, тако, да је адвокат присиљен, да попушта. „Лимит“ по т. бр. 1 може да остане јер и нарав посала тог т. броја не тражи бог-зна које велико напрезање ни рад, ни губитак времена. Драговић Милан, делегат Београда осврће се на поступак Министра правде и његових референата, који сад наједном једнострано отступају од двострано састављеног и прихваћеног нацрта у фебруару ове године. Она је потребна и због судова и стога треба остати неотступно при нацрту фебруара т. г. Др. Урбанц предлаже да се донесе односна резолуција. Др. Шолц Људевит, делегат загребачке адвокатске коморе каже, да констатује да смо сви зато, да се остане при нацрту фебруара т. г., али треба имати у виду што ће требати радити ако се то покаже немогућним. Др. Барбиери Јосип, делегат адвокатске коморе Сплит, каже, да се у скрајњем случају може отступити од тог нацрта за т. бр. 1 и 3, али се баш због отступа у тим тачкама никако не сме отступити од т. бр. 2; гледе тога треба бити непопустљив.

Скупштина одређује, да четворица делегата израде текст резолуције, Делегати се повлаче, а при повратку г. Др. Благојевић Милан чита утврђени текст резолуције који бива једногласно усвојен.

Резолуција **у предмету адвокатске тарифе:**

Савез адвокатских комора Краљевине Југославије на своје редовитом петом састанку у Сплиту, дне 26 маја 1935 примивши к знању реферат о јединственој адвокатској тарифи г. Дра. Урбанц Антона, делегата адвокатске коморе у Љубљани, тражи, да г. Министар правде изволи без одлагања потписати и објавити компромисни нацрт адвокатске тарифе како је био двострано расправљен утврђен и прихваћен на

конференцији г. рефераната овлаштених нарочито за то од г. Министра правде и г. делегата Савеза адвокатских комора у Београду дана 4 фебруара 1935.

Савез адвокатских комора при доношењу ове резолуције имао је у виду фактичне опће привредне и господарске прилике земље, заштиту минимума експензије адвоката као таквих и као пореских субјеката, неопходност објективног мерила за судове при примењивању јединственог грађанског парничког поступка за цијелу државу као и потребу једнообразне привредне сигурности адвоката и њихових странака.

Стога ма какво отступање од компромисне, двострано утврђене основе јединствене адвокатске тарифе, угрозило би интересе правног поретка у држави, адвокатског staleжа и странака.

Скупштина закључује, да предмет тарифе треба да према израженом становишту скупштине у Београду код министарства заступа г. Др. Урбанц.

Прелази се на VII-у тачку дневног реда „Члански улози и неуредни чланови — коморски дужници и такви код мировинског фонда“.

Г. Живадиновић Ж. Милан, делегат београдске адвокатске коморе чита свој извјештај.

Претседник отвара дискусију по томе извештају. Др. Видман каже да се резолуција, предложена од референта, може прихватити само као препорука коморама. Живадиновић реплицира и утврђује, да је Савез по чл. 3 свога правилника надлежан да донесе такав закључак, који треба да буде обавезан за коморе. Др. Адамовић Стеван, делегат новосадске адвокатске коморе, мишљења је, да треба донети резолуцију како је предложио референт, јер је то преко потребно за издржавање комора и њихово функционисање. Др. Шолц каже, да се је загребачка комора тим питањем позабавила и да се је том приликом показала велика борбеност младих адвоката, који су противни таквим строгим мерама. Не улази у разматрање компетенције Савеза, али сматра, да није упутно донети резолуцију као закључак, него само као мишљење Савеза. Др. Царић Иван делегат сплитске адвокатске коморе изнаша погибел да се као принудно-наплатна мера употребљује стечај. Живадиновић тумачи, да је та мера била употребљена тек кад се је очитовала отворена зла воља дотичног дужника. Ако члан коморе поступа на начин да игнорише комору, ова

је у дужности и у праву да поступа и за то треба донети предложеној резолуцији. Др. Ивковић Светозар слаже се са резолуцијом али опажа, да утврђивање оних временских размака није оправдана. Дисциплинска кривица постији одмах чим члан коморе не врши своје дужности. Др. Шолц чита текст своје резолуције, коју сматра прихватљивом за све коморе, јер води рачуна о посебним приликама комора. Драговић Милан каже, да се не би у свему сложио са резолуцијом предложеном од колеге Живадиновића, а напротив текст предложен од колеге Дра Шолца изгледа му бољи. Сматра форму, т. ј. да ли закључак или мишљење, споредном; главно је сврха, а свака комора нека поступа према приликама. Мисли, да би било добро, да Живадиновић и др. Шолц израде заједнички нови текст резолуције. Живадиновић и др. Шолц прихватају. Др. Вранић Мирослав сматра, да треба особито жигосати случај преноса имовине на трећа лица, јер то баца особито ружно светло на односног адвоката. Др. Церинео Анте и Др. Кон Хуго праве опаске у правцу, да треба испитати посебно сваки случај.

Колега Живадиновић чита текст резолуције израђен заједнички са колегом Дром Шолцом, и тај бива једногласно прихваћен.

Резолуција

о уплати чланских улога за Адвокатске коморе

Савез адвокатских комора Краљевине Југославије на своме редовитом петом састанку у Сплиту, дне 26 маја 1935, саслушав исцрпив извештај г. Живадиновића Милана, делегата адвокатске коморе у Београду, о чланским улозима и неуредним члановима, дужницима комора, изражава једногласно мишљење, да члан коморе, који након обновљених опомена, неће да удовољи својим платежним дужностима према комори, врши тешку повреду дужности звања и нарушава част и углед адвокатског сталежа, те може да буде кажњен и најтежом дисциплинском казном.

Др. Баи Рикард чита реферат о стању уплата доприноса за мировински фонд и о неуредним члановима и нечлановима дужницима фонда.

У дискусији тог питања интервенишу: Драговић Милан, који износи своја опажања из мировинског фонда коморе у Београду; Др. Адамовић Стеван који истиче, да је намера

законодавца била, да фонд буде социјална установа зато је установљена облигатност. Међутим прихваћа ипак предлог Дра Баи-а.

Резолуција Дра Баи-а у овом питању бива усвојена једногласно.

Савез адвокатских комора Краљевине Југославије на својој петој редовитој скупштини одржаној у Сплиту дне 26 маја 1935 саслушав реферат г. Дра Рикарда Баи, председника адвокатске коморе у Сплиту о стању мировинских фондова и о неуредним дужницима тих фондова, те о погибелји, која прети опстанку фондова због неплаћања и установив, да је у битном интересу адвоката, да мировински фондови постоје, да се развијају и ојачају, као што и да свест о дужности редовитог уплаћивања улога највише храмље код нових, млађих чланова комора, усваја једногласно ову

резолуцију:

1. Да сваки члан мировинског фонда, који је у знатном заостатку, те успркос опомена и извршних чина неће да уплати улоге, без обзира на његове економске прилике, врши тешку повреду дужности свога звања и нарушава тиме част и углед адвокатског staleжа, те може да буде кажњен и најтежом дисциплинском казном;

2. Да сваки нови члан адвокатске коморе, који буде уписан у именик адвоката после него што је скупштина Савеза попримала ову резолуцију, у колико застане уплатом улога у мировински фон за преко три месеца, без обзира на његове економске прилике, врши тиме тешку повреду дужности свога звања и нарушава углед и част адвокатског staleжа, те има да буде кажњен и најтежом дисциплинском казном. Такав се члан има, након претходне опомене, од мировинског фонда, предати дисциплинском већу за даљни поступак.

Прелази се на VIII-у тачку дневног реда „Предлози“. Др. Белић Матија даје свој исцрпиви реферат о заступању адвоката пред духовним судовима.

Скупштина усваја исто тако као и текст односне резолуције.

Резолуција

о заступању по адвокатима пред духовним судовима

Савез адвокатских комора Краљевине Југославије на својем редовитом петом састанку у Сплиту дне 26 маја 1935,

саслушав исцрпив извештај г. Дра Белић Матије, делегата адвокатске коморе у Загребу у предмету заступања по адвокатима пред духовним судовима, констатује, да извесни прецесуални прописи духовних судова при суђењу за грађанско подручје у брачним споровима нису у складу ни са Уставом ни са другим државним правосудним законима, јер или отежавају, или искључују права заступања странака по адвокату.

Констатује надаље, да су такви прописи прешли границу унутар које су се они смели кретати у границама опћих државних граница тако, да постоји погибељ окрњења законитих интереса грађана.

Стога Савез адвокатских комора тражи, да тако дуго док не буде коначно и опћенито ријешена скупина свих питања о односу између цркве и државе — државна власт затражи од надлежних црквених власти свих вера, да исте за вршење делегиране судбености у брачним споровима, пропишу такове поступке, који ће бити у складу са Уставом и осталим државним законима, а у колико томе не би било удовољено, да државна власт не призна таковим пресудама духовних судова извршивост за грађанско подручје.

Др. Адамовић предлаже, да се обзиром на претстојеће закључење конкордата овај реферат и резолуција пошаљу и Министарству иностраних дела. Скупштина то једногласно прихвата.

Др. Царинић Ловро предлаже, да се између комора измеђују важније дисциплинске пресуде а то у сврху, да се постигне једнообразно схватање разних дисциплинских кривица и доследно томе и једнако судовање по њима. Скупштина прихвата то једногласно.

Прелази се на задњу, IX-у тачку дневног реда „Евентуалија“ и ту Др. Благојевић Видан изнаша да би требало у форми једног сталног билтена објављивати рад Савеза, поготово рад скупштине. Др. Барбиери прави опаску гледе трошка за то, нашто Живадиновић одговара, да постоји финансијска могућност. Скупштина прихвата сугестију и оставља пословном одбору, да то питање детаљније проучи и одлуку донесе.

Како се више нико не јавља за реч, то претседник у 13.20 закључује скупштину констатацијом, да је читави објављени дневни ред редовито исцрпљен и да су прилози А до К саставни део овог записника.

Записничар:

Др. Барбиери Јосип с. р.

Претседник:

Др. Баи Рикард с. р.

Оверачи записника:

Др. Церинео Анте с. р.

Др. Царинић Ловро с. р.

Публиковање дражбених огласа

Расписом Министарства правде број 87187/1 од 2 септембра 1934. г. препоручено је судовима, да у будуће сами достављају дражбене огласе листовима на публикување и то само оним листовима, који излазе сваког дана на државном језику.

Овај је распис као противан законским прописима укинут расписом број 37459 од 19. априла 1935. г., којим је пак наређено, да се сви дражбени огласи имају публикувати у службеним листовима и то или државним или бановинским.

Одбор адвокатске коморе у Новом Саду сматрајући, да је овај нови распис такође у противности са јасним прописима постојећих закона, који се односе на објављивање дражбених огласа, затражио је Министарство правде да и овај нови распис број 37459/1935 као неуместан и сувишан укине и да се препусти судовима, да се код публикувања дражбених огласа равнају према постојећим законским прописима.

Адвокатско заступање странака пред духовним судовима

Адвокатској комори у Н. Саду стављено је до знања, да је Претседништво црквеног суда реформоване хришћанске цркве у Ст. Сивцу ускратило да поступи по дисциплинској пријави, коју је поднео у име својих странака адвокат, који не припада реформованој хришћанској црквеној заједници са разлога, што у смислу прописа од 8 § 24 Правилника за судове у реформованој хришћанској цркви, заступник странака може бити само лице, које је члан реформоване хришћанске цркве.

Пошто је овај пропис поменутог правилника у противности са прописима позитивних државних закона (Зак. о адвокатима и Зак. о грађ. парб. пост.) који дају право адвокатима, да могу заступати странке код свих судова, државних и самоуправних власти и јавно правних тела без икаквих ограничења у погледу њихове конфесије, Одбор адв. коморе нашао је за потребно, да скрене пажњу Министарству правде на ову околност са молбом, да предузме мере да се горњи и слични укину односно да се доведу у склад са постојећим државним законима, који регулишу делокруг адвокатског позива.

Оверавање потписа на исправама

Адвокатској комори у Н. Саду стављено је до знања, да некоји јавни бележници спремају акцију код надлежних, а посебице код г. председника Апелационог суда у Н. Саду у циљу, да се повуче оно тумачење Закона о ванпарничном поступку и Закона о земљишним књигама, према којем странке могу по вољи бирати да ли ће обављати легализацију на табуларним исправама код суда или јавног бележника, те да се донесе ново тумачење, према којем би судови вршили легализацију потписа само у случају, када је јавни бележник отсутан.

Будући, да постојеће стање, које би јавни бележници желели да измене, потпуно одговара слову и духу Закона о ванпарничном поступку и Закона о земљишним књигама, то је Одбор адвокатске коморе у Новом Саду нашао за целисходно, да скрене пажњу г. председнику Апелационог суда у Н. Саду на ову околност и да га умоли, да у интересу самих странака, а такође и у интересу очувања законитости, одбије сваки предлог и захтев јавних бележника који би поставили, а који би ишао затим, да се призна њима искључиво право на оверовавање потписа.

Предоснова грађанског законика

Министарство правде доставило је свима заинтересованим установама, па и Адвокатској комори у Новом Саду „Предоснову грађанског законика“ са молбом, да Адвокатска комора стави на исти своје примедбе и евентуалне предлоге.

Адвокатска комора у Новом Саду пре него што би дала своје примедбе и предлоге, уступила је по један примерак овог законског пројекта Удружењу адвоката у Петровграду и у Суботици са молбом, да се са истим позабаве и да своје евентуалне примедбе и предлоге доставе Адвокатској комори, да би после тога Адвокатска комора од своје стране поднела Министарству правде своје примедбе и предлоге.

Надриписарство

Др. Курц Хенрик и други, адвокати из Куле, поднели су Адвокатској комори ову претставку:

„У вези гоњења надриписарства слободни смо скренути

пажњу ц. Наслова на ону околност, да извесни општински бележници, или службеници, који у виду заната још увек састављају купо-продајне уговоре т. ј. врше надриписарство, изнесу суд, т. ј. судског чиновника на лице места ради легализовања потписа странака. Ових случајева било је и код кулског средског суда, у којем срезу — на жалост — нарочито цвета надриписарство.

Умољавамо ц. Наслов, да изволи замолити господина претседника Апелационог суда, да би он изволео издати упутство среским судовима, по којем забрањује легализовање потписа на оним исправама, о којима се евидентно може установити, да су исте саставили надриписари, односно они, којима је састављање истих забрањено. Исто тако молимо, да г. претседник Апелационог суда изволи скренути пажњу суда на то, да по распису Министарства правде број 136813 од XII 13 1931 г. судови не смеју оверавати потписе изван судске зграде, ако странка није спречена услед болести или других неотклоњивих разлога да лично приступи суду“.

Одбор адвокатске коморе сматрајући ову представку умесном сагласио се са истом и доставио ју је претседнику Апелационог суда са молбом, да у смислу исте учини сходно расположење.

Подељивање припомоћи

У смислу Правилника о подељивању припомоћи за случај изнемоглости и смрти адвоката, подељена је редовна припомоћ од 40.000 дин. удв. Др. Нађ Александра из Ст. Бечеја иза покојног јој мужа који је умро 7/VI 1935.

Под решавањем налазе се истопредметне молбе: удв. Др. Мајора Оскара из Србобрана и уд. Др. Могина Саве из Вел. Кикинде.

Исплата износа обустављених од плата државних службеника

Актом Министарства финансија М. Ф. Бр. 63094/III од 8 августа 1934 год. наређено је, да су приватна лица, за чији су рачун вршене обуставе од принадлежности државних службеника, дужна приликом исплате обустављених износа поднети уверење о плаћеној порези.

Адвокатска комора у Новом Саду сматрајући, да ова наредба Министарства финансија, односно Генералне дирекције пореза, нема никаквог законског основа, јер није уследила ни по каквом закону, надаље, да је штетна по интерес појединих странака — поверилаца, а уједно да отежава адвокатима рад око наплате досуђених тражбина, учинила је претставку Министарству финансија под Бр, 2228/1934, тражећи да се ово наређење укине.

Министарство финансија, одељење пореза уважило је ову претставку, те је путем Дунавске финансијске дирекције у Новом Саду известило Адвокатску комору о томе својим дописом који гласи:

„На тражење те Коморе бр. 2228/1934. Министарство финансија Одељење пореза под Бр. 11249/1935 од 9 фебруара 1935 год. дало је следеће објашњење: Распис овог одељења бр. 63094/1934 измењен је расписом број 26246/III од 17 априла 1935 год. према ком се исплата за рачун приватног повериоца по судској или административној забрани обустављених принадлежности државним службеницима мора извршити без уверења о плаћеној порези, пошто је овде у питању потраживање приватног повериоца према службенику а не према држави.“

Извештај о кретању адвоката и адвокатских приправника

Од 1 априла 1935. до 30. јуна 1935. године

У именик адвоката уписана су ова лица:

Тољ Мате, са седиштем у Суботици; Др. Херцер Макс, са седиштем у Бачкој Паланци; Др. Николић Ђура, са седиштем у Сомбору; Др. Дарваш Ернест, са седиштем у Панчеву; Др. Нађ Петар, са седиштем у Ст. Кањижи.

Из именика адвоката брисана су ова лица:

Др. Мајор Оскар, адвокат из Србобрана, услед смрти са 13. мајом 1935; за стараоца канцеларије одређен је Костић Павле, адвокат из Србобрана; Др. Нађ Александар, адвокат из Ст. Бечеја, услед смрти са 7. јуном 1935; за стараоца канцеларије одређен је Др. Тиса Андрија, адвокат из Суботице.

**У именик адвокатских приправника уписана су
ова лица:**

Бергл Ерне, 6. VI. 1935. са праксом код Др. Табаковић Андрије, адвоката у Сенти; Петровић Борислав, 8. IV. 1935. са праксом код Др. Патић Борислава, адвоката у Панчеву; Тилер Фрања, 16. IV. 1935. са праксом код Др. Пап Људевита, адвоката у Суботици; Зарија П. Трифун, 19. IV. 1935. са праксом код Др. Николић Богосава, адвоката у Алибунару; Иконић Танасије, 29. IV. 1935. са праксом код Др. Тапавице Симе, адвоката у Сомбору; Пушић Бранислав, 3. V. 1935. са праксом код Висоте Алексија, адвоката у Новом Саду; Ђурчин М. Емилијан, 7. V. 1935. са праксом код Др. Тополовачког Димитрија, адвоката у Панчеву; Звекић Тодор, 9. V. 1935. са праксом код градског одветништва у Суботици; Јовановић Вл. Миодраг, 13. V. 1935. са праксом код Др. Милутиновић Арсена, адвоката у Новом Саду; Кеделбург Лавослав, 13. V. 1932. са праксом код Др. Путник Миливоја, адвоката у Вршцу; Пфау Јован, 16. V. 1935. са праксом код Сувајцић Богобоја, адвоката у Новом Саду; Др. Хегедиш Ладислав, 16. V. 1935. са праксом код Радишин Милана, адвоката у Хоргошу; Цабаци Јован, 18. V. 1935. са праксом код Др. Шафрањ Стевана, адвоката у Бачком Петровом Селу; Чолаковић Недељко, 24. V. 1935. са праксом код Др. Поповић Дејана, адвоката у Ковачици; Богојев Славко са праксом код Др. Франкл Александра, адвоката у Ковину; Фараго Ђорђе, 3. VI. 1935. са праксом код Др. Лампел Беле, адвоката у Новом Саду; Шварцер Ђула, 18. VI. 1935. са праксом код Др. Денеш Јосипа, адвоката у Сенти; Вагнер Петар, 27. VI. 1935. са праксом код Др. Григоријевић Миливоја, адвоката у Новом Саду; Будак Петар, 29. VI. 1935. са праксом код Фатић Марка, адвоката у Панчеву.

**Из именика адвокатских приправника брисана су
ова лица:**

Др. Богдањ Барнабас (Варнава), 2. VI. 1935. услед прекида праксе; Капор Сава, 15. IV. 1935. услед ступања у војску; Тољ Мате, 5. IV. 1935. услед положеног адвокатског испита; Јовановић Ђорђе, 1. V. 1935. услед положеног адвокатског испита; Др. Матић Богдан, 9. V. 1935. услед постављања за судијског приправника; Вукелић Јосип, 20. V. 1934. услед постављања за судијског приправника; Хаџић Илија, 20. V. 1935. услед ступања у државну службу; Шефер Катица, 3. VI. 1935. услед прекида праксе; Ленгле Виктор, 15. VI. 1935. услед прекида праксе; Др. Дарваш Ернест, 19. VI. 1935. услед положеног адвокатског испита; Стантић Јосип, 22. VI. 1935. услед прекида праксе.

Дисциплинско Веће Адвокатске Коморе у Новом Саду

У времену од 1 маја до краја јула месеца 1935 године, дисциплинско веће Адвокатске Коморе у Новом Саду примило је укупно 64 дисциплинске пријаве против чланова коморе.

Дисциплинско веће подељено у четири збора, у истом међувремену, одржало је једну седницу на којој је решен 31 предмет. Надаље су одржане две главне расправе, на којима је решено укупно 39 предмета.

1. На дисциплинској седници, на којој је решен 31 предмет, у једном случају је отклоњено покретање дисциплинског поступка због застареле; у два случаја пријављивач је упућен да претходно покрене редован судски поступак, те да о резултату извести дисциплинско веће, ради евентуалног покретања дисциплинског поступка; у 13 случајева обустављен је поступак са разлога, што су или пријављивачи повукли пријаву, или што заступник Коморе није прихватио заступство оптужбе, а ни пријављивач који је био позват на то, или што је пријављени умро и т. д.; у 4 случаја покренут је дисциплински поступак и окривљени стављени под оптужбу; у једном случају је предмет уступљен Одбору коморе од три члана; у једном случају пријављени је позван да допуни своје доказе; у једном случају заступник Коморе није прихватио заступање оптужбе, па је предмет уступљен пријављивачу да он то евентуално учини; у једном случају је одређен претходни извиђај; два предмета су уступљена заступнику Коморе, да сачини и поднесе кривичну пријаву редовном суду против пријављивача због увреда нанесених Адвокатској комори; један предмет је упућен на главну расправу; један предмет је уступљен заступнику Коморе на предлог; у једном случају је прекинут дисциплински поступак и у два случаја је тражена допуна доказног поступка.

II. На главним расправама I и II збора дисциплинског већа решено је укупно 39 предмета, а донесене су ове одлуке: у једном случају изречена је писмена опомена; у једном случају изречен је писмени укор; у пет случајева окривљени су кажњени новчаном казном; у једном случају изречена је обустава адвокатуре на три месеца, а у једном случају на петнаест дана; у четири случаја је одбијена оптужба; у двадесет случајева је одгођена расправа било у сврху допуне доказног поступка, било због неких других формалних разлога; у четири случаја су окривљени ослобођени од оптужбе; у једној ствари је суспендован дисциплински поступак, а један предмет је уступљен другом збору на решавање.

Поводом контретних случајева, да су се поједини чланови коморе жалили што канцеларија дисциплинског већа некоје дисциплинске предмете није слала у затвореним кувертима, те је о извесним дисциплинским предметима сазнала и шира јавност, која не би требала и могла да има знања о томе, дисциплинско веће ставља до знања свима члановима Коморе, да се сви дисциплински предмети сматрају предметима потпуно поверљиве природе и да се сви ти предмети упућују заинтересованима путем општинских односно градских поглаварстава у дуплим затвореним кувертима. Ако ипак и поред тога има случајева да приликом достављања тих предмета било ко од стране незаинтересованих сазна садржину истих, кривица није до ове Коморе, него свакако до оних органа, који их заинтересованима уручују, па стога позивамо све чланове ове Коморе, да нам сличне случајеве хитно пријављују, како би могли стати на пут овом недозвољеном поступку, који свакако иде на уштр угледа адвокатског сталежа.

даје из слободне руке понуду од 180.000.- дин., па пошто је Др. Александар Моч, адв. у Новом Саду, понудио за исту 190.000.- дин., то је Одбор расписао дражбу на тај начин што је условио да се понуде испод 190.000.- дин. неће узети у обзир, па пошто се није појавио ни један рефлектант, који би ставио већу понуду, Одбор је закључио, да се кућа прода Дру Александру Мочу и његовој супрузи за 190.000.- дин.

Савез Адвокатских комора. Савез адвокатских комора Кр. Југославије одржао је у овој пословној години 2 седнице пословног одбора и то: 13. XI 1934 и 17. I. 1935. на којим су решавана сва текућа питања, која се тичу појединих Комора и њихових чланова. Записници ових седница достављени су свима Коморама, те су исти од стране Адв. коморе у Новом Саду прихваћени и своједобно отштампани у „Гласнику“ Адвокатске коморе.

Пета редовна главна скупштина Савеза одржана је ове године у Сплиту 5 маја 1935 год. Претседничку дужност Савеза адвокатских комора за 1934—1935 год. вршио је г. Др. Стеван Адамовић, претседник Адв. коморе у Новом Саду, а дужност секретара обављао је Др. Никола Николић, секретар Адв. коморе у Новом Саду. На главној скупштини Савеза изабран је за претседника г. Др. Рикард Баи, претседник Адв. коморе у Сплиту, а секретар Савеза постао је г. Др. Јосип Барбиери, секретар Адв. коморе у Сплиту.

На овој скупштини Савеза расправљена су питања: о адвокатској тарифи, о уплати чланских улога за Адв. коморе, о наплати доприноса пензионих фондова Адв. комора и о заступању по адвокатима пред духовним судовима. Записник о 5 редовној скупштини Савеза отштампан је у „Гласнику“ Адв. коморе у коме се налазе и резолуције донесене по горњим питањима.

Конгрес правника. Конгрес правника Кр. Југославије одржан је 22. до 23. септембра 1935. год. у Београду. Адвокатска комора у Новом Саду била је заступљена на овом конгресу путем својих делегата и то: Дра Стевана Адамовића, претседника, Др. Николе Николића, секретара и Дра Славка Ђирића, члана одбора Коморе. На конгрес су дошли и претставници Бугарске, Чехословачке и Пољске. Бугарски делегати учествовали су такођер и у раду конгреса.

Конгрес је био подељен у 4 секције, које су обрадиле и претресле ове теме: у првој секцији расправљало се о теми

„О јемствима судске независности“; друга секција претресла је тему „Изједначење права уговорног осигурања“; трећа је секција расправљала о теми „Кривично-правна одговорност органа и намештеника новчаних завода“ а четврта је секција расправљала о теми „Права бранилаца у припремном поступку“.

Резолуције, које је поједина секција донела, предложене су пленуму Конгреса на одобрење, те су исте једногласно прихваћене. Након тога приступило се решавању питања места наредне скупштине конгреса, те је решено, да се иста одржи у Новом Саду. Затим је извршен избор сталног одбора Конгреса. За претседника је изабран поново Др. Милан Стојадиновић, претседник Министарског савета; за првог потпретседника изабран је Др. Стеван Адамовић из Новог Сада, за другог потпретседника Др. Метод Доленц из Љубљане, а за трећег потпретседника Др. Милан Ившић из Загреба. За чланове сталног одбора изабрани су Др. Данило Данић, Милан Антић, Васа Лазаревић, Др. Видан Благојевић, Др. Илија Пржић и Александар Вучићевић, сви из Београда, надаље Др. Јосип Шиловић, Др. Станко Франк, Др. Иво Спевец, Др. Фрањо Жилић и Др. Матија Белић, сви из Загреба. Др. Рудолф Сајовиц, Др. Антон Урбанц, Др. Стојан Бајић и Др. Јуре Адлешић, сви из Љубљане. Др. Јован Савковић из Новог Сада, Др. Матија Видовић из Дубровника, Мидован Вуковић из Подгорице, Никола Вељковић из Скопља и Милан Мартиновић из Сарајева.

„Гласник“ Адв. коморе. „Гласник“ Адв. коморе изашао је у овој пословној години у 4 свеске и то прва свеска концем децембра 1934. год. и садржавала је бројеве за месец октобар, новембар и децембар 1934. год.; друга свеска изашла је концем априла 1935. год. а садржавала је бројеве за месец јануар до априла 1935. г.; трећа свеска изашла је концем јула 1935. год. а четврта свеска изашла је почетком октобра 1935. год. и садржавала је бројеве за месец август и септембар. 1935. г.

„Гласник“ је доносио искључиво извештаје о раду Коморе у току пословне године и важније одлуке Одбора по текућим предметима.

да руководе са овом изградњом, претседник Коморе г. Др. Стеван Адамовић поднео је Одбору реферат, шта је све учињено по овој ствари:

1) Пре свега је одређени одбор дефинитивно утврдио планове, те на основу истих и прорачун, кога је израдио ангажовани архитекта Лаза Дунђерски, те позвао признате грађевинаре, инж. Д. Каћанског, Ф. Шмита и Е. Сантоа и од њих примио понуде које гласе на појединачне цене, и то за све радове сем инсталационих (водовод, купатила, осветлење, гас) и пећкарских, — а у збиру износе: Д. Каћанског Дин. 639.635, Е. Сантоа Дин. 646.692·80 пара и Ф. Шмита дин. 634.515·80. На то је Одбор позвао Ф. Шмита и Д. Каћанског да у запечаћеним кувертима поднесу процентуални попуст који мисле дати на све појединачне цене. Те куверте приказује и предлаже да се посао изда ономе чија понуда буде повољнија, пошто иначе обојица пружају потпуну материјалну и моралну гаранцију; 2) секретар Коморе отвара запечаћене оферте из којих се констатује, да Ф. Шмит нуди 3%, а Д. Каћански 1% попушта на своје појединачне цене; 3) најзад претседник извештава, да је са архитектом Л. Дунђерским склопио нагодбу, по којој ће исти бити дужан да сачини све нужне генералне и детаљне планове, да врши контролу и обрачун за време градње као и цео технички надзор, те ће му се зато исплатити хонорар од 20.000 динара.

Управни одбор Пензионог фонда узео је са одобрењем на знање извештај о општем стању Фонда, па је донео ово решење:

Ад 1) Узео је на знање извештај претседника који се односи на зидање двоспратне зграде и једногласно прихватио његов предлог;

Ад 2) једногласно је решио да се зидање куће повери грађевинару Ф. Шмиту, те са њиме у смислу његове понуде сачини уговор и да се што пре приступи градњи;

Ад 3) једногласно је одобрена и узета на знање нагодба склопљена са архитектом Л. Дунђерским.

Резолуција Савеза Адвокатских Комора Краљевине Југославије са скупштине од 26. маја 1935 г.

Савез адвокатских комора Краљевине Југославије на петој редовној скупштини одржаној у Сплиту 26. маја 1935. г.

позабавио се — међу осталим — и питањем Пензионих фондова, а нарочито питањем њихових чланова, који неуредно уплаћују доприносе у Фонд, па је, саслушавши опсежан реферат установио, да услед неплаћања доприноса у фонд прети опасност за опстанак Фондова, те је у вези са тиме једногласно донео ову

резолуцију:

1) Да сваки члан Пензионог фонда, који је у знатном заостатку и који упркос опомена и овршних поступака неће да уплаћује улоге, без обзира на његове економске прилике, врши тешку повреду дужности свога звања и нарушава част и углед адвокатског staleжа, те може да буде кажњен и најтежом дисциплинском казном;

2) да сваки нови члан Адвокатске Коморе, који буде уписан у именик адвоката по пријему ове резолуције од стране скупштине Савеза, уколико застане уплатом улога у Пензиони фонд за преко три месеца, без обзира на његове економске прилике, врши тиме тешку повреду дужности свога звања и нарушава част и углед адвокатског staleжа, те има да буде кажњен и најтежом дисциплинском казном.

Такав се члан, по претходној опомени од Пензионог фонда, има предати дисциплинском већу на даљи поступак.

Одлуке управног одбора Пензионог фонда по појединим предметима са седнице од 22 маја и 6 јула 1935. године.

Управни одбор на седницама од 22. маја и 6. јула 1935 год. донео је ове одлуке:

1) Уступио је 19 предмета дисциплинском већу ове Коморе на поступак према прописима §-а 13. Правилника Пенз. фонда, јер се тичу чланова дужника који не плаћају месечне доприносе у Фонд, иако је против њих и овршни поступак у току.

2) Узео је на знање 4 решења дисциплинског већа, према којима су чланови дужници стављени под оптужбу.

3) Узео је на знање 2 решења дисциплинског већа, према којима је главна расправа одгођена, а дужници позвани да своја дуговања подмире, као и два решења према којима је поступак обустављен обзиром, што су дужници подмирили своја дуговања.

4) Узео је на знање пресуду дисциплинског већа, којом

је дужник Пензионом фонду кажњен обуставом вржења адвокатуре на 3 месеца, и другу пресуду, којом је одбијена оптужба против дужника фонду, јер је међувремено подмирио дуговање.

5) Узео је на знање пресуду Одељења Б. Београдског Касационог суда у Новом Саду, према којој је пресуда дисциплинског већа преиначена са казне обуставе вршења адвокатуре на 3 месеца, на новчану казну од динара 500.

6) Одбио је 2 молбе чланова дужника Фонду, којом су молили оброчну отплату дуговања и позвао их да своја дуговања у најкраћем року подмире.

7) Уд. Др. Мајор Оскара, адвоката из Србобрана ставио је у течај удовичку ренту, а за двоје малодобне деце дечју ренту у укупном износу од динара 750 месечно и то са 1. VI. 1935. год.

8) Отказао је локал Јовановић Панти, фотографу и исти са 1. јулом 1935. год. издао под закуп Рехницери Виктору, фотографу, уз месечну закупнину од дин. 800.

9) Одбио је молбу једнога члана дужника Фонда, који је молио отпис овршних трошкова.

10) Уд. Др. Нађ Александра, адвоката из Ст. Бечеја одредио је удовичку ренту од по дин. 450 месечно и ставио у течај са 1. јулом 1935 г.

11) Узео је на знање резолуцију Савеза адвокатских комора Краљевине Југославије у Сплиту од 26. маја 1935. год. и упутио секретара да ову резолуцију даде отштампати у „Гласник“-у Адвокатске Коморе.

Број 1626/935

ПОЗИВ

на редовну главну скупштину

Адвокатске коморе у Новом Саду, која ће се одржати у Новом Саду 27 октобра 1935. године у просторијама Адвокатске коморе (Краља Петра улица број 9.) у 9 сати пре подне са овим дневним редом:

- 1) бирање 3 (три) оверача записника;
 - 2) годишњи извештај Одбора за 1934/5 годину;
 - 3) завршни рачун за 1934/5 годину;
 - 4) избори:
 - а) председника, заменика претседника и 18 чланова Одбора Адвокатске коморе;
 - б) председника, 3 његова заменика и 15 чланова Дисциплинског већа, Заступника Коморе и 3 његова заменика;
 - в) избор адвокатских судија (§ 102 Зак.);
 - 5) прорачун за 1936. годину и одређивање висине припомоћи према 2. § Правилника о издавању припомоћи те установљење висине чланарине и у њој садржаног доприноса за припомоћ за 1936. годину.
 - 6) Жалба Др. Људевита Перењи, адв. из Н. Кнежевца, против решења Одбора коморе бр. 1249/935.
 - 7) Предлози.
 - 8) Евентуалије.
- Уједно се умољавају г. г. адвокати да изволе у смислу § 13. Пословника Адвокатске коморе своје евентуалне предлоге доставити најкасније на 8 дана пре скупштине Одбору Адвокатске коморе у Новом Саду.
- Из седнице Одбора Адвокатске коморе у Новом Саду, одржане 5. октобра 1935. год.

Секретар:

Др. Николић Никола с. р.

Претседник:

Др. Стеван Адамовић с. р.

Из Адвокатске Коморе

Годишњи извештај Одбора Адвокатске коморе у Новом Саду за пословну годину 1934/1935.

Опште стање. Одбор Адвокатске Коморе у Новом Саду у пословној години 1934/35. одржао је 10 седница у којима је решено 267 предмета. Убележено је у именик адвоката 26 адвоката и то: Костић Павле са седиштем у Србобрану, Др. Стефановић Никола са седиштем у Вршцу, Орчић Фрања са седиштем у Суботици, Радовић Т. Ристо са седиштем у Ковину, Др. Нађ Иван са седиштем у Новом Саду, Др. Фишер Ђура са седиштем у Мољу, Пекота Доброслав са седиштем у Панчеву, Др. Лошонц Еде са седиштем у Ст. Кањижи, Ђурашевић Ђ. Видо са седиштем у Ст. Бечеју, Фридман Алфред са седиштем у Ст. Кањижи, Метељски Сергије са седиштем у Новом Саду, Др. Шулер Стеван са седиштем у Сенти, Др. Велтман Мартин са седиштем у Новом Саду, Тољ Мате са седиштем у Суботици, Др. Херцер Макс са седиштем у Бачкој Паланци, Др. Дарваш Ернест са седиштем у Панчеву, Др. Нађ Петар са седиштем у Ст. Кањижи, Павковић Паја са седиштем у Петровграду, Гаус Фрања са седиштем у Новом Саду, Др. Иноаи Ђезе са седиштем у Сомбору, Др. Лудајић Станоје са седиштем у Суботици, Јовановић Ђорђе са седиштем у Новом Саду, Др. Сомер Карло са седиштем у Суботици, Продановић Иван са седиштем у Кули и Др. Николић Ђура са седиштем у Сомбору.

По молби брисано је из именика адвоката 5 адвоката и то: Др. Баји Јован из Новог Сада, Др. Гроб Иван из Вел. Кикинде, Др. Лебл Фрања из Сенте, Пекота Доброслав из Панчева и Др. Фишер Јакоб из Суботице.

Услед смрти брисано је из именика 11 адвоката и то: Др. Хан Ђула из Мола, Др. Цинер Макс из Вршца, Др. Секељ Игњат из Ст. Бечеја, Др. Тапавица Ђорђе из Новог

Сада, Др. Волф Јакоб из Вел. Кикинде, Др. Лалошевић Јоца из Сомбора, Др. Мајор Оскар из Србобрана, Др. Нађ Александар из Ст. Бечеја, Др. Могин Сава из Вел. Кикинде, Др. Штајмец Људевит из Вршца из Др. Николић Ђура из Сомбора.

На дан 30. септембра 1934. год. број убележених адвоката износио је 530, а на дан 30. септембра 1935. било је убележених адвоката 540.

На дан 30. септембра 1934. било је убележених адвокатских приправника 245, а на дан 30. септембра 1934. њихов број износио је 288.

У току ове пословне године одређено је 607 адвоката за заступнике сиромашних странака.

Приспело је укупно 2187 предмета од којих је решено президијално уз накнадно одобрење Одбора 1920 а у Одборским седницама 267.

Дисциплинско веће. У пословној години 1934/1935 приспело је Дисциплинском већу нових пријава против адвоката 297, а против адвокатских приправника 2, свега 299. — Неокончаних предмета из ранијих година, у којима је поступак у току, било је 354. Укупан број дисциплинских предмета изнашао је 653.

Дисциплинско веће подељено у 4 збора, одржало је укупно 9 седница на којима је решено 408 предмета. Надаље одржало је 9 расправа на којима је решено 162 предмета.

1. На дисциплинским седницама решено је 408 предмета и то: у 5 случајева је отклоњено покретање дисциплинског поступка, јер није било елемената за дисциплинску кривицу; у 6 случајева је отклоњено покретање дисциплинског поступка, због застаре; у 130 случајева обустављен је поступак са разлога, што су пријављивачи пријаву повукли, или због тога што заступник Коморе није прихватио заступство оптужбе, а пријављивач у законитом року није преузео заступство оптужбе, или што је пријављени умро и т. д.; у 5 случајева пријављивач је упућен да претходно покрене редован судски поступак, те да о резултату извести дисциплинско веће ради евентуалног покретања дисциплинског поступка; у 91 случају покренут је дисциплински поступак и окривљени стављен под оптужбу без претходне истрате; у 10 случајева суспендован је поступак до коначне одлуке редовног суда; у 12 случаја затражени су од редовног суда потребни парбени списи; у 11

случајева упућено је пријављивачу изјашњење окривљенога, да на исто поднесе своје примедбе и да пријави доказе за своје тврдње; у 23 случаја пријављени је позван да надопуни своје доказе; у 5 случајева уступљен је предмет Одбору Коморе од три члана; у 3 случаја је против пријављенога изречена претходна обустава вршења адвокатуре; у 59 случајева одређен је претходни извиђај; у 8 случајева заступник Коморе није прихватио заступство оптужбе те је пријављивач позван, да предузме лично заступство оптужбе; у 2 случаја су предмети уступљени Одбору Коморе; у 10 случајева упућен је предмет на главну расправу; у 7 случајева упућен је предмет заступнику Коморе поново на мишљење и предлог; у 3 случаја је дисциплински поступак прекинут против пријављених; у 18 случајева дисциплински су предмети или уступљени другој власти на поступак или су стављени у евиденцију или у архиву.

II. Дисциплинска већа су на расправама решила 162 предмета на којима су донесене ове одлуке: у 8 случајева изречен је писмени укор; у 1 случају је пријављени кажњен опоменом; у 27 случајева изречена је новчана казна; у 11 случајева изречена је обустава вршења адвокатуре на извесно време; у 23 случаја је оптужени ослобођен од оптужбе; у 78 случајева расправа је одгођена у сврху надопуне доказног поступка или због других формалних разлога; у 9 случајева обустављен је даљи поступак због тога, што је пријављени брисан из именика адвоката или је умро и т. д.; у 5 случајева застало се са поступком до окончања кривичног поступка против окривљенога, сходно §. 73 зак. о адвокатима, или су дисциплински предмети уступљени другој власти на поступак или стављени у евиденцију.

Одбор коморе од три члана решио је 12 предмета и то са овим резултатом: у 4 случаја изречена је опомена; у 5 случајева новчана казна; у 1 случају одређена је допуна доказног поступка, а у 2 случаја пало је ослабађајуће решење.

У пословној години 1934/1935 пресуђено је на новчану казну 27 адвоката, у укупној своти од дин. 23.250.— Осим тога на снашање трошкова дисциплинског поступка у корист благајне Адвокатске коморе обавезано је 17 адвоката, у укупном износу од дин. 4006.— У току 1934/1935 г. наплаћено је од адвоката за казне дин. 26.300, (које казне потичу не само из 1934/935, него и из ранијих година) а за трошкове дисцип-

линског поступка дин. 3.250.— Убирање ненаплаћене казне и трошкова дисциплинског поступка је у току.

Према §-у 13. Правилника Пензионог фонда наше Коморе неплаћање редовних месечних улога или других доприноса Фонду сачињава дисциплински преступ, због кога се такви чланови-дужници могу казнити и најстрожијом казном. — Дисциплинско веће је и у протеклој години имало пуне руке посла са дисциплинским предметима ове врсте. У многим случајевима примењиване су строге, па чак и најстрожије казне а тиме је постигнуто, да је дисциплински поступак у већини случајева показао повољан резултат по интересе Пензионог фонда.

Адвокатска тарифа. Питање нове адвокатске тарифе, која има да важи за целу територију наше земље, занимало је и занима све Адв. коморе, па и Савез адв. комора, кроз целу ову пословну годину.

У месецу септембру 1934. год. достављен је од стране Министарства правде нацрт нове адв. тарифе на мишљење и предлог и тада је било предвиђено, да ова нова тарифа има да ступи у живот са 1. новембром 1934. год.

Да би се ово питање решило једнообразно од стране свију Комора, Савез адв. комора узео је иницијативу у своје руке, те је на седници Пословног одбора од 29. септембра 1934. год. решио, да се изради један заједнички противпредлог за све адвокатске коморе а да поред тога свака Комора за себе стави и посебно своје примедбе на предлог Министарства правде. То је и учињено још пре 1. новембра 1934. год. Одмах су и лично предузимани кораци од стране Савеза код Министарства правде, да би се неповољне и штетне одредбе из пројекта Министарства правде уклониле, а да би се прихватио предлог, који су Адв. коморе заједнички израдиле, а који је Савез адв. комора предложио. Резултат интервенције Савеза адв. комора био је тај, да је Министарство правде одредило, да референт за тарифу заједно са делегатима Комора изради у споразуму коначан текст нове адв. тарифе. Тако је 4. фебруара 1935. год. одржана конференција у Министарству правде са делегатима Савеза и споразумно утврђен коначни текст новог правилника и тарифе с тим, да се исти има податри Министарству правде на одобрење и попис.

Адвокати. Код убележења у именик адвоката, Обор се строго придржавао одредаба закона, те је убележење дозво-

лио само онима, који су исказали, да имају законом прописане услове.

У конкретном случају, када је тражено убележење у именик адвоката на основу судијског испита, Одбор је ускратио убележења стојећи на становишту, да се судијски испит молиоца, обзиром на прописе §-а 25. Закона о адвокатима у вези са чл. 8. и 9. Закона о судијама редовних судова, не може сматрати оним судијским испитом, који је предвиђен у тачци д. §-а 2. Закона о адвокатима.

Услед жалбе молиоца Касациони је суд преиначио одлуку Одбора и изрекао, да се у чл. 57. од 3. Закона о судијама редовних судова, недвојбено и без икакве резерве изједначује судијски испит са адвокатским испитом, а које се изједначење има сматрати тако, да се и они судијски испити имају сматрати једнаким са адвокатским испитима, који нису положени под условима предвиђеним у чл. 8. и 9. Закона о судијама.

Уколико је Одбор сматрао, да постоје околности због којих је ваљало утврдити да ли је молилац достојан поверења (тач. А. §-а 4. Зак. о адв.) поступио је према пропису §-а 7. Зак. о адвокатима.

У интересу очувања угледа и достојанства адвокатског staleжа, Одбор је водио надзор над адвокатима. Забрањивао је држање адвокатских канцеларија у дућанским просторијама под претњом дисциплинске одговорности; испитивао је код ванстечајног поравнања адвоката да ли међу пријављеним тражбинама нема и таквих, које би потицале из адвокатског пословања дотичног адвоката; водио је рачуна о томе да ли адвокати врше било какву службу или се баве послом противно прописима §-а 33. Зак. о адвокатима; настојао је да адвокати оправдају своју отсућност из седишта своје канцеларије; позивао је под претњом дисциплинске одговорности да уклоне са одвокатске табле сваки евентуални додатак, осим ознаке „адвокат“; надзирао је, да се промена седишта канцеларије врши у смислу законских прописа; тражио је од судова, да се Адв. комори достављају извештаји о покретању кривичних поступака против адвоката, надаље оптужнице и кривичне пресуде ради покретања евентуалног дисциплинског поступка итд.

Одбор је нашао за умесно и потребно, да препоручи Министарству правде молбу адвоката, који је кажњен због увреде нанесене судијама на затвор, ради опроста казне путем

милости Њ. В. Краља односно ради претварања казне затвора у новчану.

Исто тако удовољио је молби адвоката, који је тражио, да се у његовој кривичној ствари због увреде нанесене суду изашаље на расправу од стране Коморе посматрач и да му се одреди бранилац.

Адвокатски приправници. Убележавање адвокатских приправника вршио је Одбор строго према законским прописима.

Одбор је одбио, да убележи у именик адвокатских приправника пензионисаног судију, који има иначе све услове, да може бити убележен у именик адвоката са разлога, што је стао на становиште, да је адвокатско-приправничка пракса само припрема за адвокатски позив, која међутим молиоцу није потребна.

Одбор је ускратио убележење адвокатског приправника, који је уједно Претседник градске општине са разлога, што адвокатски приправник у смислу §-а 11. Зак. о адвокатима има бити запослен у разним гранама адвокатског занимања, праксу мора вршити фактички а не само привидно. То не би могао бити случај код молиоца, јер адвокатска приправничка пракса није самостално занимање, већ је усавршавање за адвокатски позив, те је према томе одвисан у погледу свог времена рада од свог принципала. Овакова пракса била би очевидно привидна, а то се коси са папред поменутиим законским прописима.

Одбор је такођер одбио молбу адвокатског приправника, који је тражио убележење са праксом код одветника као таквог сматрајући, да адвокатски приправник по §-у 5. Зак. о адвокатима може обављати приправничку праксу код адвоката, суда, јавног бележника, државног тужиштва и код административних власти. Градски је одветник у конкретном случају намештеник града, те према пропису тач. а §-а 33. Зак. о адвокатима нема права на адвокатуру. Не може се сматрати дакле адвокатом, а није такођер ни административна власт. Услед жалбе молиоца Касациони суд Б оделење у Новом Саду је међутим преиначио решење Коморе и одредио убележење дотичног приправника, стојећи на становишту, да се пракса код градског одветника има сматрати административном службом, предвиђеном у §-у 5. Зак. о адвокатима, но да

се ова вежба нема рачунати молиоцу у трогодишњу вежбу код адвоката.

У свим оним случајевима, где је тражено убележење у именик адвокатских приправника са датумом ранијим него што је молба ради убележења поднесена адвокатској комори, Одбор је допустио убележење само од дана поднашања молбе, сматрајући да адвокатски приправник пре убележења у именика адвокатских приправника није могао вршити праксу онако како прописује § 11. Зак. о адвокатима, т. ј. није могао бити запослен у свим гранама адвокатског занимања и тако му се време пре поднашања молбе не може урачунати у законом прописану адвокатско-приправничку праксу. Будући да је адвокат у смислу закона о адвокатима дужан, да без одлагања пријави свога приправника, то је против дотичног адвоката предложен дисциплински поступак.

У оном случају, где је Одбор накнадно сазнао, да адвокатски приправник не врши праксу фактички, јер је за време убележења у именику адвокатских приправника истодобно био у градској служби, Одбор је решио, да се ова привидна пракса дотичног приправника поништи, а уједно предложи дисциплинском већу, да покреие дисциплински поступак како против дотичног адвокатског приправника, тако и против адвоката код кога је био пријављен на вежби.

Одбор ја на тражење Министарства правде у смислу §-а 13. Зак. о адвокатима предложио за чланове Одбора за испитивање адвокатских приправника ове адвокате: Др. Стевана Адамовића, Др. Јована Латинчића, Др. Игњата Павласа, Др. Александра Моча, Др. Милана Матића, Др. Ђуру Табаковића, Др. Радослава Ј. Илијћа и Др. Душана Медаковића.

Жалбе адвоката. Одбор адвокатске коморе настојао је, да заштити чланове Коморе и њихове оправдане интересе од сваке евентуалне повреде и неправде, те је и сваком случају, који му је стављен до знања, предузео или према предлогу жалиоца или по свом нахођењу потребне кораке, да се евентуалне повреде њихових права и интереса отклоне.

Одбор адвокатске коморе скреће пажњу и овога пута свима адвокатима, да је у њиховом интересу а такођер да им је и дужност, да у случају чим сазнају за неку повреду адвокатског реда, да исти испитају и да одмах пријаве Адв. комори како би Комора могла, да предузме потребне мере у интересу заштите адвокатског staleжа.

На предлог Дра Драгољуба Несторова, адвоката из Петровграда, који је стављен на прошлогодишњој главној скупштини а по питању надлежности полицијских власти за поступак по делима из чл. 12. Зак. о заштити јавне безбедности и поретка у држави, Одбор је поднео образложену претставку Министарству унутрашњих послова, којом је упозорио ово Министарство, да полицијске власти чине незаконитост када сматрају себе надлежним да поступају и изричу казне по делима из §-а 12. поменутог закона, те је умолио Министарство унутрашњих послова, да изда свим полицијским властима упутство према којем поступање и кажњавање по прописима Закона о заштити јавне безбедности и поретка у држави, спада искључиво у надлежност редовних судова. Уједно је затражено ово Министарство, да протумачи прописе става 4. и 5. чл. 12. овог закона, који говоре о протеривању кривца и то у том смислу, да изрека о протеривању може уследити само у случају ако је утврђена кривица из т. 1. чл. 12. овог закона.

Жалбе Дра Арпада Ковача, адвоката из Новог Кнежевца, у којима износи, да се судови при одмеривању трошкова не придржавају прописа важеће тарифе, Одбор је умолио претседништво Апелационог суда, да скрене пажњу подручним судовима на обавезно примењивање адвокатске тарифе, обзиром да је иста донесена на основу прописа Закона о адвокатима. Претседништво Апелационог суда известило је Адв. комору, да је то већ у неколико махова учињено, те је предложило, да се жалилац упути, да се у будуће против установљења трошкова послужи правним леком у колико је мишљења, да установљење трошкова не одговара тарифи и осталим законским прописима.

Јован Јегдић, адвокат из Новог Сада, скренуо је пажњу Одбору адвокатске коморе, да је Претседништво првостепеног цркв. суда Реформоване хришћанске цркве ускратило да поступи по дисциплинској пријави његове странке, коју је он као заступник ове поднео против пароха из Нових Шова са разлога, што према прописима Правилника за судове у Реформованој хришћанској цркви заступник странке може бити само лице, које је члан ове црквене заједнице. Одбор адвокатске коморе нашао је, да је овај пропис у противности са прописима позитивних државних закона (Зак. о адвокатима и Зак. о грађ. парб. поступку), који дају право адвокатима да могу заступати странке код свих судова, државних и самоуправних власти и

јавно — правних тела, те је путем претставке скренуо пажњу Министарству правде на ову околност са молбом, да предузме потребне мере, да се горњи пропис и њему слични укину, односно доведу у склад са оним постојећим позитивним законима, који регулишу делокруг адвокатског позива.

Др. Виктор Ђенеш, адвокат из Петровграда, тражио је интервенцију Адв. коморе по питању висине награде управитеља стечајне масе у вези са прописима Уредбе Министарства правде бр. 33480,930. Наиме петровградски Окружни суд установио му је као куратору стечајне масе награду, применом §-а 4. горње Уредбе са 9% од реализоване стечајне масе. Сматрајући, да начин израчунавања ове награде не одговара слову и смислу поменуте наредбе, јер се иста имала израчунати поделом износа реализоване стечајне масе на групе установљене у поменутом §-у, те на сваку групу вредности применити постотни кључ и добивене износе сабрати, поднео је против решења Окружног суда уток на Апелациони суд, но овај је становиште Окружног суда потврдио. Одбор адвокатске коморе сагласио се са становиштем молиоца, те је упутио његову жалбу са препоруком претседништву Апелационог суда и затражио је, да изда тумачења овог §-а у предложеном смислу.

Др. Арпад Ковач, адв. из Н. Кнежевца, жалио се на поступак Среског као земљишног суда, који му је одбио молбу ради расписа дражбе некретнина за потраживање од 1.000.— дин., иако је кривичном пресудом утврђено, да је овршеник заплењене покретности отуђио. Услед рекурса против овог одбијајућег решења, Окружни је суд потврдио исто изрекавши, да је у оваком случају, обзиром на пропис §-а 69. Зак. о извршењу и обезбеђењу, за распис дражбе некретнина потребно да оврховодилац докаже, да је водио такођер и наставну оврцу на покретности, те да је иста остала без успеха. Пошто § 69. Зак. о извршењу и обезбеђењу захтева само то, да оврховодилац учини вероватним, да се из покретне имовине дужника не може намирити, Одбор је нашао за потребно, да предузме кораке у смислу тач. 5. §-а 48. Зак. о уређењу редовних судова ради издејствовања начелног тумачења поменутог §-а.

На предлог Дра Федора Адамовића, адв. из Новог Сада, а по питању наплате таксе на трошковник као прилог, Одбор Адвокатске коморе стао је на становиште, да трошковници,

које су дужне странке односно адвокати подносити на захтев суда на одвојеном поднеску, нису такви прилози, који би се по садржини могли сматрати посебним поднеском, одвојеним од поднесака и тражења утврђених записнички, већ на против да сачињавају саставни део тужбеног захтева и као такви, да су нераздвајни део саме тужбе односно коначног предлога утврђеног записнички. Овакови пак прилози обзиром на пропис тар. бр. 3. Зак. о таксама не подлеже никаквој посебној такси за прилог. Са ових разлога Одбор је затражио Мининистарство финансија, да изда упутство пореским властима у горњем смислу, а да о томе извести такођер и претседништво Апелационог суда односно путем овог све ниже судове.

Др. Арпад Ковач, адв. из Н. Кнежевца, скренуо је пажњу Адв. комори на то, да је старешина Среског суда у Н. Кнежевцу увео праксу, да судски извршилац не може изаћи са оврховодиоочевим правозаступником на лице места истим превозним сретством, обзиром на пропис Уредбе о накнади путних трошкова за службена путовања на рачун прив. странке. Будући да се ова уредба не може примењивати на судске извршиоце, који су специјална врста званичних функционера, предложио је, да Комора издејствује код надлежних укидање ове праксе. Одбор је претставку упутио претседништву Апелационог суда са молбом, да се ова пракса код Среског суда у Н. Кнежевцу укине.

Адвокатско удружење у Суботици затражило је интервенцију Адв. коморе по питању издавања уверења од стране Трговинско-индустријске и занатске коморе у Новом Саду по ставу 5. §-а 95. Зак. о радњама. Наиме по овом пропису Закона о радњама, Трговинско-индустријска и занатска комора надлежна је, да издаје уверења о овлаштењу за обављање неке трговачке радње, међутим она одбија издавање ових уверења, док се не пружи доказ о томе, да је дотична фирма убележена у трговачки регистар код надлежног суда. Окружни суд пак код убележења фирме тражи доказ о томе, да је дотична фирма стекла оваштење за обављање своје радње, и тако је настао сукоб између поступка Окружних судова и Трговинско-индустријске и занатске коморе у Новом Саду. Одбор адвокатске коморе удовољио је захтеву Адв. удружења у Суботици, те је умолио Трговинско-индустријску и занатску комору, да код издавања уверења по ставу 5. §-а 95. Зак. о

радњама не захтева доказ о претходном убележењу фирме код надлежног Окружног суда.

Милић Комненовић, адв. из Вел. Кикинде, жалио се, да је општински бележник из Башаида узео на одговорност његове странке што нису правили уговор код њега, већ код адвоката, те да је држање општинског бележника према њима било таково, да су му морали обећати, да ће у будуће правити уговор код њега, чега се они морају и придржавати, јер му се не смеју замерати. Одбор је Адв. коморе уступио ову пријаву Кр. Банској управи са молбом, да против овог бележника надлежно поступи.

Др. Арпад Ковач, адв. из Н. Кнежевца, скренуо је пажњу Одбору, што судови не пренашају земљишнокњижне оставине, док се не уплати наследна пристојба. Одбор је решио, да се скрене пажња Министарству правде и Министарству финансија на ову околност, а уједно да се упозори Министарство Финансија на ту неправилност, да по некоје пореске управе бесправно задржавају купопродајне уговоре приликом исплате преносне пристојбе, док се не исплати дужни порез на продатој некретнини.

Др. Милан Матић, адв. из Новог Сада, жалио се, да судови противно пропису §-а 113. грађ. парб. поступка захтевају, да адвокатски приправник за заступање свога принципала мора имати заменичку пуномоћ и не задовољавају се с тиме, да се адвокатски приправник легитимише уверењем Одбора о убележењу код Коморе. Одбор је скренуо пажњу претседништву Апелационог суда на ову околност и затражио је, да се упозоре подручни судови на решење претседништва Апелационог суда бр. Су 3937/934 у ком је заузето становиште, да је адвокатском приправнику довољно, да се код заступања свога принципала легитимише уверењем Коморе о убележењу у имену адвокатских приправника.

Законодавство. Одбор адвокатске коморе је одмах у почетку предузимања мера за заштиту земљорадника нагласио, да би ова заштита требала да буде спроведена на индивидуалној основи т. ј. да се заштита пружи оном земљораднику, коме је ова неопходно потребна и коме се још увек може овом мером помоћи а да је неумесно давати је генерално свим земљорадницима без разлике.

Нова Уредба треба дефинитивно да ликвидира једно мучно привредно питање, те је несумњиво, да ће на основу исте за

догледно време велики део заштићених земљорадника моћи да среди своје прилике.

Према §-у 492. новог грађанског парбеног поступка код пропуштања првог рочишта има места контумационој пресуди. Против ове пресуде нема странка, која је рочиште пропустила, никаквог другог правног сретства осим повраћаја у пређашње стање и призива, уколико постоје услови за исти. Када се пак има у виду, да су разлози за повраћај у пређашње стање, обзиром на услове под којим се исти може тражити и допустити, у толикој мери ограничени, да је ово правно сретство против контумационе пресуде тако рећи неоствариво, онда је сасвим јасно, да се принцип слободног убеђења не може измирити са оваквом формалношћу, јер модерно законодавство свугде тражи у првом реду материјалну правду. Потребно је дакле дати странкама против сваке контумационе пресуде једно правно сретство, којим би се без нарочитих потешкоћа могле отклонити ове садашње неповољне и тешке последице контумационе пресуде. Требало би допустити за тужену странку контрадикцију против контумационе пресуде, а тужиоцу дати могућности, да тражи поновљење позива у суд, који би се у случају пропуштања прве расправе имао разрешити.

Овим строгим прописима код пропуштања првог рочишта нови је грађ. парб. поступак хтео, да онемогући одуговлачење парнице, међутим овај принцип није спроведен у свим његовим одредбама. Наиме он не познаје извршност ни једне пресуде пре њезине правоћности и даје могућност сваком злонамерном туженику, да парницу одуговлачи улагањем неоснованог правног лека, чиме такођер оптерећује суд сувишним послом. Стога је у интересу како странака тако и судова а не мање и целокупног привредног живота, да се допусти извршивост сваке другостепене пресуде, која је сагласна са првостепеном, односно којом је првостепена пресуда потврђена.

Не видимо разлога, да се у отказним стварима не допусти извршивост већ првостепене пресуде. Ово је тим више оправдано, што су услови и рокови отказа регулисани посебним статутима односно месним обичајима. У највише случајева отказ закупног односа дешава се због неплаћања закупнине, који се разлог може већ у првостепеном поступку апсолутно тачно установити, јер је купац или платио закупнину или није, — терциум нон датур — и према томе или је отказ уместан или је неоснован. Призив у оваквим случајевима има

искључуво ту сврху, да се поступак одуговлачи. Стога је апсолутно оправдано, да се у отказним стварима допусти извршивост већ самé првостепене пресуде.

Приметити нам је, да би се ово питање могло решити и на тај начин, што би се спорови у отказним стварима решавали коначним закључком а не пресудом. Тиме би се постигла извршивост првостепене мериторне одлуке суда, јер рекурс против овог коначног закључка не би имао одгодно дејство.

Нови грађ. парб. пост. допушта обнову парнице на основу нових чињеница и доказа само онда, када странка без своје кривице није била кадра да дотичне чињенице или доказна сретства изнесе пре закључења усмене расправе у првом степењу. Дакле, ако странка из било ког разлога није изнела нове чињенице и доказе у основном поступку а могла их је изнети, на основу истих не може се допустити обнова. Ово скучавање права на обнову сматрамо неоснованим, те стога предлагемо, да се одредбе о обнови поступка на основу нових доказа измену у том смислу, да се допусти једанпут обнова у сваком случају ако странка може доприпети нове доказе, којима се није послужила у основном поступку, без обзира на то да ли су јој ти докази били познати или не.

Прописи новог Грађанског парбеног поступка, који се односе на установу повраћаја у пређашње стање, такођер су претерано строги. Да би се последице пропуштања донекле ублажиле и раније су судови на оној територији, где је важио бивши аустријски парбени поступак, који је имао исте одредбе у погледу повраћаја у пређашње стање, поступали у појединим случајевима сасвим либерално. Стога би било у првом реду потребно, да се ови строги прописи у погледу повраћаја у пређашње стање новелишу и тако измену а дотле, да судови код тражења повраћаја у пређашње стање поступају што либералније и да не примењују сву строгост закона.

Закон о извршењу и обезбеђењу од 9. јула 1930. године у свом §-у 65. указује на тенденцију поштеде овршеника од претераних трошкова у овршном поступку око наплате потраживања. Међутим с друге стране наносе се уопште овршенику сувишни и непотребни трошкови око процене некретнина путем јавне дражбе. Исти овај закон у свом §-у 113. захтева, да се процена некретнина врши путем вештака, па чак и увиђајем на лицу места. Обично се узимају два вештака

и то стручњаци, чије су награде прилично замашне, јер се рачунају по вредности процењене некретнине. Тако се дешава да се код сразмерно мале тражбине, која се има наплатити из некретнине овршеника, стручњачке награде пењу понекад до самог износа потраживања. Све ово пак иде на терет овршеника. Стога би било потребно, да се ове одредбе новог овршног закона измену и да се процена установљава на основу званичне сведоџбе од стране општинске власти, како је то прописивао стари овршни закон, који је важио на територији Апелационог суда у Новом Саду.

Исто тако у интересу поштеде овршеника од сувишних трошкова око дражбе некретнина, умесно би било, да се све дражбе одређују и одржавају код земљишнокњижног суда а не на лицу места, услед чега би отпао трошак изласка суда на лице места.

Закон о судском кривичном поступку не познаје уопште институцију кривичног секвестра, који би пружио оштећеним странкама могућност, да своје оштетне захтеве, који потичу из кривичних дела, осигурају на покретну и непокретну имовину оптуженога. Одбор адвокатске коморе сматра, да је институција кривичног секвестра врло важан и неопходно потребан фактор у кривичном законодавству, те стога скреће пажњу Министарству правде на ову околност с предлогом, да се Закон о судском кривичном поступку допуни са установом кривичног секвестра.

Минисаарство правде доставило је Адв. комори три примерка „Предоснове грађанског законика“ на увиђај и стављање евентуалних примедаба и предлога. Одбор је доставио по један примерак Удружењу адвоката у Суботици и Петровграду, а накнадно и Адв. удружењу у Сомбору, које је умолио, да исти прегледају и да евентуалне своје предлоге доставе Адв. комори, да би код састава својих примедаба за Министарство правде исте могла имати у виду.

Надриписарство. У циљу сузбијања надриписарства Одбор адв. коморе предузео је у свим оним случајевима, који су му стављени до знања, најстрожије мере. Против надриписара покретани су кривични поступци код надлежних судова, а уколико је био у питању орган Управне власти, достављен је случај и Кр. Банској управи ради покретања дисциплинског поступка.

Одбор адвокатске коморе констатује, да је својим заузи-

мањем и после подуже борбе успео, код Кр. Банске управе у Новом Саду забрану сваког приватног рада општинских органа са странкама, но и поред ове забране опште је познато, да општински намештеници и даље обављају ове послове. Очекивало се, да ће сви адвокати у свом сопственом интересу најревносније учествовати у сузбијању надриписарства сваке врсте, међутим запажено је, да адвокати не само да не достављају Комори поједине случајеве за које дознају, него да донекле такођер и потпомажу овај забрањен рад општинских бележника, давајући своју сигнатуру на поднеске, које ови састављају. Стога је нашао за потребно да скрене пажњу свима члановима Коморе, да је свака сарадња адвоката са општинским намештеницима око састављања исправа и поднесака, као и осигурање ових забрањена, те да ће у оваким случајевима покренути против дотичног адвоката дисциплински поступак.

Поводом конкретног случаја где је Адв. комора покренула кривични поступак по §-у 120. Зак. о адвокатима против приватног намештеника, Срески суд је установио његову кривицу и изрекао новчану казну. Призивни је суд услед призива окривљенога установио, да је првостепени суд повредио материјални закон из тачке а) § 337. кпс тиме, што је поступак оптуженога оквалификовао као кривично дело и то са разлога, што пред првостепеним судом није установљено, да се оптужени бави састављањем исправа, дакле надриписарством као професијом т. ј. није установљено да му је то једини извор прихода, што се за појам надриписарства тражи. Напротив установљено је, да је оптужени приватни намештеник која му служба пружа издржавање. Пошто дакле састављање исправа није једино занимање, које би служило оптуженоме за извор живота, Окружни суд сматра, да у делу оптуженога нема елемената кривичног дела.

Одбор адвокатске коморе видевши у овом становишту Окружног суда, грубу повреду закона, затражио је интервенцију Главног државног тужиоштва ради стављања предлога за заштиту закона.

Поводом пријаве, коју је поднела Адв. комора против општинских бележника због надриписарства, Срески суд у Кули ослободио је окривљене од оптужбе са образложењем, да се окривљени не баве састављањем исправе у виду заната, да законски чланак XX. из 1901. год. није стављен новим законом ван снаге а да § 18. бановинске Уредбе није

могао ставити ван снаге овај закон, те да је стална пракса и обичај, да бележници праве разне исправе. Овај је случај дао повода листу „Дајчес Блоксблат“ да донесе чланак под насловом „ди дорфнотер кенен Фертреге махен“ у којем региструје овај случај. Одбор је затражио исправку у којој је нагласио погрешност становишта овог чланка, јер је Кр. Банска управа у свом наређењу од 1. јануара 1934 г. бр. 75817/933 изричито нагласила, да се поступак општинских бележника коси са законским прописима из §-а 239. Зак. о јавним бележницима од 11. септембра 1930. год. и из §-а 120. Зак. о адвокатима од 17. марта 1929. год., те да је у вези наредбе Миинистарства унутрашњих послова III број 57886 од 27. октобра 1830 год. и III број 41086 од 6 новембра 1933. г. забранила да општински и окружни бележници на управном подручју, на којем је важио зак. чланак 22. из године 1886. врше оне приватне (неслужбене) радове, који су набројани у II. поглављу статута торонталско-тамишке, односно бачко-бодрошке жупаније за службене и дозвољене приватне радове општинских и окружних бележника број 9224 подж./1920 односно 26758 подж./ 1926 а то су састављање исправа о приватно-правним пословима.

Порез. У смислу §-а 7. Закона о изменама и допунама закона о непосредним порезима од 18 Фебруара 1934 год. пореска основица за све обвезнике течевине, дакле и за адвокате, имала се установљавати према износу годишње кирије, коју обвезник плаћа за стан односно за просторије своје канцеларије. Порески одбори нису могли ићи испод минимума прорачунатог на бази станарине. Овај законски пропис нарочито је погодио адвокатски сталеж и то баш у време највећег застоја адвокатског рада. Стога је Одбор адвокатске коморе у споразуму са Савезом адвокатских комора предузео кораке код Министарства финансија, да се овај параграф закона о измени и допуни у Закону о непосредним порезима укине. У ту сврху учињена је такођер лично посета од стране делегата Савеза под вођством претседника Адвокатске коморе у Новом Саду, који је тада био уједно и претседник Савеза, г. Министру финансија, који је обећао, да ће у пореском систему предузети реформу, те да ће настојати, да се и овај пропис укине. У сврху укидања овог параграфа предузеле су кораке и све остале привредне установе, те је тако §-ом 20 Финансијског закона за буџетске дванаестине за г. 1935—1936 ова одредба

из §-а 7. поменутог закона укинута. Према томе код одмеравања пореске основице течевине за 1935 год. овај се законски пропис неће примењивати.

Расписом Министарства финансија број М. Ф. 63094 од 8 августа 1934 год. извештене су све јавне благајне, да су приватна лица, за чији се рачун врше обуставе од принадлежности државних службеника, дужна приликом исплате обустављених износа поднети уверење о плаћеној порези за последње тромесечје. Одбор адвокатске коморе, поднео је образложену претставку Министарству финансија, те је поводом исте уследио нови распис под бројем М. Ф. 26246 од 17 априла 1935 год. према којем се исплата за рачун приватног повериоца по судској или административној забрани обустављених принадлежности државним службеницима мора извршити без уверења о плаћеном порезу, пошто се ради о потраживању приватног повериоца према службенику а не према држави.

Одбор је такође нашао за целисходно, да умоли Министарство финансија, да у интересу што правилнијег и праведнијег установљења пореских основица адвоката упути пореске власти, да се код одмеравања пореских основица придржавају оне класификације, коју предложи Адвокатска комора односно удружење адвоката у местима где иста постоји.

Припомоћи. У смислу Правилника о издању припомоћи за случај изнемоглости и смрти адвоката, Одбор је у току ове пословне године признао право на редовну припомоћ од 40.000.— дин. и исту исплатио овим корисницима: уд. Дра Буле Хана из Мола; уд. Дра Јакоба Волфа из Вел. Кикинде; уд. Дра Игњата Секеља из Ст. Бечеја; уд. Дра Макса Цинера из Вршца; уд. Дра Јоце Лалошевића из Сомбора; уд. Дра Александра Нађа из Ст. Бечеја; уд. Дра Оскара Мајора из Србобрана и уд. Дра Саве Могина из Вел. Кикинде. На име ове редовне припомоћи исплаћено је укупно 320.000.— дин.

У смислу прописа §-а 3. овог Правилника одбијене су молбе за исплату припомоћи корисника оних адвоката, који су били у заостатку са плаћањем чланарине и у њој садржаног доприноса за ову припомоћ преко годину дана и то: уд. Дра Јосипа Болића из Бача, уд. Десанке Бала рођ. Тапавица, сестре пок. Дра Ђорђа Тапавице из Новог Сада и уд. Дра Људевита Штајнмеца из Вршца.

На име ванредне припомоћи, једаред за свагда поделио је Одбор у овој пословној години овим особама: уд. Дра

Сигмунда Беркеша из Сомбора 500.— дин., уд. Дра Душана Петровића из Суботице 2 000.— дин., уд. Дра Адолфа Гросмана из Сомбора 3.000.— дин., уд. Дра Еугена Елингера из Сенте 1.000.— дин., уд. Дра Нандора Штајна из Сомбора 500.— дин., кћери Дра Људевита Мичатека из Београда 1.000.— дин. и уд. Дра Душана Симића из Петровграда 500.— дин. На име ове ванредне припомоћи исплаћено је укупно 8.500.— дин.

Као прилог за подизање споменика Блаженопочившем Витешком Краљу Александру I. Ујединитељу положио је Одбор 1.000.— дин.

Наплата чланарине и доприноса за припомоћ. Тешке материјалне прилике у којима се налази адвокатски сталеж услед опште економске кризе имале су и имају врло неповољан утицај и на плаћање чланарине и у њој садржаног доприноса за припомоћ. Поред све строгости §-а 3. Правилника о издавању припомоћи, Одбор је предузимао разне мере да би дужници својој обавези удовољили, опомињао је, спроводио је оврхе, те у неуспелим случајевима приступао је крајњој мери, покретању дисциплинског поступка.

Некоји су адвокати нудили грунтовно осигурање потраживања Коморе на име чланарине и то у циљу, да би осигурали својим корисницима право на припомоћ, но Одбор је све ове молбе одбио са разлога што није имао ослонца у закону односно Правилнику, да исте прихвати. Исто тако Одбор је без разлике одбио све молбе адвоката за одгоду плаћања чланарине, јер би се давањем одгоде услед многобројности оваквих молби, довело у питање правилно Функционисање Финансија Адвокатске коморе обзиром на обавезу исплаћивања припомоћи,

Одбор је решио, да за идућу годину снизи чланарину и у њој садржани допринос за припомоћ на 800 дин. укупно, а да припомоћ остане као и до сада 40.000 дин. јер је нашао да би се евентуални мањак могао подмити из готовине Адвокатске Коморе.

Продаја зграде Адвокатске коморе. Куповањем куће од стране Пензионог Фонда Адв. коморе у Новом Саду у Краља Петра ул. бр. 9., Одбор адв. коморе решио је, да се Адв. комора са својим званичним просторијама пресели у зграду Пензионог Фонда а да своју кућу у Војвођанској ул. бр. 25. прода, те да са каматом од куповине плаћа кирију Пензионом Фонду. За кућу у Војвођанској улици имао је у случају про-

даје из слободне руке понуду од 180.000.- дин., па пошто је Др. Александар Моч, адв. у Новом Саду, понудио за исту 190.000.- дин., то је Одбор расписао дражбу на тај начин што је условио да се понуде испод 190.000.- дин. неће узети у обзир, па пошто се није појавио ни један рефлектант, који би ставио већу понуду, Одбор је закључио, да се кућа прода Дру Александру Мочу и његовој супрузи за 190.000.- дин.

Савез Адвокатских комора. Савез адвокатских комора Кр. Југославије одржао је у овој пословној години 2 седнице пословног одбора и то: 13. XI 1934 и 17. I. 1935. на којим су решавана сва текућа питања, која се тичу појединих Комора и њихових чланова. Записници ових седница достављени су свима Коморама, те су исти од стране Адв. коморе у Новом Саду прихваћени и своједобно отштампани у „Гласнику“ Адвокатске коморе.

Пета редовна главна скупштина Савеза одржана је ове године у Сплиту 5 маја 1935 год. Претседничку дужност Савеза адвокатских комора за 1934—1935 год. вршио је г. Др. Стеван Адамовић, претседник Адв. коморе у Новом Саду, а дужност секретара обављао је Др. Никола Николић, секретар Адв. коморе у Новом Саду. На главној скупштини Савеза изабран је за претседника г. Др. Рикард Баи, претседник Адв. коморе у Сплиту, а секретар Савеза постао је г. Др. Јосип Барбиери, секретар Адв. коморе у Сплиту.

На овој скупштини Савеза расправљена су питања: о адвокатској тарифи, о уплати чланских улога за Адв. коморе, о наплати доприноса пензионих фондова Адв. комора и о заступању по адвокатима пред духовним судовима. Записник о 5 редовној скупштини Савеза отштампан је у „Гласнику“ Адв. коморе у коме се налазе и резолуције донесене по горњим питањима.

Конгрес правника. Конгрес правника Кр. Југославије одржан је 22. до 23. септембра 1935. год. у Београду. Адвокатска комора у Новом Саду била је заступљена на овом конгресу путем својих делегата и то: Дра Стевана Адамовића, претседника, Др. Николе Николића, секретара и Дра Славка Ђирића, члана одбора Коморе. На конгрес су дошли и претставници Бугарске, Чехословачке и Пољске. Бугарски делегати учествовали су такођер и у раду конгреса.

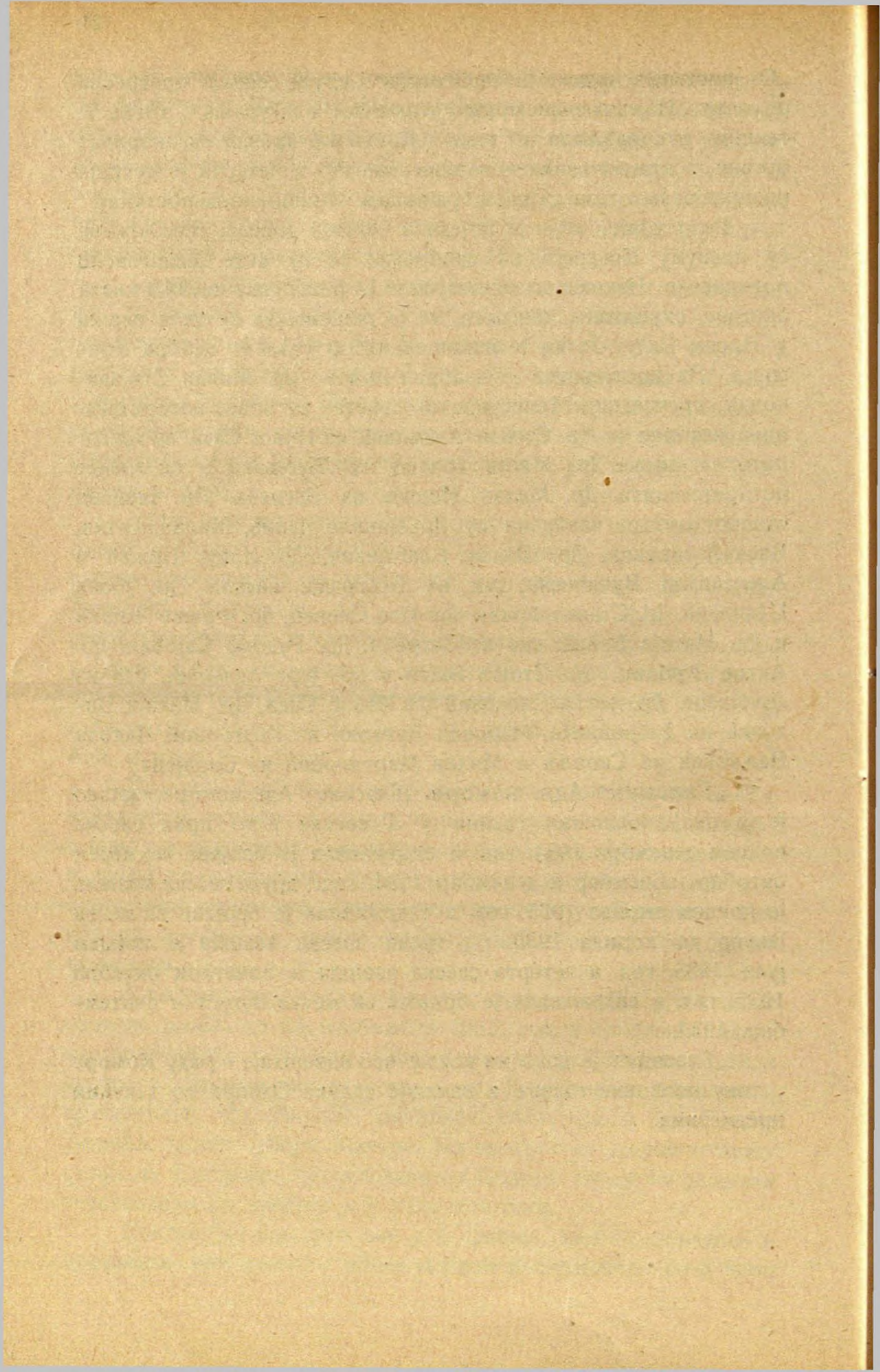
Конгрес је био подељен у 4 секције, које су обрадиле и претресле ове теме: у првој секцији расправљало се о теми

„О јемствима судске независности“; друга секција претресла је тему „Изједначење права уговорног осигурања“; трећа је секција расправљала о теми „Кривично-правна одговорност органа и намештеника новчаних завода“ а четврта је секција расправљала о теми „Права бранилаца у припремном поступку“.

Резолуције, које је поједина секција донела, предложене су пленуму Конгреса на одобрење, те су исте једногласно прихваћене. Након тога приступило се решавању питања места наредне скупштине конгреса, те је решено, да се иста одржи у Новом Саду. Затим је извршен избор сталног одбора Конгреса. За претседника је изабран поново Др. Милан Стојадновић, претседник Министарског савета; за првог потпретседника изабран је Др. Стеван Адамовић из Новог Сада, за другог потпретседника Др. Метод Доленц из Љубљане, а за трећег потпретседника Др. Милан Ившић из Загреба. За чланове сталног одбора изабрани су Др. Данило Данић, Милан Антић, Васа Лазаревић, Др. Видан Благојевић, Др. Илија Пржић и Александар Вучићевић, сви из Београда, надаље Др. Јосип Шиловић, Др. Станко Франк, Др. Иво Спевец, Др. Фрањо Жилић и Др. Матија Белић, сви из Загреба. Др. Рудолф Сајовиц, Др. Антон Урбанц, Др. Стојан Бајић и Др. Јуре Адлешић, сви из Љубљане. Др. Јован Савковић из Новог Сада, Др. Матија Видовић из Дубровника, Мидован Вуковић из Подгорице, Никола Вељковић из Скопља и Милан Мартиновић из Сарајева.

„Гласник“ Адв. коморе. „Гласник“ Адв. коморе изашао је у овој пословној години у 4 свеске и то прва свеска концем децембра 1934. год. и садржавала је бројеве за месец октобар, новембар и децембар 1934. год.; друга свеска изашла је концем априла 1935. год. а садржавала је бројеве за месец јануар до априла 1935. г.; трећа свеска изашла је концем јула 1935. год. а четврта свеска изашла је почетком октобра 1935. год. и садржавала је бројеве за месец аугуст и септембар. 1935. г.

„Гласник“ је доносио искључиво извештаје о раду Коморе у току пословне године и важније одлуке Одбора по текућим предметима.

ЗАКЉУЧНИ РАЧУН

Адвокатске Коморе

за пословну годину 1934

		Дин.	Дин.	
1	Са 31 децембром 1933 остала готовина у благајни	46	33.859.53	
2	Са 31 децембром 1933 остало у готову код чековног уреда у Загребу	70	11.305.80	
3	Са 31 децембром 1933 у смислу решења дисц. већа бр. 114/1932 остало на депозиту улог Богнар Ане, из Бездана	62	1000.—	46.165.33
4	За чланарину у 1934 прпмљено	91 и 95	279.913.—	
5	За старе дугове у име чланарине примљено	77	218.550.99	
6	За адвокатску уписнину и таксе за пренос канцеларије примљено .	92	30.700.—	
7	За огласе примљено	93	4.380.50	
8	За адвокатско-приправничку уписнину и таксе за промену места, примљено	94	6.800.—	
9	За камате на улоге и вредносне папире	96	26.195.51	
10	За легитимације примљено . . .	97	735.—	
11	За новчане казне убрано	112	15.827.—	583.182.—
				629.347.33

Нови Сад, дана

Секретар:

Др. Николић Никола с. р.

за пословну годину 1934.

ИЗДАВАЊЕ:

		Дин.	Дин.
1	За плате часника и намештеника у 1934 издато	99	110.850.—
2	За припомоћ наследницима умрлих адвоката	95	240.000.—
3	За хумане припомоћи издато	95	18.630.—
4	За огласе у „Служб. Новине“ издато	93	219.50
5	За отплату асфалта, Савету града Новог Сада	98	964.75
6	За осветлење утрошено	100	3.395.55
7	За поштарину, телефон и телеграме издато	101	11.490.69
8	За путне трошкове и дневнице исплаћено	102	47.888.80
9	За писаћи прибор издато	103	9.706.50
10	За огрев издато	104	3.890.—
11	За разне трошкове и оправке зграде утрошено	106	24.185.25
12	Окр. уреду за осиг. радника издато	104	2.906.50
13	Чековном уреду Загреб, за руковање са чеком	108	739.45
14	За „Гласник“ Одбора коморе изд.	109	8.200.50
15	За овршне трошкове, издато	110	17.968.45
16	За таксене марке на поднеске и пуномоћи	111	4.829.—
	Пренос салда за идућу годину:		505.864.94
17	Готовина благајне од 31. XII. 1934.	80	19.202.54
18	Готовина чек. рачуна у Загребу, од 31. XII. 1934.	81	104.279.85
			123.482.39
			629.347.33

31. децембра 1934.

Благајник:

Др. Циприс Оскар с. р.

ПРИХОД:

Имовно стање на дан

	Динара	Динара
Готовина са 31/ХП 1934:		
1. Остало у благајни Дин. 19.202·54 84		
2. Остало код Пошт. Штед. у Загребу . . . Дин. 104.279.85 81	123.482·39	
3. На депозиту улог Боднар Ане, Бездан 62	1.000·—	
4. Код Поште Н. Сад, кауција за те- лефон 82	500·—	124.982·39
На улогу:		
Гласом уложених књижица:		
5. Код Држ. Хипотекарне Банке, . . . Нови Сад 83	341.264·50	
6. Код Српске Банке, Нови Сад . . . 84	190.648·90	
7. Код Бос. Инд. Трг. Банке д. д. Бео- град, филијала Нови Сад . . . 85	32.656·83	564.570·23
Вредносни папири:		
8. 7% Инвестиционог зајма 86	10.000·—	
9. 10 акција код Привилеговане А- грарне банке у Београду 87	25.000·—	35.000·—
10. Некретнине (кућа са плацем у Вој- вођанској улици бр 25.) 88		200.000·—
11. Намештај 89		8.000·—
12. Дужници		527.275·—
		1,459.827·62

Нови Сад,

Секретар:

Др. Николић Никола с. р.

Овај смо рачун сравнили са главним и помоћним књи-

Нови Сад,

Члан Одбора:

Др. Александар Моч с. р.

Прет-

Др. Стеван

	Динара	Динара
Приход:		
1. За чланарину од 537 чланова по 800 дин.	429.600.—	
2. За адвокатску уписнину и пренос канцеларије	15 000.—	
3. За адв. приправ. уписнину и премене праксе	5.500.—	
4. За огласе у „Службеним Новинама“	3.000.—	
5. За камате	27.500.—	
6. За новчане казне и трошкове око дисц. поступка	23.000.—	
7. За старе дугове	98.500.—	
8. За предвиђени приход за 1936 год.	602.100.—	
9. По одбитку издатака	649.200.—	
10. Показује се губитак од готовине . .	47.100.—	
	47.100.—	

Нови Сад,

Секретар:

Др Николић Никола с. р.

Члан Одбора:

Др Александар Моч с. р.

Прет-

Др Стеван

	Динара	Динара
I. Особни издатци		
1. Награда секретара 2000x12	24.000.—	
2. „ благајника 1000x12	12.000.—	
3. „ фискала 1000x12	12.000.—	
4. „ чиновника 2800x12	33.600.—	
5. „ за 3 гџице 2300x12	27.600.—	
6. „ послужитеља 450x14	5.400.—	114.600.—
II. Стварни издатци		
1. Допринос Пензионом фонду за канцеларије 1000x12	12.000.—	
2. За огрев 10 фати дрва 400x12	4.000.—	
3. „ осветљење	2.500.—	
4. „ писаћи прибор	9.500.—	
5. „ путне трошкове и дневнице	45.000.—	
6. „ поштарину и телефон	10.500.—	
7. „ разне трошкове	5.500.—	
8. „ тисканице и протоколе	2.000.—	
9. „ таксене марке на пуномоћи и поднеске	2.000.—	93.000.—
III. За непредвиђене издатке		
1. За хумане припом. и венце умрлим адв.		15.000.—
IV. Рачун губитка		
1. За издавање припомоћи наследницима умрлих адвоката	400.000.—	
2. „Гласник“ Адвокатске коморе	5.600.—	
3. За овршне трошкове	18.000.—	
4. „ Окружни уред за осиг. радника	3.000.—	426.600.—
Целокупни издатци за 1936 годину		649.200.—

дана 5. октобра 1935. год.

Благајник:

Др Циприс Оскар с. р.

седник:

Адамовић с. р.

Члан Одбора:

Др Бодог Ковач с. р.

Бр. 227/1935.

ПОЗИВ

на редовну главну скупштину

Пензионог фонда Адвокатске коморе у Новом Саду, која ће се одржати **27. октобра 1935. год.** наставно по свршетку скупштине Адвокатске коморе, која је сазвата за исти дан у 9 сати пре подне.

ДНЕВНИ РЕД:

- 1) Избор 3 (три) оверача скупштинског записника.
 - 2) Извештај о раду и кретању Пензионог фонда у прошлој години т. ј. од 1. октобра 1934. до септембра 1935 год.
 - 3) Приказ и одобрење завршних рачуна за 1934/35 год., те давање разрешнице Управном и Надзорном одбору.
 - *4) Избор: а) 8 чланова Управног одбора и 4 заменика; б) 5 чланова Надзорног одбора и 2 заменика; в) 20 чланова Изабраног суда; г) фискала Пензионог фонда.
 - 5) Прорачун за пословну годину од 1. октобра 1935. до 1. октобра 1936. год.
 - 6) Овлаштење Управном одбору, да до нове скупштине на основу овог прорачуна води послове и после 1. октобра 1936. год.
 - 7) Предлог Др. Жупанског Славка и др. адвоката у Петровграду, о измени 1. зач. тач. 3. §-а 6. Правилника.
 - 8) Допуна тач. 1) §. 6. Правилника Пензионог фонда.
 - 9) Евентуалије.
- Из седнице Управног одбора Пензионог Фонда Адвокатске коморе у Новом Саду, одржане 5. октобра 1935. год.

Секретар:

Др. Никола Николић с. р.

Претседник:

Др. Стеван Адамовић с. р.

* 1. ал. §-а 18. Правилника гласи: „На скупштини имају активно и пасивно право адвокати-чланови Фонда, који до дана скупштине нису у закашњењу са уплатом месечних улога преко 3 месеца“. — Према томе сви они чланови који желе да искористе своје изборно право, треба да до дана скупштине т. ј. до 27. октобра о. г. уплате заостале месечне доприносе тако, да не буду у заостатку преко 3 месеца.

Пензиони фонд Адвокатске Коморе у Новом Саду

Бр. 227/1935.

Извештај Управног одбора Пензионог фонда Адвокатске Коморе у Новом Саду за V. редовну главну скупштину Пензионог фонда која ће се одржати 27. октобра 1935. год.

Првог јула ове године навршило се 4 године од како постоји Пензиони фонд наше Коморе.

Данас се већ са сигурношћу може установити, да одредбе Правилника Пензионог фонда — које су међувремено делимично измењене и попуњене — за сада у главном, а специјално у финансијском погледу одговарају своме циљу тако, да наш Фонд сада већ после 4 године потпуно правилно функционише, а његово имовно стање — и поред тога што данас плаћамо већ 19 удовичких (међу овима је и 5 дечјих) и 4 инвалидске ренте, затим 2 кориснице, те поред режијских издатака, — иде сигурним корацима напред. Ово се може констатовати из прошлородишњих и овогодишњих закључних рачуна. Надзорни одбор Пензионог фонда пак на седници одржаној 30. септембра 1935 год., а по претходном прегледу целокупног рада Пензионог фонда и његове имовине констатује, да је ликвидитет Пензионог фонда задовољавајући.

Морамо одмах овде на почетку приметити, да има и један део чланова који немарно одговара својим обавезама према Фонду, чак има још увек 10 чланова, који до данас у Фонд нису уплатили ни једне паре, што свакако иде на уштрб напретка Фонда и показује слабу сталешку свест тих чланова, који уједно чине и грех према својим породицама односно корисницима, јер ови неплаћањем отпадају од ренте коју би иначе уживали.

Из ранијих као и из овогодишњег извештаја и закључних рачуна даје се установити, да имовно стање Фонда — и поред његових из године у годину повећаних обавеза — у повољном сразмеру напредује. Тачка 2 §-а 6. Правилника Пензионог фонда предвиђа старачку ренту и то само за оне чланове, који су навршили 65-у годину живота, а у Фонд су уплаћивали доприносе најмање 5 година. Овај рок истиче 1. VII. 1936 год., када ће обавезе Фонда према члановима доста порастати. Као што смо већ и у ранијим годишњим извештајима споменули, чист капитал Фонда до тога времена ће — према свима знацима — достићи своту од 5,000.000 дин., која требе да буде сматрана као резервни Фонд, а приход овог капитала и редовне уплате моћи ће безусловно служити за покриће свих текућих издатака Фонда.

Администрација. Напретком Пензионог фонда односно порастом његовог капитала разграђава се и администрација. Ово се односи нарочито на рачунарски део.

Главни деловодни протокол у протеклој пословној години бележио је 290 бројева. Поред главног води се и специјалан деловодник, који служи као евиденција личних и породичних података свију чланова Фонда. Овде је потребно споменути, да још увек има око 150 чланова, који нису послали податке и документа тражена расписом бр. 173/1931. иако је то од њих више пута пожуривано. Међутим безусловно је потребно да сви чланови удовоље томе распису, јер је било случајева, да је Управни одбор баш у недостатку потребних података био приморан да одбије молбе породица неких умрлих адвоката, које су рефлектирале на извесна права т. ј. ренте, а које би вероватно и уживали, да су тражене податке својевремено послали Фонду. — Даље Пензиони фонд води: прописне индексе, архиву, благајнички дневник у који се убележавају свакодневна примања (уплате) и издавања, затим исказ о свима уплатама месечних улога и осталих доприноса Фонду, те најзад исказ о исплатама месечних ренти појединим члановима односно породицама умрлих чланова.

Опомене и поднашање овршних молби против чланова дужника Пензионог фонда задају врло много административног и специјално рачунарског посла. Наиме, свима члановима који су са доприносом у заостатку преко 6 месеци, шаљу се писмене опомене, па у колико ни после тога не подмире своја дуговања, Комора против њих подноси Суду овршне молбе,

а ако и то те успе, предмети се уступају Дисциплинском већу, да против тих дужника поступи дисциплински према прописима §-а 13. Правилника Пензионог фонда. Све то даје много напорног и непотребног посла, а поред тога, како за сам Фонд, тако и за појединце дужнике скопчано је још и са непотребним издацима.

Бројно кретање чланова. Број чланова Пензионог фонда у протеклој години кретао се између 502 и 516 чланова. — 30. септембра о. г. Фонд је бројао 516. чланова, а према класама осигурања стање је овако: у I. класи има 22. члана; у II. 16; у III. 27; у IV. 16; и у VI. 410 чланова; 5 новоубележених чланова за сада се нису изјаснили у погледу висине класе осигурања. Напоменућемо, да су у протеклој години свега 2 члана — и то по својој молби — преведана из више у нижу класу осигурања, а запажено је, да су се сви новоубележени чланови — сем једнога — изјаснили за VI. класу осигурања тако, да данас у свих пет виших класа имамо укупно 101 члана, док само у VI. класи има 410 чланова.

У протеклој години из чланства Фонда брисани су услед престанка вршења адвокатуре ови чланови: Др. Баји Јован, Н. Сад, Др. Гроб Иван, Вел. Кикинда и Др. Лебл Фрања, Сента; а услед смрти брисани су: Др. Гросман Адолф, Сомбор, Др. Тапавица Ђорђе, Нови Сад, Др. Хан Ђула, Мол, Др. Цицер Макс, Вршац, Др. Секељ Игњат, Ст. Бечеј, Др. Волф Јакоб, В. Кикинда, Др. Лалошевић Јоца, Сомбор, Др. Мајор Оскар, Србобран, Др. Нађ Александар, Ст. Бечеј и Др. Могин Слако, В. Кикинда, укупно 13 чланова.

Новоубележени чланови у протеклој години су ови: Радовић Т. Ристо, Ковин, Др. Нађ Иван, Нови Сад, Др. Фишер Ђура, Мол, Продановић Иван, Кула, Др. Фратуцан Стеван, Нови Сад, Др. Маширевић Никола, Сомбор, Томандл Едо, Панчево, Орчић Фрања, Суботица, Костић Ј. Павле, Србобран, Др. Стефановић Никола, Вршац, Фридман Алфред, Ст. Кањижа, Ђурашевић Ђ. Видо, Ст. Бечеј, Др. Лошонц Едо, Ст. Кањижа, Шулер Стеван, Сента, Метељски Сергије, Нови Сад, Др. Кон Матија, Нови Сад, Др. Херцер Макс, Б. Паланка, и Др. Велтман Мартин, Нови Сад, укупно 18 чланова.

Неуредно плаћање месечних доприноса Пензионом фонду. И поред тога, што Управни одбор Пензионог фонда увиђа, да данашње тешко економско стање много погађа адвокатски сталез, ипак сматра. да сваки члан Фонда треба да је у мо-

гућности да плаћа бар најнижу класу осигурања т. ј. 150 дин. месечно. Међутим из благајничких књига може се установити, да један добар део чланова врло немарно, чак неколицина уопште не удовољава обавезама плаћања доприноса Фонду тако, да је потраживање Фонда данас достигло своту од дин. 991.800.— Иако Комора против чланова дужника предузима строге овршне и дисциплинске кораке, ипак за сада не може да постигне жељени резултат. Ово пак неплаћање доприноса спречава напредак Фонда и показује врло слабу сталешку свест дотичних чланова дужника.

Дисциплинско веће наше Коморе нарочито је оптерећено послом око дисциплинског поступка против дужника Пензионог фонда. У коликој мери поједини чланови ни поред опомена не удовољавају својим обавезама према Фонду навешћемо, да је за протекле четир године на основу одлука Среског суда у Новом Саду покренуто 980 овршних поступака против чланова дужника, а 176 предмета су уступљена Дисциплинском већу на поступак обзиром, што је у толико случајева оврха остала безуспешна. Из извештаја пак Дисциплинског већа са овогодишње скупштине даје се установити, у колико случајева је Дисциплинско веће пресудило дотичне чланове Пензионог фонда и са каквом казном их је казнило.

Потраживање Пензионог фонда. Укупно потраживање Пензионог фонда против чланова до закључно 30. септембра 1935 год. износи дин. 991.800.— Од ове своте дин. 31.245 пада на дуговање за год. 1931, дин 107.108 на дуговање за год. 1932, дин. 147.370 на дуговање за год. 1933, дин. 228.000 на дуговање за год. 1934 и дин. 478.005 на дуговање за год. 1935.— Потраживање Пензионог фонда 30. септембра 1934 год. износило је дин. 948.300 што значи, да је за годину дана порасло са дин. 148.500.

Када се узме у обзир, да Пензиони фонд за четир године од како постоји потражује од својих чланова — без мало — 1,000.000 дин., онда је појмљиво, зашто Управни одбор чини толике напоре и предузима сва Правилником дозвољена а најстрвжија средства, само да би опстанак и напредак Фонда безусловно осигурао.

Обавезе Пензионог фонда. Пензиони фонд према члановима односно према породицама умрлих чланова има данас ове обавезе: I. уд. Др. Керпел Сигнумда, Вршац, уд. Др. Маширевић Михајла, Сомбор, уд. Др. Клајн Матије, Суботица, уд. Џигур-

ског Ацка, Ст. Бечеј, уд. Др. Влаховић Ивана, Ст. Бечеј, уд. Др. Роже Макса, Нови Сад, уд. Др. Поповић Душана, Нови Сад, уд. Др. Грчић Паје, Петровград, уд. Др. Швицер Данила, Суботица, уд. Др. Хаг Аладара, Вршац, уд. Др. Волф Јакоба, В. Кикинда, уд. Др. Лалошевић Јоце, Сомбор, уд. Др. Секелъ Игњата, Ст. Бечеј и уд. Др. Нађ Александра, Ст. Бечеј, плаћа месечне удовичке ренте; II. уд. Др. Давидовца Милана и млдб. деци, Ст. Бечеј, уд. Др. Хан Ђуле и млдб. деци Мол, уд. Др. Цинер Макса и млдб. деци, Вршац, уд. Др. Мајор Оскара и млдб. деци, Србобран и уд. Др. Могин Славка и млдб. деци В. Кикинда, плаћа месечне удовичке и дечје ренте; III. Др. Липковић Марку, Нови Сад, Др. Аделмајер Фрањи, Вршац, Др. Абоњи Леополду, Нови Сад и Др. Палоц Сими, Суботица, плаћа месечне инвалиднине; IV. уд. Ристић Мили, Панчево и уд. Бала Десанки рођ. Тапавица, Нови Сад, плаћа месечне кориснице.

Пензиони фонд у име удовичких (дечјих) ренти, инвалиднина и корисница исплаћује месечно укупно дин. 25.250, што годишње износи дин. 303.000.-

Из предњег се даде закључити, да Пензиони фонд, који је до данас само из прихода од свог капитала могао да подмирује обавезе према удовама и инвалидима, данас већ то не може да чини, јер су ти издаци много порасли, него мора да за ту сврху употреби и доприносе чланова. Поред тога другом половином идуће године треба ће плаћати и старачке ренте. Према томе потребно је да сви чланови Фонда, а нарочито дужници, што уредније плаћају доприносе Фонду.

Седнице Управног и Надзорног одбора. Управни одбор Пензионог фонда у протеклој пословној години одржао је 6 редовних седница, на којима је решено 180 предмета. Осим тога одржао је 2 седнице грађевински одбор, коме је стављено у задатак, да води послове око новоградње.

На седницама Управног одбора благајник и секретар Фонда подносили су детаљне извештаје о општем и имовном стању Фонда, на основу којих је Одбор чинио потребна расположења како у погледу смештаја готовине од утеклих месечних улога чланова, тако и по свима осталим питањима, која спадају у делокруг Одбора.

На тим седницама учествовао је и претседник Надзорног одбора, који је стално водио рачуна о раду и имовном стању Пензионог фонда, а 30. септембра ове године одржана је седница Надзорног одбора, на којој је прегледан целокупан рад Пензионог фонда као и његова имовина, па је установљено, да се све налази у потпуном реду.

Имовно стање Пензионог фонда

на дан 30 септемра 1935 г.

1) Готовина у благајни	дин.	92.198.37
2) На чек рачуну код Поштанске штедионице у Београду	„	50 058.80
3) Улог код Градске штедионице у Новом Саду са каматама до 30. јуна 1935 год.	„	156.076.—
4) Улог код Српске банке у Н. Саду са каматама до 30. јуна 1935 год.	„	46.897.40
5) Улог код Државне Хипотекарне банке у Н. Саду са каматама до 30. јуна 1935 год.	„	1,239.463.40
6) Вредносни папири Блер-Селигмановог зајма (номинална вредност 13.000 долара) купљени за	„	387.464.25
7) 10 акција Народне банке купљени за	„	39.600.—
8) Новокупљена зграда у Кр. Петра ул. бр. 9 са свима осталим трошковима око куповине	„	1,515.395.—
9) Вредност намештаја	„	10.000.—
10) За новоградњу до сада издато	„	257.037.—
11) Потраживање Пензионог фонда од чланова	„	991.800.—
Укупно дин.		4,785.990.22

Ради илустрације у погледу кретања имовног стања и потраживања Пензионог фонда споменућемо, да је имовно стање Фонда на дан 30. септембра 1932. год износило укупно дин. 1,792.472.74; ова свота садржи у себи и потраживање Фонда до истога дана у износу од дин. 599.355, што значи, да је Фонд те године располагао са чистим капиталом од дин. 1,197.117.74. Крајем септембра месеца 1933 год. имовно стање је износило дин. 2,860.183.55, који износ садржи у себи и потраживање од дин. 793.690 што значи, да је Фонд те године располагао са чистим капиталом од дин. 2,066.493.55. Крајем септембра месеца прошле године имовно стање Фонда износило је укупно дин. 3,767.227, који износ садржи у себи потраживање Фонда у своти од дин. 848.300, што значи, да је Фонд располагао са чистим капиталом од дин. 2,918.927.— Крајем прошлог месеца ове године пак имовно стање Фонда износи укупно дин. 4,785.990.22, који износ садржи у себи потраживање Фонда у своти од дин. 991.800 што значи, да фонд располаже са чистим капиталом од дин. 3,794.190.22.

Међутим, у вези са напред изложеним порастом нашег капитала, не треба изгубити из вида — као што смо напред већ споменули — да и обавезе Пензионог фонда све више и више расту и да ће нарочито порастати после 1. јула 1936. год., када ће поједини чланови Фонда имати права и на старачку ренту.

Да би била јаснија слика у ком су сразмеру расле обавезе Фонда у вези са порастом капитала навешћемо, да је чист капитал Фонда 30. септембра 1933. год. износио 2,066.493.55 дин., а да је благајна Фонда плаћала у име удовичких ренти и инвалида годишње 84.600 дин.; надаље, да је Фонд 30. септембра 1934. год, располагао са чистим капиталом од 2,918.927 дин. а да је за удовичке ренте и инвалиде плаћао годишње 163.200 дин. и најзад да је Пензиони фонд 30. септембра о. г. располагао са чистим капиталом од дин. 3,794.190-22, а да годишње у име удовичких ренти, корисница и инвалиднина плаћа 303.000 дин.

Подизање двоспратне зграде. Управни одбор Пензионог фонда је — у вези са порастом капитала — на свима својим седницама водио рачуна и расправљао питање пласирања своје имовине.

Узев у оцену садање опште прилике, Одбор се — као и ранијих година — сагласио у томе, да је по Фонд врло повољно и целисходно, ако се његов капитал употреби на куповање односно подизање зграда.

Јула месеца 1934 год. купљена је једноспратна зграда у улици Краља Петра бр. 9, где је смештена и Адвокатска комора и Пензиони фонд, а рентабилност ове куповине позната нам је из извештаја са прошлогодишње скупштине као и из закључних рачуна за ову годину. Већ приликом те куповине, Управни одбор је имао у виду, да ускоро — чим финансијско стање Фонда дозволи — искористи и супротни фронт купљене некретнине са улице Илије Огњановића, што је најзад на седници Одбора од 13. IV. 1935 г. приведено и у дело, када је донесено начелно решење, да се на томе фронту подигне двоспратна зграда са 6 модерних станова; претседнику Коморе је пак поверено, да прибави општи план и прорачун за то зидање, а на седници од 22. V. о. г. изабран је Одбор (грађевински) од 3 члана, коме је поверено да руководи зидањем те зграде и да се по потреби с времена на време посаветује и са осталим члановима Одбора, који станују у Новом Саду.

Половином јула месеца ове године отпочели су радови око ове новоградње. Одбор од 3 члана стално је био у контакту, водио је сталан назор над радовима, а према потреби одржавао је седнице, на којима је, — по предходном саслушању стручњака и то погођеног архитекте и грађевинара предузимача, — одлучивао о даљим радовима и на основу прописно поднетих понуда куповао потребан материјал и издавао поједине послове најповољнијим понуђачима.

Новоградња је већ другом половином септембра месеца била под кровом, а данас се налази у таком стању, да ће нам — уколико време допусти — као потпуно готова бити предата вероватно већ крајем децембра месеца о. г.

Према прорачунима и до сада оствареним издатцима рачунамо, да ће нас нова зграда стајати око 800.000 динара, а рачунајући стан од 3 собе, са купатилом, кујном, оставом, дев. собом, предсобљем и осталим нузгредним просторијама, све са најмодернијим уређајем снабдевено (водовод, гас, електрика) по 1200 дин. имаћемо бруто приход од око 86.000 дии.— По ову веома повољну цену желимо да издајемо станове првентствено адвокатима и њиховим удовицама.

Избор чланова Управног одбора. Према прописима §-а 24. Правилника Пензионог фонда, као и на основу одлуке донесене на прошлогодишњој скупштини, на овогодишњој главној скупштини има да се изаберу нови чланови Управног и Надзорног одбора као и њихови заменици, затим чланови Изабраног суда и фискал Пензионог фонда.

I. ал. §-а 18. Правилника гласи: „На скупштини имају активно и пасивно изборно право адвокати — чланови Фонда, који до дана скупштине нису у закашњењу са уплатом месечних улога преко 3 месеца.“

Према томе сви они чланови Фонда, којих се тиче предње цитирани §, а који желе да искористе своје изборно право, треба да до дана скупштине т. ј. до 27. октобра ове године уплате заостале месечне доприносе тако, да не буду у заостатку преко 3 месеца.

Из седнице Управног одбора Пензионог фонда Адвокатске коморе у Новом Саду, одржане 5. октобра 1935. год.

Секретар:

Претседник:

Др. Никола Николић с. р.

Др. Стеван Адамовић с. р.

Извештај

Надзорног одбора Пензионог одбора Адвокатске коморе у Новом Саду, поднет V. редовној скупштини Пензионог фонда одржаној дана 27. октобра 1935. године.

Надзорни одбор је течајем пословне 1934/1935. године вршио надзор над целокупним радом Управног одбора у смислу §-а 27. Правилника, прегледао је благајничке књиге, закључке и билансу.

Преко свога претседника Надзорни одбор је присуствовао седницама Управног одбора Пензионог фонда.

На последњој седници Надзорног одбора, одржаној 30. септембра 1935. год. прегледано је опетовано стање благајне као и стање имовине Пензионог фонда уопште, те је Надзорни одбор установио следеће:

1) да је Управни одбор, у погледу пласирања имовине Пензионог фонда, усвојио ранији предлог Надзорног одбора, употребивши свој капитал на куповање зграде и подизање новоградње те констатује, да је и куповина и новоградња рентабилна за Пензиони фонд;

2) да Пензиони фонд располаже са капиталом од динара 4,785.990'22., која свота садржи у себи и потраживање Пензионог фонда од чланова дужника у износу од дин. 991.800;

3) да Пензиони фонд у име удовичких и дечјих ренти, те инвалиде и корисница исплаћује члановима односно породицама умрлих чланова месечно укупно дин. 25.250;

4) да остала месечна режија (плате чиновницима, електрика, огрев, осигурање и канцелариски материјал, те порез на кућу) износи просечно 8000—8500 дин.;

5) да би од свију чланова Пензионог фонда требало да у благајну утекне месечно дин. 99.070;

6) да стварно у благајну сваког месеца у име доприноса утиче око 60—65.000 дин. што значи, да Пензиони фонд у име доприноса убира 2/3, док 1/3 остаје као потраживање;

7) да благајна Фонда у име месечних закупнина за локале

и станове у купљеној згради заједно са доприносом Коморе прима дин. 12.500, што годишње износи дин. 150.000;

8) да је за новоградњу, која ће стати око 800.000 дин., до сада издато 257.037 дин.

На основу свега напред изнесеног Надзорни одбор уставноулава, да је ликвидитет Пензионог Фонда — узев у обзир данашње прилике — задовољавајући.

Приложену билинсу Надзорни одбор је прегледао, сравнио исту са књигама и документима те нашао, да се потпуно слажу, па је исту одобрио и потписао.

Стога молимо скупштину, да прими предложену билансу и да изда разрешницу Управном и Надзорном одбору за рад у сада завршеној пословној години.

Нови Сад, 30. септембра 1935 год.

Благајник

Др. Оскар Циприс

Председник Надзорног Одбора:

Др. Фрида Кауримски с. р.

Чланови:

Јован Јегдић с. р.

Др. Јулије Дохањ с. р.

ЗАКЉУЧНИ

Пословни промет Пензионог фонда

ПРИМАЊЕ:

од 1 октобра 1934

	Динара	Динара
1. Са 30 септембром 1934 г. преостала готовина у благајни 174	64.078·65	
2. Са 30 септембром 1934 г. код Поштанске штедионице у Београду, остало у готову 180	49.376·80	113.455·45
3. Фактички доприноси чланова у прошлој години 161 и 221	1,008.296·35	
4. За уписину примљено 178	850·—	
5. За камате примљено 210	120.348·90	
6. За станарину од куће у Кр. Петра ул. бр. 9 примљено 207	151.175·—	1,280.670·25
		1,394.125·70

Нови Сад, 30 септем-

Благајник:

Др. Оскар Циприс с. р.

Прет-

Др. Стеван

РАЧУН

Адв. Коморе у Новом Саду

до 30 септембра 1935 г.

ИЗДАВАЊЕ :

	Динара	Динара
1. За плате намештеника издато 182	63.600.—	
2. За удовичку ренту исплаћено 134	167.459·75	
3. За инвалиду исплаћено 185	75.395.—	
4. За огрев издато 44	2.080.—	
5. За осветљење 132	779·05	
6. Окружној благајни за осугурање рад- ника Н. Сад, исплаћено 138	860·25	
7. За писаћи прибор издато 139	5.356.—	
8. За провизију око руковања са чеком издато 140	2 460.—	
9. За кућаринску порезу плаћено 175	36.941·43	
10. За поштарину, марке упутнице и т. д. 202	4.629·75	
11. За трошкове око оправке куће 207	10.790·30	
12. За разне трошкове издато 209	11.858·50	
13. За новоградњу зграде у Илије Огња- новића улици исплаћено до данас 213	257.037.—	
14. За рачун овршних трошкова преду- мљено (Салдо) 216	9.338.—	
15. Прокњижена диференција у корист чла- нова који су прешли у нижу класу осигурања 221	12.811·50	661.396·53
16. Чист приход у 1934/935 г. (Салдо)		732.729·17
		1,394.125.60

бра 1935 године.

седник:

Адамовић с. р.

Секретар:

Др. Никола Николић с. р.

АКТИВА :

Имовно стање на дан

		Динара	Динара
1.	Готовина:		
	Са 30 септембром 1935 остало у бла- гајни 220	92.198·37	
	Са 30 септембром 1935 остало код По- штанске штедионице у Београду 222	50.058·80	142.257·17
2.	На улогу:		
	Код Државне Хипотекарне банке у Н. Саду 121	1,239.463·40	
	Код Градске Штедионице у Н. Саду 122	156.076·—	
	Код Српске Банке у Н. Саду . . . 123	46.897·40	1,442.436·80
3.	Вредносни папири:		
	а) 10 акција Народне Банке у Бео- граду 124	39.600·—	
*	б) 8 ком. Блеровог зајма (но- мин. вредност по 1000 дол.)	205.440·—	
	в) 5 ком. Селигмановог зајма (номин. вредн. по 1000 дол.)	182.024·25	427.064·25
4.	Некретнине:		
	Кућа у Кр Петра ул. бр. 9 . . . 166	1,515.395·—	
	Кућа у Илије Огњановића ул. . . 213	257.037·—	1,772.432·—
5.	Намештај 127		10.000·—
6.	Рачун дужника		991.800·—
			4,785·990·22

Нови Сад,

Благајник

Др. Оскар Циприс, с. р.

Овај смо рачун сравнили са главним и помоћним књи-

Нови Сад,

Председник Надзорног одбора:

Др. Мирко Фрида Кауримски с. р.

Прет-

Др. Стеван

* Према данашњем берзанском курсу вреде:

а) 10 акција Народне банке дин. 58.000·— б и в)

13 ком. Блер-Селигмановог зајма дин. 471 526·—

30. септембра 1935. год.

ПАСИВА :

	Динара	Динара
Чиста имовина на дан 30 септ. 1935 износи:		4,785.990·22
		4,785.990·22

30. септембра 1935. године.

Секретар:

Др. Никола Николић с р.

гама и нашли смо, да је у свему тачан и исправан.

5. октобра 1935. године.

седник:

Адамовић с р.

Члан Надзорног Одбора:

Јован Јегдић с р.

ПРИХОД:

Прорачун Пензионог

	Динара	Динара
1. За редовни годишњи улог од 516 чланова		1,197.840—
2. За камате на улог и вредносне папире		110.000—
3. За станарину од куће у Краља Петра ул. бр. 9.		150.000—
4. За станарину од 6 станова у кући Илије Огњановића од 1. I. 1936 год.		64.800.—
5. За допринос Одбора коморе		12.000.—
6. За уписнину		1.000.—
7. За потраживање од чланова који су у заостатку са плаћањем доприноса		650.000—
8. Предвиђени приход за 1926 год.		2,185.640—
9. По одбитку издатака		552.100—
10. Показује се чист приход 1936. год.		1,633.540—
		1,633.550—

Нови Сад, дана

Благајник:

Др. Оскар Циприс с. р.

Фонда за 1936 годину

РАСХОД:

	Динара	Динара
I. Особни издаци:		
1. На име плате чиновницима		63.600.—
II. Стварни издаци:		
1. За огрев годишње	3.000.—	
2. За осветљење	1.000.—	
3. За писаћи прибор	5.500.—	
4. За поштарину и телефон	6.000.—	
5. За разне непредвиђене трошкове . . .	12.000.—	
6. За оправке и непредвиђене трошкове око зграде Пензионог фонда	11.000.—	38.500.—
III. Рачун губитка:		
1. За исплату удовичких (дечјих) ренти, инвалиднине и корисница	400.000.—	
2. За порезе на зграде	50.000.—	450.000.—
Целокупни издаци за 1936. год. износе:		552.100.—

5. октобра 1935 год.

Претседник:

Др. Стеван Адамовић с. р.

Бр. 230/1935.

Предлог Управног одбора Пензионог фонда Адвокатске коморе у Новом Саду за допуну Правилника.

На основу досадањег искуства, а у интересу Пензионог фонда предлажемо, да се у §. 6. Правилника Пензионог фонда Адвокатске коморе у тачци I. дода ова реченица:

„У овом случају може Одбор ренту ликвидирати и пре истека 6 месеци, ако то особити обзири на имовинске прилике и врсту телесне или душевне изнемоглости буду захтевали“.

Из седнице Управног одбора Пензионог фонда Адвокатске коморе у Новом Саду, одржане 5. октобра 1935. год.

Секретар:

Др. Никола Николић с. р.

Претседник:

Др. Стеван Адамовић с. р.

Власник: Адвокатска Комора у Новом Саду. Лист уређује **Др. Никола Николић**, адвокат, секретар Адвокатске Коморе, Нови Сад, Футошка 23.

Штампарија Јовановић и Богданов, Нови Сад

Од Савеза Адвокатских Комора Краљевине Југославије

З А П И С Н И К

Скупштине Савеза Адвокатских Комора Краљевине Југославије, одржане у Сарајеву, дне 31. маја 1936. у 10 сати прије подне, у просторијама Адвокатске коморе у Сарајеву, Соколска ул. број 3.

Присутни: Испред Адвок. Коморе **Београд**: претсједник г. Симић Владимир, затим гг. Живадиновић Милан, Жугић Трипко, Ивковић Драгомир, Пешић Лука, Олип Др. Јанко и Павловић Милорад.

Љубљана: претсједник г. Жировник Др. Јанко затим гг. Фетих Др. Отон и Урбанц Др. Антон.

Нови Сад: претсједник г. Адамовић Др. Стеван, затим гг. Јакшић Др. Жарко и Станковић Др. Василије.

Подгорица: претсједник г. Коларовић Др. Душан.

Сарајево: претсједник г. Андријашевић Др. Нико, затим гг. Бадовинац Др. Илија, Семјан Др. Мишо, Барух Др. Израел, Спахић Др. Ивица, Бехмен Др. Махмуд и Фирст Др. Роберт.

Скопље: претсједник г. Јанковић Л. Бора и г. Тривунац Стеван.

Сплит: претсједник: г. Баи Др. Рикард и као пуномоћник Др. Карамана Иве, Др. Гиуна Силвестра и Др. Педерина Рудолфа, и г. Барбиери Др. Јосип и као пуномоћник Др. Шимунића Звонимира.

Загреб: претсједник г. Политео Др. Иво, затим гг. Доброволни Др. Већеслав, Лајтнер Др. Марко и Видман Др. Владимир.

Претсједник Савеза за период 1935/36. г. Др. Рикард Баи поздравља делегате отвара скупштину у 10 сати, те констатује да су сви присутни изасланици исказани пуномоћјима, те да

је скупштина у смислу чл. 10 Правилника способна да ствара закључке. Предлаже за овероваче записника гг. Др. Бадовинца Илију и Др. Баруха Израела, а за водитеља записника г. Др. Роберта Фирста, што се прихваћа. Поздравља у првом реду г. Др. Миливоја Симића, претсједника Врховног суда у Сарајеву, као заступника г. Министра Правде, а затим у краћим цртама приказује рад Савеза кроз период 1835/36. те рад делегата Савеза на скупштини међународног Савеза адвоката („омнифратерне“) у Брислу у јулу 1935.

Госп. Др. Миливоје Симић, претсједник Врховног суда у Сарајеву у свом кратком говору прије свега изјављује, да г. Министар Цветковић, заступник Министра правде, жали да је спријечен да лично присуствује скупштини, а да је њега овластио, да га заступа и да скупштини жели плодан рад. Истиче тешке дужности судија, а затим и дужности адвоката, које успоређује, те је мишљења, да рад адвоката треба да буде коректив судачког рада, и таквим заједничким радом постићиће се жељени успјех.

2) Извештај о раду Савеза кроз период 1935/36. тајника г. Др. Барбиериа из Сплита, раздијељен је међу делегате. Ово извјешће приложено је записнику, те чини његов саставни дио.

Завршне рачуне и предлог буџета за период 1936/37. поднео је благајник г. Живадиновић Милан. Завршни рачуни и предлог буџета приложени су овом записнику те чине његов саставни дио.

Извештај тајника и благајника, као и завршни рачуни и предлог буџета примљени су једногласно тиме, да је принос појединих комора повишен на дин. 10.— годишње по члану.

3) Прелази се на 3. тачку дневног реда, те претсједник г. Др. Баи предлаже, да се за претсједника за период 1936/37. изабере г. Др. Нико Андријашевић, претсједник Адвокатске коморе у Сарајеву. Скупштина једногласно изабере г. Др. Нику Андријашевића за претсједника. Др. Баи упућује новоизабраном претсједнику неколико ријечи поздрава и честитања. Др. Андријашевић преузимајући од г. Др. Баи-а претсједничко мјесто, захваљује г. Др. Баиу на пожртвованом раду у прошлој години. Обећаје, да ће радити у истом правцу и рачуна на сарадњу комора.

4) Реферат г. Др. Урбанца о тарифи, прилежи записнику. Прилог 4. У дискусији судјеловали су г. Др. Видман, који се је изјаснио против предлога у резолуцији о хонорару од 10%

код т. бр. 2, те против измјене § 6 уредбе о тарифама за награде управитељу стечајне масе и принудног поравнања. Г. Др. Семјан предлаже додатак резолуцији, да трошак припада управитељима стечајних маса, у колико су адвокати. Др. Јакшић предлаже, да се најприје ријеша питање, да ли скупштина уопће жели измјену тарифе. Гг. Др. Политео, Симић, Др. Олип, Др. Андријашевић и Др. Коларовић су против тога, да се за сад траже измјене.

Прихваћа се затим реферат г. Др. Урбанца тиме, да се тражење измјена у тарифи одлаже на 1 годину.

Скупштина прима на знање исправак, да се захтјев г. Др. Урбанца односи на готове издатке и диете а не на хонорар, и прихваћа предлог пословног одбора, да се призна Адвокатској комори у Љубљани на име свих издатака по овоме основу и исплати из благајне Савеза паушална сума од 18.000 Дин.

5) Реферат о новели к одредбама о порезу на ренте одржао је Госп. Отон Фетих. Реферат је приложен записнику. Прилог 5. У дискусији су судјеловали гг. Др. Адамовић, Др. Олип и Др. Фетих, те је закључено, да се препушта пословном одбору, да по потреби подузме потребне мјере.

6) Реферат г. Др. Ракарда Баиа о питању званичног награђивања уредовних обрана. Госп. референт истиче, да су адвокати на подручју сплитске коморе превише оптерећени заступањем странака, којима је признато сиромашко право као и уредовним обранама сиромашних. Адвокати на подручју сарајевске коморе да су још више оптерећени бесплатним заступањем. Адвокатски сталеж је једини, којему држава намеће бесплатан рад. И ако се адвокати томе не отимљу, ипак није праведно, да се у томе иде предалеко. Судови нијесу доста опрезни при дозволи сиромашног права. Било би идеално, ако би се омогућило да коморе поједине случајеве провјеравају, т. ј. да ли молитељ имаде увјете, да му се дозволи сиромашко право и бесплатно заступање. Држава би могла предвидјети награде за таква заступања, које би судови ликвидирали. У том случају би се молбе и боље провјеравале. Предлаже резолуцију према којој се молбе за подјеливање сиромашног права имаду боље провјеравати, и да се подузму потребне мјере ради редуцирања тих заступања и евентуалних награђивања. Ограничује затим предлог резолуције, да се молбе имаду тачније провјеравати, и да се адвокати, нарочито код уредов-

них обрана имаду у становитом року прије рочишта обавјешћивати. У дискусији судјелује г. Др. Политео, који сматра заступање сиромашних традиционалном дужношћу адвоката. Осим тога је заступање сиромашних посљедица облигаторног заступања. Мишљења је, да би се акција Савеза имала ограничити на то, да се подијеливање права сиромаштва сведе на праву мјеру. Др. Адамовић предлаже, да се тражи, да држава као накнаду даје неку паушалну своту пензионим фондовима. Г. Жугић је против сваке резолуције, бесплатно заступање је дужност адвоката, а данас нијесу прилике да се тражи награда. Г. Павловић напомиње, како и држава снаша жртву, када не тражи таксе. Г. Др. Фетих даје сугестију, да адвокати трошак даду обредити и да траже наплату, када ће то код молитеља бити могуће. Евентуална награда државе могла би се одобрити на течевини. Истиче даље, да је Апелациони суд у Љубљани окружницом упозорио све подручне судове да при подјеливању права сиромаштва буду опрезнији. Г. Симић упозорава на 6 годишњи пожртвовни рад многих београдских адвоката заступањем код Државног суда за заштиту државе који је рад највећим дјелом бесплатан. Предлаже да се коморе обрате Апелацији на оним подручјима, гђе је тај терет претежак. Г. Др. Коларовић истиче, да су адвокати на подручју коморе у Подгорици приморани, да траже и извршење и предујмљују таксе. Референт г. Др. Баи модифицира свој предлог тако, да Љубљанска комора достави препис циркулара Апелације у Љубљани, на темељу којег да поједине Коморе исходе слични поступак код њихове надлежне Апелације. Г. Др. Андријашевић предлаже, да се Апелациони судови још замоле, да се и судски чиновници имаду именовати бранитељима.

Модифицирани предлог г. Др. Баиа са додатком г. Др. Андријашевића скупштина затим усваја једногласно.

7) Реферат г. Др. И. Политеа о адвокатској тајни и адвокатском имунитету. Референт разлаже, како је поверење у адвоката темељ адвокатског звања. Дирали се у тај темељ, руши се и наше звање. Ми можемо заступати успјешно само онда, ако нам странка каже сву истину. А она ће нам ту истину рећи само онда, буде ли сигурна, да ће ова истина, повјерена нама, остати тајном према свакоме, па и према власти. Дакле је дужност чувања тајне наложена адвокату у интересу странке и успјешног заступања или обране. То право странке, да јој тајна буде чувана по адвокату и дужност

адвоката да тајну чува, морају бити поштовани по свакој власти и зато ова ни заобилазним начином несмије доћи до сазнања тајне. Доследно томе несмије истражна власт, ни судска, а камоли полицајна, вршити увиђај у списе адвокатске писарне. Закон је о томе јасан. Апстрахирајући од прописа кривичног и грађанског поступника довољно је упутити на § 22 Закона о адвокатима који гласи: „Адвокат је дужан чувати тајну о стварима које су му повјерене, али то не може бити на штету његовог права да ради личног оправдања назначи извор свог сазнања. У сваком је поступку ослобођен дужности да свједочи о ономе што му је као адвокату повјерено или да изда списе којима су му саопћене повјерљиве ствари или који су сачињени као биљешке о таквим повјерљивим стварима“. Зато су повриједиле закон оне власти, које су у конкретним случајевима провеле преметачине адвокатских писарна. Морамо против тога просвједовати и то у будуће спријечити. С друге стране ваља спријечити да адвокат то своје право злоупотреби и да смета држави у њзину праву да прогони и открива злочин, који није у вези са адвокатском тајном. Мисли да се та два права — право адвоката и странке на тајну и право државе на кривични прогон — даду ускладити тако, да се Дисциплинском вијећу Адвокатске коморе повјери испитивање и одлучивање, је ли адвокат у конкретном случају злоупотребио то право и у својим списима крио нешто што није у вези с повјереном му од странке тајном, јер ако је то злоупотребио, онда је починио дисциплинску кривицу и Адвокатска комора нема разлога, да га у таквоме случају узима у заштиту.

Г. Др. Баи поздравља овај предлог али није сигуран у успјех, јер ће државна власт указати на интерес, да неке податке што прије сазна. Г. Влада Симић предлаже, да се у евентуалној резолуцији умјесто надлежности Дисциплинског вијећа, установи надлежност Адвокатских комора.

Скупштина затим прима једногласно резолуцију г. Др. Политеа, измјењену према предлогу г. Симића, тиме, да се исга упути г. Министру Правде. Иста гласи:

„Поводом учесталих повреда адвокатске тајне по органима власти напосе преметачином списа адвокатске писарне, скупштина Савеза Адвокатских Комора, упућујући на законску дужност адвоката, да чува тајну повјерену му по странци и на његово законско право, да у сваком поступку буде ослобођен дужности да исказује о ономе што је предмет адвокатске тајне,

или да било којим načinom дозволи откривање повјерених му тајна, наглашује, да је чување адвокатске тајне увјет успјешног заступања интереса странке и давања адвокату оног повјерења, које је темељ адвокатског звања. Адвокат несмије, додуше злорабити ту своју дужност и право, јер би тиме починио дисциплинску кривицу, али да ли ју је починио и тако држави ускратио њезино право откривања злочина, о томе одлучује једино Адвокатска комора. Једино преко Адвокатске коморе смију надлежне власти сазнати, крије ли се у актима адвоката нешто што није адвокатска тајна.“

8) Реферат г. Др. Владимир Видмана о мировинским таксеним маркицама за извршење сврхе из § 118 Зак. о Адвокатима. Референт разлаже потешкоће, у које је запао Фонд загребачке Адвокатске коморе а које се тичу плаћања чланских улога. Фонд сам није угрожен, пак би и уз досадање уплате могао бар још десет година удовољавати својим обавезама, али несигурност би настала у даљњој будућности. А те се потешкоће појављују, негђе у мањој негђе у већој мјери, и код других Комора. Требало би дакле данашњи начин плаћивања замјенити другим згоднијим. Тај би се пак састајао у посебним мировинским маркицама таксеним, које би био обавезан наљепљивати сваки адвокат на све поднеске властима и на правне исправе. Висина таксене маркице равнала би се према пунктуму поднеска, тако да би такве маркице биле праведан и размјеран терет, свакако мање осјетљив од досадањих редовитих размјерно великих уплата. Крај свега тога с тим би се таксеним маркицама могао постићи лијеп приход, који би омогућио Фондовима да удовоље свим оправданим захтјевима. Ако која Адвокатска комора мисли, да може изаћи и без таксених маркица, може се тога одрећи; главно је, да се може с тим системом послужити она Комора, која буде то хтјела, сматрајући да јој тај систем боље конвенира. Доказује са статистичким подацима са подручја Адвокатске коморе у Загребу, колико би се апроксимативно (скоро око милијон динара годишње) дало сабрати на тај начин. Не тражи се од осталих комора да усвоје за себе тај систем, али тражи од Савеза нека подупре Адвокатску комору у Загребу у настојању да добије могућност издавати таксене маркице за свој Мировински Фонд. Упућује на примјере Италије и Румуњске те на студиј, који је у том погледу извршила Међународна унија адвоката и загребачка Адвокатска комора.

Г. Влада Симић истиче, да београдска Адвокатска комора са симпатијама прати овај закључак загребачке Адвокатске коморе, те такођер предлаже, да се Савез придружи молби загребачке Адвокатске коморе.

Г. Др. Баи упозорава, да ће Министарство тражити неку контролу како адвокати те таксе не би пребацили на странке. Требало би унапред том приговору предустрести. Постоји на даље бојазан, да ће прихватам тог предлога са стране Министарства, неки чланови престати уопште са плаћањем доприноса, те предлаже, да остане и неки мали мјесечни допринос чланова.

Скупштина затим једногласно прихваћа ову резолуцију:

„Скупштина Савеза Адвокатских Комора Краљевине Југославије закључује подупријети предлог, што га је Адвокатска Комора у Загребу дне 13. децембра 1935. под бројем 3384/35. поднијела г. Министру Правде у предмету донашања законске власти Адвокатским Коморама односно њиховим Пензионим Фондовима да у сврху набаве средстава за provedбу осигурања могу издати посебне маркице према правилнику, који би издао Министар Правде у споразуму са Министром Финансија. Савез Адвокатских Комора Краљевине Југославије посредоваће у смислу чл. 4. свог Пословника код владе и свих надлежних фактора, да се тај предлог Адвокатске коморе у Загребу прихвати и оживотвори.“

9) Предлог измене правилника (§ 14) у сврху омогућења успјешнијег рада. Тајник сплитске Адвокатске коморе г. Др. Јосип Барбиери образлаже предлог за измјену чл. 14. Правилника Савеза. Током текућег периода од јуна 1935. до маја 1936. пословни одбор Савеза више је пута био присиљен, да се обрати г. Живадиновићу, благајнику Савеза у Београду, и да га замоли за личну и брзу интервенцију на надлежном Министарству. Чињеница да се Министарство Правде налази у Београду од особите је важности и значења и за успјешан рад Савеза од преке је потребе, да он има једног сталног органа, који ће се налазити у Београду и по коме Савез може да у случајевима потребе одмах и брзо интервенира у свим питањима, која засјецају у рад Савеза и у интересе адвокатског staleжа. Предложена измјена води о томе рачуна и она је плод дугогодишњег искуства, те је сматрамо стварно оправданом и основаном.

Тајник београдске Коморе г. М. Живадиновић такођер

образлаже тај предлог, те упозорава да ако се усвоје измене и допуне чл. 14. Правилника, треба допунити и чл. 9.

Скупштина затим једногласно прихваћа измјену у Правилнику:

1) код чл. 9. иза ријечи „избор претседника“ надодаје се „и једног тајника.“

2) Чл. 14. мијења се и гласи: „Савез има два тајника и то: тајника оне коморе, чији је претсједник и претсједник Савеза (изузетно може да буде бирано и друго лице) и члана одбора коморе у Београду кога Скупштина Савеза изабере. Тајник са седиштем у Београду уједно је и благајник Савеза. Он одржава везу између пословног одбора и централних надлештава у Београду у предметима, који засјецају у дјелокруг Савеза и интересе адвокатског сталежа. Упуте о пословању писарне Савеза даје тајницима пословни одбор или мјесто овога претседник Савеза.“

Скупштина затим једногласно бира за тајника са седиштем у Београду, а који је уједно и благајник Савеза г. Милана Живадиновића. Скупштина прихваћа предлог пословног одбора да се чиновнику Адвокатске коморе у Сплиту за рад Савеза кроз период 1935/36. даде награда од 500 Дин.

Надаље скупштина прихваћа једногласно предлог пословног одбора да се скупштина Савеза у години 1937. одржи у Скопљу.

10) Евентуалија:

Др. Коларовић износи случај злостављања адвокатског приправника Вешовића, те чита акт што га је Адвокатска комора у Подгорици упутила Савезу. Предлаже, да се о том питању донесе одлука.

И г. Др. Јакшић износи случај протузаконитог поступка власти са неким адвокатима. Г. Жугић тврди, да се је већ протестирао, али да досадашњи протести нијесу помогли. Г. Владимир Симић предлаже, да се изврши протест, јер је то наша дужност. Износи случај гдје су три крагујевачка адвоката везана вођена. Г. Др. Баи препоруча да се не остане само код протеста, него за случај потребе да се и лично интервенира. Претседник г. Др. Андријашевић ресумира сва мишљења изражена током дебата у закључку, да адвокати не траже за себе никакав привилегисани поступак, него да се власти у поступку с њима држе закона. Нарочито пак при вршењу свог звања траже појачану заштиту.

Скупштина једногласно закључује, да Савез упути поднесак опће нарави г. Министру Правде и г. Министру Унутрашњих дјела.

На предлог г. Милана Живадиновића продужује се овлашћење за издавање једне књиге о раду Савеза, што је било закључено на прошлогодишњој скупштини, а за коју ће материјал да среде гг. Др. Видман, О. Благојевић и М. Живадиновић.

Г. Др. Политео потиче питање јавности кривичних расправа. Ова је неко вријеме била изигравана на разне начине, па што више и тако да се имена адвоката, који су бранили, нијесу смјела приопћивати и новинама. Скупштина закључује, да ће Одбор Савеза за случај потребе и гледе тог питања потребне кораке подузети.

Г. Др. Адамовић износи, да су услед једног ријешења Министарства и јавни биљежници чланови Пензионог Фонда Адвокатске Коморе у Љубљани те је исти постао Фонд адвоката и јавних биљежника. Комора се на име томе није противила. Иста Комора је примала у чланство Фонда и адвокатске приправнике.

У дискусији испољило се је мишљење, да се то не слаже са законом.

У 12¹/₂ сати претсједник г. Др. Андријашевић закључујући скупштину, захваљује делегатима на труду.

Записничар:
Др. Р. Фирст в. р.

Претсједник:
Др. Н. Андријашевић в. р.

Оверачи записника:

Др. И. Барух в. р.
Др. И. Бадовинац в. р.

Из Адвокатске Коморе

Редовна Главна Скупштина Адвокатске Коморе
у Новом Саду одржана 27. октобра 1935. г.

Председник Адвокатске коморе Др. Адамовић Стеван отварајући главну скупштину, поздравља све присутне чланове, те се затим прелази на дневни ред.

По избору оверача записника секретар Адвокатске коморе Др. Николић Никола поднео је годишњи извештај о раду Одбора Адвокатске коморе, који је једногласно примљен. У дебати приликом извештаја о раду Адвокатске коморе стављен је предлог, да се повиси број апелационих и касационих судија у Новом Саду, обзиром на то, да је решење многих парница у застоју баш ради малог броја судија, услед чега, наравно трпи и правосуђе и парничне странке, а поврх тога и рад адвоката пред странкама не указује се као довољно ефикасан.

Скупштина је након тога донела закључак да се будући Одбор Адвокатске коморе упућује, да у једној депутацији од 3 члана посети господина Министра Правде и изложи му констатације и жеље скупштине.

Код расправљања буџета стављен је предлог, да се у исти унесе ставка од 12.000 дин. из које би се своте хонорисала два заменика Заступника коморе, сваки по 500 дин. месечно. Након дебате о буџету скупштина је већином гласова прихватила и предлог да се у буџет унесе ставка од дин. 12.000 годишње, за хонорисање два заменика Заступника коморе, а осим тога је једногласно прихватила и предложени прорачун за годину 1935/1936 стиме, да се посмртна помоћ код случаја смрти исплаћује у висини од 40.000 дин.—

Након тога прешло се на избор новог Одбора Адвокатске коморе и осталог часништва, те су изабрани:

За претседника Др. Адамовић Стеван, адвокат из Н. Сада;

за потпретседника Др. Јакшић Жарко, адвокат из Петровграда; за Заступника коморе, Др. Павлас Игњат, адвокат из Н. Сада; а за заменике Заступника коморе: Др. Тодоровић Коста и Хаџи Коста мл. адвокати из Новог Сада; за чланове Управног одбора: Др. Ковач Бодог, Др. Моч Александар, Др. Медаковић Душан, Др. Николић Никола, Др. Павлас Игњат, Др. Матић Милан, Др. Буљик Јанко, Др. Секулић Милован, Др. Станковић Василије, Др. Ђирић Славко, Др. Циприс Оскар, сви адвокати из Новог Сада, Др. Ђурић Давид, адвокат из Сомбора, Др. Бојанић Петар, адвокат из В. Кикинде, Др. Пајић Ђорђе, адвокат из Пончева, Др. Кнежевић Милош, адвокат из Сенте, Др. Кенђелац Миливој и Др. Димитријевић Драгомир, адвокати из Суботице и Др. Драшкоци Едуард, адвокат из Ст. Бечеја.

Дисциплинско веће. За претседника дисциплинског већа изабран је Др. Моч Александар, адвокат из Новог Сада, а за његове заменике: Др. Јанковић Жарко, адвокат из Вел. Кикинде, Др. Матић Милан, адвокат из Н. Сада и Др. Магарашевић Александар, адвокат из Суботице; дочим су за чланове дисциплинског већа изабрана следећа господа: Др. Ковач Бодог, Др. Иванчевић Милан, Др. Гавриловић Владимир, Др. Лауровић Јован, Др. Марош Карло, Др. Шварц Јован, Шкреблин Иван, Др. Арадски Мита, Др. Циприс Оскар и Др. Фратуцан Стеван, сви адвокати из Новог Сада, те Др. Карловац Винко, адвокат из В. Кикинде, Др. Киш Ђура, адвокат из Панчева, Др. Жганец Винко, Др. Кречаревић Александар и Др. Гаудер Фрања, сви адвокати из Сомбора, Др. Царић Војин, адвокат из Оџака, Др. Зубковић Павле, адвокат из Петровграда и Дољанин Стјепан, адвокат из Суботице.

За адвокатске судије при Касационом суду у Новом Саду, изабрана су следећа господа: Др. Адамовић Стеван, Др. Бокшан Милош, Др. Григоријевић Миливој, Др. Латинчић Јован, Др. Лустиг Фердинанд, Др. Табаковић Ђура, сви адвокати из Новог Сада, затим Др. Јакшић Жарко и Др. Васић Андрија, адвокати из Петровграда, Др. Ивковић Ивандекић Мирко, адвокати из Суботице.

Скупштина је након тога решавала жалбу Др. Перењи Људевита, адвоката из Н. Кнежевца, поднесену против решења Управног одбора бр. 1249/1935 ради тога, што Одбор није прихватио његову молбу у којој је молио, да се Адвокатска комора за своје потраживање из наслова чланарине обезбеди

укњижењем подзаложног права на његовим потраживањима. Ову жалбу скупштина је једногласно одбила, прихватајући ставовиште Управног одбора.

Предлог Др. Керењи Дезидера, адвоката из Новог Сада, ради предузимања неких корака да се по званичној дужности одређеним браниоцима у кривичним стварима досуђује трошак на терет Државне благајне. Скупштина скида с дневног реда и препушта Одбору коморе да се по овом питању позабави, и одлуку донесе.

Скупштина је закључена у 11.30 часова пре подне.

Седнице Управног Одбора.

После главне скупштине од 27. октобра 1935. г. Управни одбор одржао је до закључно 4. јула 1936. г. 6 седница, на којима су решавани текући послови.

На првој седници од 23. новембра 1935. год. Управни одбор је из своје средине изабрао за секретара Адвокатске коморе Др. Станковић Василија, адвоката у Новом Саду, а за благајника Др. Циприс Оскара, адвоката у Н Саду.

Нарочито се истиче да је Управни одбор по закључку скупштине делегирао 3 члана са претседником на челу да посете господина Министра Правде и изнесу оправдане жеље ради попуњења броја апелационих и касационих судија. На жалост овој молби се није могло изаћи у сусрет из буџетских разлога.

Управни одбор учинио је писмене претставке Министарству Правде у погледу адвокатских трошкова по новој уредби о заштити земљорадника тражећи, да се трошкови адвоката испод заштите изузму. Надаље упућена је писмена претставка Министарству Правде, којом се тражило да се у нови закон о судијама унесе уредба, по којој адвокати могу прелазити у судску струку. За ову ствар се нарочито заузео Савез Адвокатских Комора стога, што је у новом предлогу закона о судијама било и таквих предлога, да се адвокатима уопште онемогући прелаз у судску струку, или пак да се тај што јаче отешча.

Осим тога у сагласности са Савезом Адвокатских Комора Управни одбор ове Коморе чинио је писмену претставку Министарству Правде и у том правцу, да се у нови предлог закона о иступима унесе и таква одредба, да адвокат може

бити бранилац у стварима иступне нарави, пошто је таква одредба у новом предлогу мањкала. Поврх тога учињена је писмена претставка Министарству Правде и у том правцу, да се буџет Министарства Правде појача обзиром да Судови не располажу ни нужним материјални средствима за покривање канцеларијских потреба, као ни потребним зградама.

Поврх тога Управни одбор учинио је писмене претставке Министарству Правде, Кр. Банској Управи у Н. Саду молећи их за дејство, да управне власти о својим одлукама и решењима извештавају адвокате а не странке у оним случајевима, где адвокатска пуномоћ прилежи, јер је овај захтев оправдан и по прописима закона о управном поступку.

Надриписарство.

Нови Управни одбор нарочито се позабавио питањем сузбијања надриписарства. До 23. јуна 1936. год. Управни одбор је покренуо 20 кривичних поступака по §. 120 зак. о адвокатима у главном све против општинских бележника. Велики део покренутих кривичних поступака је довршен и надриписари су проглашавани кривим и кажњавани. Но Адвокатска комора поред кривичног поступка покренула је у сваком случају и дисциплински поступак против таквог општинског бележника, сматрајући, да је дисциплинска власт исто тако дужна прогонити преступнике; а и ради тога што сматра, да сама дисциплинска казна има јаког утицаја на сузбијању забрањених радња код општинских бележника. И овом приликом жеља је Управног одбора да господа колеге сваки случај надриписарства Комори доставе, јер ћемо сам тим путем и начиним моћи искоренити ову појаву.

Истиче се надаље да је Адвокатска комора и писменим актом о честим случајевима надриписарства известила и Банску Управу молећи је уједно да и са своје стране изволи учинити сходне кораке, како би се ова појава међу општинским чиновништвом сузбила, а поврх тога респектовала и законитост уредбе о општинским службеницима, која забрану надриписарства цредвиђа.

Адвокатска тарифа.

Адвокатска комора је након ступања на снагу новог Правилника о адвокатским наградама као и тарифе, затражила

мишљење све госпoде колега како би се евентуално могле учинити неке измене или допуне у поменутом Правилнику и тарифи. Становиште већине госпoде адвоката било је то, да тарифа и правилник треба да буду коренито мењани, међутим Управни одбор се сагласио у мишљењу које је касније на скупштини Савеза Адвокатских Комора исто тако једногласно усвојено, да се не предлажу никакве измене нити допуне новог правилника и тарифе из разлога, јер би се на тај начин отворила могућност да се тарифа и правилник још и погорша, пошто се не би могле знати границе докле би надлежне власти у реформи исте ишле.

Чланови испитне комисије.

Управни одбор Адвокатске Коморе предложио је за чланове испитне комисије следеће чланове : Др. Адамовић Стевана, Др. Латинчић Јована, Др. Павлас Игњата, Др. Моч Александра, Др. Матић Милана, Др. Илијћ Радослава, Др. Табаковић Ђуру и Др. Медаковић Душана, адвокате из Новог Сада.

Извештај о кретању адвоката и адвокатских приправника

Од 1. јула 1935. до 31. маја 1936.

У именик адвоката уписана су ова лица : Француз Иван, са седиштем у Јаша Томићу ; Др. Радивојевић Душан, са седиштем у Панчеву ; Др. Клајн Тибор, са седиштем у Суботици ; Шттерн Тибор, са седиштем у Суботици ; Др. Сингер Никола, са седиштем у Суботици ; Др. Вагнер Карло, са седиштем у Новом Саду ; Др. Крајтнер Теодор, са седиштем у Ст. Бечеју ; Др. Лазић Милан, са седиштем у Србобрану ; Хаџи К.

Владимир, са седиштем у Новом Саду; Дорт Филип, са седиштем у Новом Врбасу; Др. Кремер Адам, са седиштем у Ст. Сивцу; Стефановић Васиљко, са седиштем у Новом Саду; Др. Гернач Јосип, са седиштем у Бачкој Тополи; Павлов Михајло, са седиштем у Новом Саду; Др. Ранисављевић Васа, са седиштем у Јаша Томићу; Субаков Здравко, са седиштем у Ст. Бечеју.

Из именика адвоката брисана су ова лица: Др. Грин Александар, адвокат из Суботице, услед сеобе у Београд; Др. Хусаг Нандор, адвокат из Сенте, услед смрти са 1. децембром 1935; за стараоца канцеларије одређен је Др. Вујић Светозар, адвокат из Сенте; Др. Мамужић Веца, адвокат из Суботице, услед смрти са 8. децембром 1935; за стараоца канцеларије одређен је Дедић Никола, адвокат из Суботице; Др. Радишић Лазар, адвокат из Сомбора, услед смрти са 14. децембром 1935; за стараоца канцеларије одређен је Др. Тапавица Сима, адвокат из Сомбора; Др. Хуберт Сигмунд, адвокат из Петровграда, услед смрти са 23. децембром 1935; за стараоца канцеларије одређен је Др. Боршоди Људевит, адвокат из Петровграда; Др. Роговић Јозо, адвокат из Банатског Карловца, услед постављања за Министра за физичко васпитање народа; за стараоца канцеларије одређен је Др. Бошњак Лазар, адвокат из Вршца.

Пренос адвокатских канцеларија: Др. Вујков Васа, адвокат из Чуруга, преселио се у Жабал; за стараоца канцеларије није одређен нико; Радовић Т. Ристо, адвокат из Ковина, преселио се у Уљму; за стараоца канцеларије није одређен нико; Француз Иван, адвокат из Јаша Томића, преселио се у Жабал; за стараоца канцеларије одређен је Др. Парвањ Андрија, адвокат из Јаша Томића; Павковић Паја, адвокат из Петровграда, преселио се у Вел. Торак; за стараоца канцеларије није одређен нико; Др. Кусинг Еуген, адвокат из Ст. Сивца, преселио се у Вел. Кикинду; за стараоца канцеларије одређен је Др. Кремер Адам, адвокат из Ст. Сивца.

У именик адвокатских приправника уписана су ова лица: Крумес Јован, 10. VI. 1935. са праксом код Др. Кусинг Евгена, адвоката у Ст. Сивцу; Иванић Иван, 1. IV. 1935. са праксом код Костић Павла, адвоката у Србобрану; Ђурчин Слободан, 1. VII. 1935. са праксом код Др. Тополовачког Мите, адвоката у Панчеву; Грос Адам, 5. VII. 1935. са праксом код Др. Вујевић Паје, адвоката у Сомбору; Вајс

Славко, 1. VII. 1935. са праксом код Др. Деметер Тибора, адвоката у Новом Саду ; Ленц Хенрих, 1. VII. 1935. са праксом код Томандл Еде, адвоката у Панчеву ; Др. Еликер Јакоб, 1. VII. 1935. са праксом код Др. Тајдер Ђуре, адвоката у Бачкој Паланци ; Петер Бела, 27. VI. 1935. са праксом код Среског суда у Оџацима ; Нађ Ђорђе, 1. VII. 1935. са праксом код Др. Калмар Елемира, адвоката у Суботици ; Фишл Тибор, 5. VII. 1935. са праксом код Др. Секељ Гезе, адвоката у Новом Саду ; Др. Шуц Андрија, 10. VII. 1935. са праксом код Среског суда у Оџацима ; Каниц Јене, 1. VII. 1935. са праксом код Др. Волф Леополда, адвоката у Вел. Кикинди ; Крисхабер Тибор, 15. VII. 1935. са праксом код Др. Димитријевић Драгомира, адвоката у Суботици ; Пољаковић Мате, 4. VII. 1935. са праксом код Среског суда у Суботици ; Мирковић Немања, 1. VII. 1935. са праксом код Др. Моч Александра, адвоката у Новом Саду ; Лустиг Андрија, 5. VII. 1935. са праксом код Др. Балаж Игњата, адвоката у Новом Саду ; Др. Шосбергер Тибор, 19. VII. 1935. са праксом код Др. Циприс Оскара, адвоката у Новом Саду ; Лањи Еуген, 1. VII. 1935. са праксом код Др. Фамлер Густава, адвоката у Кули ; Др. Марић Алфред, 15. VII. 1935. са праксом код Др. Керпел Густава, адвоката у Вршцу ; Хорватовић Павле, 5. VII. 1935. са праксом код Др. Палашти Едмунда, адвоката у Сомбору ; Гамс Андрија, 22. VII. 1935. са праксом код Др. Грин Александра, адвоката у Суботици ; Енглер Јован, 15. VII. 1935. са праксом код Др. Секељ Золтана, адвоката у Суботици ; Кенигштетлер Емил, 16. VII. 1935. са праксом код Др. Шварц Јована, адвоката у Новом Саду ; Др. Дернер Рихард, 15. VII. 1935. са праксом код Кекс Људевита, адвоката у Новом Саду ; Мијајев Лука мл. 16. VII. 1935. са праксом код Др. Мијајев Луке, адвоката у Петровграду ; Ачански В. Милован, 17. VII. 1935. са праксом код Др. Штифелмајер Карла, адвоката у Кули ; Др. Мијатовић Војин, 31. јула 1935. са праксом код Др. Фратуцан Стевана, адвоката у Новом Саду ; Хорват Јован, 1. VII. 1935. са праксом код Др. Хорват Мавра, адвоката у Суботици ; Манојловић Димитрије, 1. VIII. 1935. са праксом код Др. Капларског Павла, адвоката у Србобрану ; Вајнер Имре, 23. VII. 1935. са праксом код Др. Велтман Мартина, адвоката у Новом Саду ; Глоговчан Стеван, 1. VII. 1935. са праксом код Деспотовић Томе, адвоката у Новом Кнежевцу ; Капор Сава, 15. VII. 1935. са праксом код Ћићић Славка, адвоката у Суботици ; Рајић Карло, 1. VIII. 1935. са праксом код Др. Џајл

Људевита, адвоката у Сомбору; Цопф Никола, 1. VIII. 1935. са праксом код Др. Клајн Ернеста, адвоката у Суботици; Марков Јован, 20. VII. 1935. са праксом код Среског суда у Суботици; Киш Јосип, 2. VIII. са праксом код Среског суда у Суботици; Рихтер Геза, 1. VIII. 1935. са праксом код Среског суда у Суботици; Кон Андрија, 14. VIII. 1935, са праксом код Радо Александра, адвоката у Суботици; Др. Шифлиш Мирко, 12. VIII. 1935. са праксом код Др. Вилхајм Евгена, адвоката у Суботици; Др. Лебл Фрања, 14. VIII. 1935. са праксом код Др. Табаковић Андрије, адвоката у Сенти; Др. Новић Јефта, 15. VII. 1935. са праксом код Окружног суда у Новом Саду; Стојановић Олга, 20. VIII. 1935. са праксом код Петковић Ђорђа, адвоката у Новом Саду; Падош Јулије, 7. VIII. 1935. са праксом код Среског суда у Вршцу; Др. Фараго Имре, 15. VIII. 1935. са праксом код Др. Галамбош Фрање, адвоката у Ст. Бечеју; Човић Стеван, 1. VIII. 1935. са праксом код Др. Вечеи Шамуа, адвоката у Суботици; Др. Голднер Егон, 29. VIII. 1935. са праксом код Јегдић С. Јована, адвоката у Новом Саду; Штеценбах Данило, 15. VIII. 1935. са праксом код Среског суда у Кули; Тилер Фрањо, 26. VIII. 1935. са праксом код Среског суда у Суботици; Кирић Стеван, 1. IX. 1935. са праксом код Државног правобраниоштва у Новом Саду; Др. Пумер Александар, 1. IX. 1935. са праксом код Др. Нађ Ивана, адвоката у Новом Саду; Ковачевић Душан, 1. IX. 1935. са праксом код Др. Анкић Боже, адвоката у Петровграду; Инхоф Стеван, 1. IX. 1935. са праксом код Др. Хофман Јована, адвоката у Сомбору; Влалукин Сава, 23. IX. 1935. са праксом код Окружног суда у Новом Саду; Јоцић Евгеније, 15. IX. 1935. са праксом код Др. Јакшић Жарка, адвоката у Петровграду; Дулић Петар, 1. VIII. 1935. са праксом код Таубер Густава, адвоката у Суботици; Др. Лерик Антун, 1. X. 1935. са праксом код Др. Лустиг Золтана, адвоката у Бачкој Тополи; Милутиновић Ђорђе, 1. X. 1935. са праксом код Др. Пајић Ђорђа, адвоката у Панчеву; Др. Филип Иван, 16. IV. 1935. са праксом код Др. Облат Хинка, адвоката у Сомбору; Кекез Милош, 1. X. 1935. са праксом код Др. Вујин Милана, адвоката у Вел. Кикинди; Дамјановић Дабиша, 1. II. 1935. са праксом код Др. Томин Жарка, адвоката у Новом Саду; Петровић Милан, 10. X. 1935. са праксом код Др. Милетић Живе, адвоката у Белој Цркви; Сечујски Данило, 24. X. 1935. са праксом код Окружног суда у Новом Саду; Рајх Магда, 1. XI. 1935. са праксом код Среског

суда у Новом Саду; Рац Еуген, 1. IX. 1935. са праксом код Др. Перл Александра, адвоката у Суботици; Бајац Будислав, 1. XI. 1935. са праксом код Др. Дујић Лазара, адвоката у Кули; Чепела Јосип, 1. XI. 1935. са праксом код Среског суда у Ст. Бечеју; Вујић Милица, 1. X. 1935. са праксом код Окружног суда у Суботици; Попов Стеван, 1. XI. 1935. са праксом код Др. Анкић Боже, адвоката у Петровграду; Зорић Ђорђе, 8. XI. 1935. са праксом код Шкроблин Ивана, адвоката у Новом Саду; Бартман Виљем, 1. XI. 1935. са праксом код Др. Бартман Симе, адвоката у Панчеву; Грос Кристијан, 11. XI. 1935. са праксом код Среског суда у Новом Саду; Ташин Нестор, 10. IX. 1935. са праксом код Др. Бачмеђеји Алексија, адвоката у Новом Бечеју; Малагурски Иван, 13. XI. 1935. са праксом код Др. Матијевић Лазара, адвоката у Суботици; Јанковић Драгољуб, 13. XI. 1935. са праксом код Брадваровић Борислава, адвоката у Перлезу; Хилд Криштов, 1. XI. 1935. са праксом код Др. Пурковић Стевана, адвоката у Панчеву; Марпер Владислав, 1. XI. 1935. са праксом код Дарваш Деже-а, адвоката у Панчеву; Иванчевић Исајло, 10. XI. 1935. са праксом код Др. Иванчевић Милана, адвоката у Новом Саду; Јанкулов Милош, 1. XI. 1935. са праксом код Др. Григоријевић Миливоја, адвоката у Новом Саду; Ивановић Стеван, 30. XI. 1935. са праксом код Среског суда у Новом Саду; Кун Сабо Ђорђе, 2. XII. 1935. са праксом код Среског суда у Суботици; Нећаков Вера, 1. XII. 1935. са праксом код Примовић Јована, адвоката у Перлезу; Кертес Магда, 18. XI. 1935. са праксом код Окружног суда у Суботици; Крнајски Јовић Душан, 6. XII. 1935. са праксом код Гаванског Александра, адвоката у Суботици; Богдановић Никола, 11. XII. 1935. са праксом код Др. Клајна Ђорђа, адвоката у Суботици; Путник Светозар, 1. XII. 1935. са праксом код Среског суда у Вел. Кикинди; Др. Бено Камило, 14. XII. 1935. са праксом код Среског суда у Јаши Томићу; Бркић Јован, 2. XI. 1935. са праксом код Др. Влајковић Мирка, адвоката у Сомбору; Зрнић Слободан, 11. X. 1935. са праксом код Окружног суда у Суботици; Миливојев Константин, 2. XII. 1935. са праксом код Др. Деметер Тибора, адвоката у Новом Саду; Дучевић Василије, 1. X. 1935. са праксом код Окружног суда у Суботици; Ердељан Иван, 1. XII. 1935. са праксом код Вртипрашки Радована, адвоката у Вел. Кикинди; Самарџија Јован, 1. I. 1936. са праксом код Јовановић Ђорђа, адвоката у Новом Саду; Фукс Ернест, 8. I.

1936. са праксом код Секулић Стојана, адвоката у Суботици; Др. Виличић Владислав, 4. I. 1936. са праксом код Градског одветништва у Суботици; Јовановић Чедомир, 24. I. 1936. са праксом код Окружног суда у Сомбору; Милутиновић Ђорђе, 9. I. 1936. са праксом код Др. Дадић Љубомира, адвоката у Панчеву; Коршош Тибор, 1. XI. 1935. са праксом код Др. Коршош Лајоша, адвоката у Алибунару; Коринек Стеван, 1. I. 1936. са праксом код Др. Зубковић Павла, адвоката у Петровграду; Ронаи Људевит, 30. I. 1936. са праксом код Др. Хирт Фрање, адвоката у Суботици; Белицки Михајло, 18. II. 1936. са праксом код Дурново Сергија, адвоката у Суботици; Ленгле Виктор, 17. II. 1936. са праксом код Др. Цапе Леона, адвоката у Вршцу; Харшањ Лудвиг, 15. II. 1936. са праксом код Др. Холо Денеша, адвоката у Сенти; Секељ Стеван, 15. II. 1936. са праксом код Др. Секељ Золтана, адвоката у Суботици; Шрајер Владислав, 16. II. 1936. са праксом код Др. Секељ Јосипа, адвоката у Кули; Мец Фрања, 1. III. 1936. са праксом код Среског суда у Перлезу; Зентаи Владислав, 1. III. 1936. са праксом код Др. Брихта Нандора, адвоката у Сенти; Шугар Михајло, 1. III. 1936. са праксом код Др. Лоц Акоша, адвоката у Панчеву; Ђерфи Владислав, 1. III. 1936. са праксом код Др. Раић Томе, адвоката у Сомбору; Барна Имре, 6. III. 1936. са праксом код Др. Шик Карла, адвоката у Кули; Предин С. Лазар, 1. III. 1936. са праксом код Ђурашевић Ђ. Вида, адвоката у Ст. Бечеју; Шик Барнабаш, 6. III. 1936. са праксом код Др. Шик Карла, адвоката у Кули; Нинковић Вељко 1. III. 1936. са праксом код Благојевић Божидача, адвоката у Суботици; Дороги Владислав, 15. III. 1936. са праксом код Др. Шоти Адама, адвоката у Сенти; Неорчић Иван, 11. III. 1936. са праксом код Др. Јоцић Милорада, адвоката у Бајмоку; Марталић Ђула, 15. III. 1936. са праксом код Др. Крајтнер Теодора, адвоката у Ст. Бечеју; Фишер Ладислав, 10. III. 1936. са праксом код Др. Братић Душана, адвоката у Петровграду; Баковић Димитрије, 21. III. 1936. са праксом код Др. Царић Војина, адвоката у Оџацима; Јовановић Василије, 20. III. 1936. са праксом код Др. Тополовачког Мите, адвоката у Панчеву; Сеч Калман, 15. III. 1936. са праксом код Др. Ференци Антала, адвоката у Сенти; Гранфил Тома, 10. III. 1936. са праксом код Др. Гранфил Ђоке, адвоката у Вел. Кикинди; Ачански Милорад, 25. III. 1936. са праксом код Дујић Лазара, адвоката у Кули; Баншчак Аугуст, 28. III. 1936. са праксом код Др. Киш Ђуре, адвоката у Панчеву; Сауер

Јован, 16. III. 1936. са праксом код Среског суда у Новом Бечеју; Јанкач Миливој, 1. III. 1936. са праксом код Јанкач Матеја, адвоката у Суботици; Др. Мојзеш Лавослав, 6. IV. 1936. са праксом код Окружног суда у Новом Саду; Будишин Угорица, 26. I. 1936. са праксом код Др. Ереш Ладислава, адвоката у Вел. Кикинди; Малочић Милорад, 9. III. 1936. са праксом код Окружног суда у Новом Саду; Аршинов Владимир, 9. IV. 1936. са праксом код Др. Анкић Боже, адвоката у Петровграду; Холендер Карло, 18. III. 1936. са праксом код Окружног суда у Суботици; Ташин Нестор, 1. IV. 1936. са праксом код Златар Јеремије, адвоката у Новом Бечеју; Ракић Платон, 16. III. 1936. са праксом код Ленголд Маринковић Катарине, адвоката у Новом Саду; Др. Себестиен Павле, 20. III. 1936. са праксом код Др. Ботлик Дезидера, адвоката у Сомбору; Којић Младен, 30. IV. 1936. са праксом код Дорт Филипа, адвоката у Новом Врбасу; Јевремовић Средоје, 7. XI. 1935. са праксом код Николић Милоша, адвоката у Петровграду; Вујков Балинт, 5. V. 1936. са праксом код Тољ Мате, адвоката у Суботици; Хорвацки Марко, 8. V. 1936. са праксом код Окружног суда у Суботици; Сурдучки Живко, 1. V. 1936. са праксом код Др. Томин Жарка, адвоката у Новом Саду; Гајиновић Боривој, 1. V. 1936. са праксом код Др. Галамбош Фрање, адвоката у Ст. Бечеју.

Из именика адвокатских приправника брисана су ова лица: Др. Нађ Петар, 3. VII. 1935. услед положеног адвокатског испита; Пољаковић Мате, 4. VII. 1935. услед прекида праксе; Др. Шифлиш Мирко, 8. VIII. 1935. услед прекида праксе; Павковић Паја, 26. VII. 1935. услед положеног адвокатског испита; Тилер Фрањо, 15. VII. 1935. услед прекида праксе; Др. Пумер Александар, 29. VIII. 1935. услед прекида праксе; Гаус Фрања, 29. VIII. 1935. услед положеног адвокатског испита; Др. Инотан Ђезе, 3. IX. 1935. услед положеног адвокатског испита; Јакшић Милош, 3. IX. 1935. услед смрти; Др. Лудајић Станоје, 3. IX. 1935. услед положеног адвокатског испита; Стеванов Сава, 1. IX. 1935. услед ступања у градску службу; Др. Сомер Карло, 13. IX. 1935. услед положеног адвокатског испита; Др. Гонда Теодор, 15. VIII. 1935. услед прекида праксе; Др. Лерик Антун, 1. X. 1936. услед прекида праксе; Француз Иван, 2. X. 1935. услед положеног адвокатског испита; Крумес Јован, 4. X. 1935. услед ступања у војску; Ђурчин Слободан, 10. X. 1935. услед ступања у војску; Ленц Хенрик

12. X. 1935. услед ступања у војску; Др. Мајер Коломан, 1. X. 1935. услед ступања у војску; Грађански Дејан, 15. X. 1935. услед ступања у војску; Раић Страхиња, 14. X. 1935. услед ступања у војску; Стакић Стојан, 11. X. 1935. услед ступања у војску; Иконић Танасије, 12. X. 1935. услед ступања у војску; Др. Филип Иван, 12. X. 1935. услед ступања у војску; Хеклаи Пал, 15. X. 1935. услед ступања у војску; Др. Варади Имре, 16. X. 1935. услед ступања у војску; Петер Бела, 13. X. 1935. услед ступања у војску; Вајс Славко, 15. X. 1935. услед ступања на војно судску праксу; Др. Кунак Јован, 25. X. 1935. услед ступања у војску; Фишл Тибор, 14. X. 1935. услед ступања у војску; Бајић Бранислав, 15. X. 1935. услед ступања у војску; Зарија Трифун, 17. X. 1935. услед ступања у војску; Манојловић Димитрије, 15. X. 1935. услед ступања у војску; Енглер Никола, 15. X. 1935. услед ступања у војску; Дамјановић Дабиша, 1. XI. 1935. услед намештења код Среског суда у Јаша Томићу; Др. Клајн Тибор, 15. XI. 1935. услед положеног адвокатског испита; Кајзер Тибор, 15. XI. 1935. услед ступања у војску; Штерн Тибор, 16. XI. 1935. услед положеног адвокатског испита; Др. Енглер Људевит, 15. XI. 1935. услед ступања у војску; Ковачевић Душан, 15. XI. 1935. услед ступања у војску; Шварцер Ђула, 15. X. 1935. услед ступања у војску; Др. Сингер Никола, 30. XI. 1935. услед положеног адвокатског испита; Форишковић Душан, 28. XI. 1935. услед именована за судијског приправника; Лустиг Андрија, 1. XI. 1935. услед ступања у војску; Др. Шлезингер Виктор, 1. XI. 1935. услед ступања у војску; Крнајски Јовић Душан, 5. XII. 1935. услед прекида праксе; Будишин Милан, 7. XII. 1935. услед прекида праксе; Цопф Никола, 15. XI. 1935. услед прекида пракса; Кирић Стеван, 13. XII. 1935. услед именована за чин. приправ. код Државног Правобраниоштва у Новом Саду; Др. Вагнер Карло, 27. XII. 1935. услед положеног адвокатског испита; Др. Крајтнер Теодор, 1. I. 1936. услед положеног адвокатског испита; Др. Аделмајер Фрања, 15. X. 1935. услед прекида праксе; Др. Лазић Милан, 18. I. 1936. услед положеног адвокатског испита; Шинжар Бранко, 1. I. 1936. услед ступања у војску; Холендер Карло, 15. XII. 1935. услед болести; Мојзеш Лавослав, 20. I. 1936. услед прекида праксе; Милутиновић Ђорђе, 9. I. 1936. услед прекида праксе; Хаџи К. Владимир, 29. I. 1936. услед положеног адвокатског испита; Др. Новић Јефта, 29. I. 1936. услед именована

22

за судијског приправника; Радосав Жарко, 15. I. 1936. услед ступања у војску; Др. Бек Арпад, 31. I. 1936, услед прекида праксе; Зорић Ђорђе, 5. II. 1936. услед именованја за чиновника Народне банке; Капор Сава, 1. II. 1936. услед намештења код држав. железнице; Цабафи Александар, 28. X. 1934. услед именованја за судијског приправника; Дорт Филип, 18. II. 1936. услед положеног адвокатског испита; Др. Кремер Адам, 6. III. 1936. услед положеног адвокатског испита; Др. Гернач Јосиф, 20. III. 1936. услед положеног адвокатског испита; Ташин Нестор, 1. IV. 1936. услед прекида праксе; Кекез Милош, 1. I. 1936. услед прекида праксе; Павлов Михајло, 9. IV. 1936. услед положеног адвокатског испита; Димитријевић Никола, 10. X. 1935. услед именованја за судског бележника; Субаков Здравко, 20. V. 1936. услед положеног адвокатског испита; Волхајмер Ана, 29. IV. 1939. услед смрти; Меда Валеријан, 7. XI. 1934. услед прекида праксе.

Дисциплинско веће Адвокатске Коморе у Новом Саду

У времену од 1 октобра 1935 до 31 августа 1936 год., дисциплинско веће Адвокатске коморе у Новом Саду примило је 271 дисциплинску пријаву против адвоката, а 7 против адвокатских приправника. Укупно дакле 278.

Дисциплинско веће подељено у четир збора, одржало је укупно 10 седница, на којима је решено 386 предмета. Надаље је одржано 9 расправа, на којима је решено 170 предмета.

I. На дисциплинским седницама на којима је решено 386 предмета, у 2 случаја пријављивач је упућен да покрене редован судски поступак, те да о резултату извести дисциплинско веће ради евентуалног покретања дисциплинског поступка; у 10 случајева је отклоњено покретање дисциплинског поступка, јер није било елемената за дисциплинску кривицу; у 142 случаја обустављен је поступак са разлога, што су пријављивачи пријаву повукли, или што Заступник коморе није прихватио заступство оптужбе, а пријављивач у законитом року није прихватио заступство оптужбе, или што је пријављени умро и т. д.; у 93 случаја покренут је дисциплински поступак, а окривљени стављени под оптужбу без претходне истраге; у 5 случајева предмет је упућен Одбору Коморе од три члана; у 3 случаја суспендован је поступак до коначне одлуке редовног суда; у 8 случајева затражени су од редовног суда потребни парбени списи; у 6 случајева су поново позивани пријављивачи да поднесу своје примедбе и да пријаве доказе за своје тврдње; у 15 случајева пријављени је позван да допуни своје доказе; у 77 случајева је одређен претходни извиђај; у 2 случаја је против пријављенога изречена претходна обустава вршења адвокатуре; у 6 случајева Заступник коморе није прихватио заступство оптужбе, те је пријављивач позван да лично преузме заступство оптужбе; у 4 случаја упућен је предмет на

24
главну расправу; у 2 случаја упућен је предмет Заступнику коморе поново на предлог; у 1 случају је предмет уступљен Одбору коморе; у 1 случају је укинута суспензија; те најзад у 9 случајева дисциплински предмети су уступљени или којем другом збору на решавање, или другој власти на поступак, или стављени у евиденцију.

II. Дисциплинска већа су на расправама решила 170 предмета на којима су донесене ове одлуке: у 24 случаја је изречен писмени укор; у 28 случајева изречена је новчана казна; у 6 случајева је изречена обустава вршења адвокатуре на извесно време; у 17 случајева је оптужени ослобођен од оптужбе; у 83 случаја расправа је одгођена у сврху надопуне доказног поступка или због других формалних разлога; у 11 случајева обустављен је даљи поступак због тога, што је пријављени брисан из именика адвоката или је умро и т. д. и најзад у 1 случају је дозвољена обнова дисциплинског поступка.

Пензиони фонд Адвокатске Коморе у Новом Саду

I.

Са Редовне Главне Скупштине Пензионог фонда Адвокатске Коморе у Новом Саду, одржане 27 октобра 1935 г.

Претседник Адвокатске коморе г. Др. Адамовић Стеван поздрављајући присутне чланове отвара главну скупштину, па пошто је констатован довољан број присутних чланова, предлаже три оверача записника, што скупштина прихваћа.

Затим се прелази на даљи дневни ред читањем извештаја о раду и кретању Пензионог фонда у пословној години 1934/35 и приказом завршних рачуна за 1934/35.

После кратке дебате скупштина је једногласно примила извештај о раду и кретању Пензионог фонда, а тако исто одобрила закључне рачуне за год. 1935, те дала разрешницу Управном и Надзорном одбору.

Затим се прешло на избор часништва Пензионог фонда па је претседник Коморе прогласио следећи резултат:

1) За чланове Одбора Пензионог фонда изабрани су: Др. Моч Александар, Др. Павлас Игњат, Др. Ковач Бодог, Др. Медаковић Душан и Др. Станковић Василије, адвокати из Н. Сада, затим Др. Бојанић Петар, адвокат из В. Кикинде, Др. Пајић Ђорђе, адвокат из Панчева и Др. Кенђелац Миливој, адвокат из Суботице. - За заменике чланова Управног одбора изабрани су: Др. Димитријевић Драгомир, адвокат из Суботице, Др. Секулић Милован, Др. Циприс Оскар и Др. Матић Милан, адвокати из Н. Сада.

2) За чланове Надзорног одбора Пензионог фонда изабрани су: Др. Кауримски М. Фрида, Др. Дохањ Јулије и Јегдић С. Јован, адвокати из Н. Сада, Др. Гал Стеван, адвокат из

20
Сомбора и Др Беланић Марко, адвокат из Вел. Кикинде. —
За заменике чланова Надзорног одбора изабрани су: Др. Ада-
мовић Федор и Др. Видаковић Рудолф, адвокати из Н. Сада,
те Др. Кнежевић Милош, адвокат из Сенте.

3) За чланове Изабраног суда Пензионог фонда изабрани
су: Др. Бокшан Милош, Др. Лустиг Фердинанд, Др. Вермеш
Имре, Др. Циприс Оскар, Др. Тодоровић Коста, Др. Медаковић
Душан, Др. Тибор Дезидер, и Др. Шварц Јован, адвокати из
Новог Сада, Др. Карловац Винко, адвокат из Вел. Кикинде, Др.
Бошњак Лазар, адвокат из Вршца, Др. Катанец Миховил, Гра-
бовац Павле, Др. Лорант Золтан, адвокати из Суботице, Др.
Грабер Ладислав, Др. Киш Ђура и Др. Стојшић Глиша, адво-
кати из Панчева, Др. Рајић Тома и Др. Панић Светозар, адво-
кати из Сомбора, Др. Зубковић Павле, адвокат из Петровграда,
и Др. Шуц Никола адвокат из Оџака.

После тога благајник излаже прорачун Фонда за пословну
годину 1935/1936. У вези са овом тачком дневног реда, а у
циљу растерећења буџета Пензионог фонда, пао је предлог,
да фискалат Пензионог фонда буде бесплатан, односно да фи-
скал Адвокатске коморе и његови заменици врше дужност и
фискалата Пензионог фонда без посебног хонорара. После
подуже дебате скупштина је већином гласова решила, да фи-
скалат Пензионог фонда и надаље буде уз хонорар од 1000
дин. месечно.—

Одмах затим скупштина једногласно подељује овлаштење
Управном одбору, да до нове скупштине отправља послове
Пензионог фонда и после 1. октобра 1936. на основу одобре-
ног прорачуна.

Најзад је скупштина једногласно односно већином гла-
сова прихватила: 1) предлог Одбора, да се предлог Др. Жу-
панског Славка и другова о измени 1. зачала тач. 3 §. 6. Пра-
вилника Пензионог фонда и 3) изтештај секретара о повлаче-
њу предлога Хаџи Косте мл. адвоката из Н. Сада и другова у
ствари допуне и измене §. 13. Правилника Пензионог фонда.

II.

Извештај о општем стању Пензионог фонда на дан 30. јуна 1936., поднесен Управном Одбору на седници од 4. јула 1936. год.

I. Бројно стање. Пензиони фонд броји укупно 528 чланова. Према класама осигурања стање је овако : у I. класи има 21 члан ; у II. 16 ; у III. 24 ; у IV. 17 ; у V. 22 и у VI. 428. — 529-и члан Стојнов Никола адвокат из Ковачице, у погледу висине класе осигурања до данас се није изјаснио. Од прошле седнице Управног Одбора убележени су у чланство Пензионог фонда: Др. Ранисављевић Васа, адвокат у Јаша Томићу и Субаков Здравко, адвокат у Ст. Бечеју, а брисан је из чланства Др. Табаковић Ђура из Н. Сада услед смрти.

II. Имовно стање:

1) Готовот новца у благајни има	дин.	57.645·82
2) На чек рачуну код Поштанске штедионице у Београду	„	36.407·47
3) На улогу код Српске Банке у Новом Саду	„	46.903·80
4) На улогу код Држ. Хипотекарне банке	„	1,441.141·65
5) На улогу код Градске штедионице у Н. Саду	„	19.297·80
6) Вредносни папири Блер-Селигмановог зајма номинална вредност 13.000 долара, куповна цена	„	387.464·25
7) 10 акција Народне банке куповна цена	„	39.600 —
8) Купљена зграда у улици Кр. Петра 9 са свима трошковима око куповине	„	1,515.395 —
9) За градњу двоспратне зграде у улици Илије Огњановића издато укупно	„	880.882·75
		<hr/>
		Дин. 4,424.738·54

Овој своти треба додати још и полугодишњу камату на све побројане улоге, која ће бити израчуната и у нашу корист убележена првом половином овог месеца.

Капитал Пензионог фонда 21. фебруара о. г. износио је динара 4,156.113·52 ; 3. априла о. г. дин. 4,232.279·42, а 15. маја о. г. 4,329.914·39, док 30. јуна о. г. износи дин. 4,424·738·54. — Значи, да је капитал Фонда за четир месеца, по одбитку свих исплаћених месечних ренти и осталих режијских трошкова, порастао са дин. 268.625·02.—

Под тачком 9) исказана је дефинитивна свота утрошена за изградњу двоспратне зграде у улици Илије Огњановића и то у износу од динара 880.882·75. — Од ове своте дин. 713.000 исплаћено је грађевинару Шмиту, а дин. 167.882·75 свима осталим предузимачима за њихов рад и утрошен материјал, те архитекти у име награде за вођење надзора око радова и најзад Градском поглаварству града Новог Сада за грађевинску комисију и грађевну дозволу.

Надзорном одбору Пензионог фонда на првој идућој седници биће поднесен исцрпан извештај и детаљан обрачун у вези подизања ове двоспратне зграде.

Када се узме у обзир колико је укупно утрошено на подизање ове двоспратне зграде, као и то, да у име закупнина свих шест станова у истој згради примамо годишње укупно 81.000 дин. онда са задовољством можемо установити, да нам овај објекат доноси бруто око 9%.

III. Потраживање пензионог фонда. Укупно потраживање Пензионог фонда закључно до 30. јуна 1936. г. износи дин. 1,070.535.— Од ове своте дин. 28.495 пада на потраживање из године 1931; дин. 95.015 на потраживање из године 1932; дин. 130.910 на потраживање из године 1933; дин. 167.195 на потраживање из године 1934; дин. 272.525 на потраживање из године 1935 и дин. 376.395 на потраживање из године 1936. за месеце јануар, фебруар, март, април, мај и јуни. — Потраживање Пензионог фонда 30. априла о. г. износило је дин. 1,002.850, што значи, да је за пуна два месеца порасло са дин. 67.685.— Из предњег се и овом приликом може установити, да у име приноса утиче у Фонд 2/3, док 1/3 остаје као потраживање, узев у обзир, да је за ова два месеца требало да утекне у благајну око дин. 200.000, међутим утукло је око дин. 130—140.000, док је дин 67.685 остало као потраживање.

Напомињемо, да још увек има 8 чланова који у Фонд до данас нису уплатили ни једне паре.

IV. Обавезе Пензионог фонда. Пензиони фонд је обавезан данас према: уд. Др. Керпел Сигмунда из Вршца, уд. Др. Грчић Паје из Петровграда, уд. Др. Волф Јакоба из В. Кикинде, уд. Др. Лалошевић Јоце из Сомбора, уд. Др. Маширевић Михајла из Сомбора, уд. Др. Клајн Матије из Суботице, уд. Цигурског Ацка из Ст. Бечеја, уд. Др. Рожа Макса из Н. Сада, уд. Др. Поповић Душана из Новог Сада, уд. Др. Шви-

цер Данила из Суботице. уд. Др. Давидовца Милана из Ст. Бечеја, уд. Др. Хан Ђуле из Мола, уд. Др. Цинер Макса из Вршца, уд. Др. Мајор Оскара из Србобрана, уд. Др. Нађ Александра из Ст. Бечеја и уд. Др. Могин Славка из В. Кикинде, којима сваког месеца шаље удовичке и дечје ренте, ове последње само онима, коме то припада; затим је обавезан према инвалидима: Др. Липковић Марку из Н. Сада, Др. Аделмајер Фрањи из Вршца и Др. Абоњи Леополду из Титела; најзад плаћа корисницу уд. Бала Десанки р. Тапавици из Н. Сада.

Укупан месечни издатак Фонда на удовичке ренте, инвалидине, кориснице и дечје ренте износи данас дин. 23.450.—

30. јуна о. г. навршило се пет година од како Фонд постоји, те према томе сви они чланови који су убележени од оснутка Фонда а навршили су 65-у годину живота, имају права на старачку (шестоструку) ренту, према висини класе осигурања, ако пријаве Комори те ако престану вршити адвокатску праксу. — Према подацима, са којима Фонд данас располаже, за сада има 15 чланова који би имали права на ову ренту. Међутим од ове петнаесторице свега тројица траже ту ренту и то: Др. Вајс Јене из Темерина, Др. Турски Жига из Сомбора и Др. Франк Карло из Б. Тополе. Њихове молбе данас ће бити решаване. Сва тројица имају све услове за ову врсту ренте и ни један од њих са доприносом није у заостатку. Према томе Фонд ће од 1. јула о. г. да им исплаћује месечно и то: Др. Вајсу дин. 2400, Др. Турском дин. 1500 и Др. Франку дин. 1500, укупно дин. 5400.—

Међу данашњим предметима за решавање налази се и молба Др. Ђурића Давида из Сомбора који моли продужење инвалидске ренте и то наставно од 1. јула о. г. Др. Ђурић има права на иивалиднину I. класе т. ј. 3000. дин. месечно.

Корисници умрлога Др. Табаковић Ђуре из Новог Сада тако исто имају права на корисницу током две године и то почев од 1. јула 1936. г. месечно по дин. 1800.

Према томе са ових пет нових ренти порасће месечне обавезе Фонда са дин. 10.200. што значи, да од 1. јула 1936. месечна обавеза износи укупно дин. 33.650.—

Најзад треба споменути, да ће се на данашњој седници решавати и молбе 3 члана који траже инвалиду и то: Др. Шмаус Дезидера из Апатина, Др. Перењи Људевита и Парвањ Драгутина из Н. Кнежевца.

Седнице Управног и Надзорног Одбора Пензионог Фонда

У времену прошлогодишње редовне главне скупштине Пензионог фонда која је одржана 27 октобра 1935 г. па до 30 јуна 1936 год. Управни одбор је одржао укупно 4 седнице и то: 22 децембра 1935 г., затим 22 фебруара, 4 априла и 16 маја 1936 г., а Надзорни одбор 2 седнице и то: 13 марта и 4 јуна 1936 г. —

Управни одбор је на овим седницама решио укупно 528 предмета, који спадају у његов делокруг према § 23 Правилника Пензионог фонда.

У овом међувремену дефинитивно је довршена изградња двоспратне зграде у улици Илије Огњановића са 6 модерних станова, од којих су четир издата под закуп за 1 фебруаром, а два са 1 мартом о. г.

На седници Управног одбора од 22 децембра 1935 донесен је Правилник за руковање с новцем и новчаним вредностима Пензионог фонда. Овај Правилник је отштампан на крају овог „Гласник“-а.

21 децембра 1935 год. Г. Министар Правде је одобрио допуну §-а 6 Правилника Пензионог фонда који се односи на инвалидску ренту, а коју је предложила прошлогодишња главна редовна скупштина Пензионог фонда.

Јавнобележничка Комора у Н. Саду поднела је нашем Фонду молбу ради пријема њихових чланова у чланство нашег Пензионог фонда. — Управни одбор је ово питање расправљао на седницама од 4 априла и 16 маја о. г., па је решио, и у начелу пристао, да их прими у чланство, међутим је установио да постоје извесне законске препреке, услед чега сматра, да ово није спроводљиво. Стога је препоручио Јавнобележничкој комори, да сходним путем и начином отклони ове препреке. Међутим Јавнобележничка комора је мишљења, да је ово спроводљиво обзиром, што постоји сличан случај са Пензионим фондом Адвокатске и Нотарске коморе у Љубљани, па је предложила, да се и са једне и са друге стране одреде делегати, који би претресали сва питања око ступања чланова Јавнобележничке коморе у чланство Пензионог фонда наше коморе. Одређени делегати одржали су заједничку седницу 10 јуна о. г. а резултат њиховог рада узеће у разматрање и оцену Управни одбор Пензионог фонда, после чега ће донети даље сходне одлуке.

Поводом једног конкретног случаја, Управни одбор је путем Савеза Адвокатских Комора тражио, да се путем Закона донесе одредба, према којој би решење Управног одбора Пензионог фонда о установљењу дужног доприноса било „титулус ексекуционис“, те да се на темељу истога може одмах тражити ексекуција без претходног утужења.

Надзорни одбор на својим седницама прегледао је рад и стање Пензионог фонда, а нарочито се бавио питањем његове имовине, прегледавши детаљно целокупно имовно стање Фонда. Одбор је на обе седнице установио, да је стање задовољавајуће и да посао тече у најбољем реду, а са последње седнице препоручује да готовину, која се налази на улогу код Државне Хипотекарне Банке у Н. Саду, инвестира у некретнине.

III.

Правилник

за руковање с новцем и новчаним вредностима
Пензионог фонда Адвокатске коморе у Новом
Саду.

§. 1.

Целокупна имовина, уложне књиге и вредносни папири поверени су благајнику Пензионог фонда Адвокатске коморе, који је дужан да их чува и са њима рукује према наређењима овог Правилника.

§. 2.

Благајник сме у ручној благајни, коју чува или у просторијама Коморе или код своје куће, држати највише дин. 20 000.—

Чим прилив готовине пређе своту од дин. 20.000, дужан је вишак уложити у уложну књижицу Државне Хипотекарне Банке филијале у Новом Саду.

§. 3.

Кад код Поштанске штедионице у Београду прилив готовине пређе 50.000 дин. дужан је благајник да тај вишак уложи у књижицу. (види §. 2.)

§. 4.

Уложна књижица Државне Хипотекарне банке има да буде винкулирана и из ње се може вадити новац само уз потписе претседника или потпретседника и благајника Коморе.

§. 5.

Уложне књижице као и сви остали вредносни папири морају бити похрањени у каси у друштвеним просторијама, чији један кључ чува благајник, а други претседник или потпретседник, а ако су они спречени, онај члан Одбора коме они кључеве повере.

§. 6.

Са чек-рачуном код Поштанске штедионице у Београду располажу уз заједнички потпис претседник или потпретседник и благајник Коморе.

§. 7.

Поштом послате уплате овлаштен је да прима једино благајник, а тако исто и уплате у готовом новцу, и он потписујући потврде јамчи фонду за исте.

Благајник на своју одговорност може поверити примање уплата у готовом новцу и преко оног чиновника кога он означаи, али у том случају мора сваки платац да својеручним потписом потврди уплату у засебној књизи, која ће се у ту сврху водити.

Ово се мора у Комори обзнанити на видном месту.

§. 8.

Све исплате врши благајник под личном одговорношћу и то:

а) плате намештеника, хонораре као и трошкове за канцеларијски прибор, поштарину, огрев, осветлење, порезу и ситне трошкове око манипулације с кућом непосредно без упутнице претседништва, а тако исто и утврђене месечне ренте.

б) Све остале исплате на упутницу претседништва и секретара.

§. 9.

Управни одбор је дужан непосредно или преко делегације од три члана да кад год то за добро нађе али бар двапут годишње прегледа благајну, а Надзорни одбор бар четир пута годишње.

§. 10.

Све исплате врше се првенствено поштанским чеком.

§. 11.

Каса има да буде осигурана од похаре и ватре.

Из седнице Управног одбора Пензионог фонда Адвокатске коморе у Новом Саду, од 23. децембра 1935. год.

Др. Станковић Василије, с. р. **Др. Адамовић Стеван**, с. р.

Секретар

Председник

Јудикатура по закону о адвокатима

Одвјетник, који је властитом кривњом у задоцњењу с плаћањем чланских улога, крши дужност свога звања (Рјешење Стола седморице, одио Б. од 31. I. 1935 Д. 20/34/8).

Адвокатско Дисциплинско вијеће Стола седморице одио Б код Касационог суда у Загребу, рјешавајући о призиву, који је уложио оптужени одвјетник Др. Н. проти пресуди Дисц. Вијећа Адв. Коморе у Љубљани од 11. V. 1934 број Д. III 12/33 17, а којом је био кажњен ради прекршаја дужности свога звања по §-у 50. и 55. Зак. о адв. на Дин. 1200. — новчане казне одн. супсидиарну казан обуставе одвјетништва за вријеме од 1 (једнога) мјесеца, ако се новчана казна не би могла утјерати, — пресудило је:

Призиву ради изреке о кривњи не удовољава се. Удовољава се пак призиву ради изреке о казни у толико да се новчана казна снизује на Динара 600.—, док по првome суду изречена супсидиарна казна остаје нетакнута; исто тако одлука о трошку. Призиватељ дужан је накнадити и трошак призивног поступка.

Р а з л о з и :

Једини формални приговор оптужеников да је поступак био неисправан и да није примио оптужнице, неодржив је. Рјешењем од 30 XI. 1934 закључило је Дисц. Вијеће Адв. Коморе у Љубљани да се међу осталима и проти одвјетнику дру. Н. поведе дисц. истрага, јер није плаћао чланских улога (§ 75 З. о а.). То ријешење навело је точно тачке окривљења. Из списка не да се установити, када је оно било оптуженику уручено, али је установљено, да је оно њему било познато најкасније 5. V. 1934, јер је тога дана послао Дисц. Вијећу члански улог под бројем 14., с којим куша оправдати зашто је задоцнио с плаћањем чланских улога.

А неоснован је оптужеников призив и у ствари самој што се тиче кривње. Поступак у првој инстанцији није мањкав зато што се нијесу извршили извиди о оптуженикову имовин-

скоме стању и о његовим дохоцима. Коморска чланарина је, у размјеру према годишњему приходу што га има и најслабији одвјетник, минимална, тако да ју је кадар плаћати сваки одвјетник па ма како чедни били његови приходи. При томе се, дакако, имају узети у обзир укупни годишњи доходи, а не можда само они појединога мјесеца. Одвјетник је пак као члан своје сталешке организације дужан у првome реду намирити њезину чланарину, па можда и уз извјесне жртве. То је његова сталешка дужност, јер је Адвокатска Комора основана на темељу закона (§ 37. З. о а.) пак би њезино дјеловање било немогуће, кад чланови не би покрили трошак скопчан с њезиним пословањем а коначно се и члански улози само оснивају на законскоме темељу (§ 34 Зак. о адв.). Истина је да задоцњење с плаћањем чланских улога не би само по себи могло створити дисциплинске кривице, ако не би било уједно и скривљено, али с друге стране нема никаквих околности, које би уистину оправдале такво оптужениково задоцњење. Као што је већ истакнуто, члански улози у размјеру с приходима било које одвјетничке писарне, незнатни су. Па и сама околност да је оптуженик у заостатку с плаћањем за више године — а за годину 1930 с маленом свотом од Дин. 45. — доказује, да се оптуженик премало бринуо да би испуњавао своје сталешке дужности. У тој премаленој бризи у савезу с доказаном економском могућности да плаћа размјерно незнатне чланске улоге, састоји се његова кривња и зато такво задоцњење твори дисциплински кажњиво дело. Зато је и нападнута пресуд основана, пак је ваљало призив одбацити.

Пресуда Касационог Суда у Новом Саду, донесена по делу надриписарства, а поводом захтева Главног Државног Тужиоца на одбрану закона.

Број: КНО 2/2/1936

ПРЕСУДА:

Касациони суд установљава, да је пресудом Среског суда у Бач. Паланци од 15 децембра 1934 Бр. Кпс. 182/1934 и решењем Окружног суда у Новом Саду од 18 јула 1935 Бр. Кпр. 168/1935 повређен закон.

Ова пресуда нема дејства према оптуженоме.

РАЗЛОЗИ:

Срески суд у Бач. Паланци својом пресудом од 15 децембра 1934 Бр. Кпс. 182/1934 ослободио је на основу § 280

с. кр. п. од оптужбе окривљ. А. С., општинског бележника, за дело из § 120 зак. о адв., јер је нашао да у радњи окривљенога нема једног од битних обележја тога дела т. ј. да је радио у виду заната, будући да се за ово тражи да се учинилац *стално бави* оваквим пословима и да странкама из заната прави уговор приватноправне природе, а то да у предметном случају није установљено.

Окружни суд као крив. призивни суд у Новом Саду својим решењем од 18 јула 1935 Бр. Кпр. 168/1935 усвојио је у целости ово правно разлагање.

Главни државни тужилац налази да су поменути судови наведеним својим одлукама повредили материјални закон из § 337 бр. 1 ал. а) с. кр. п., па је зато ставио свој захтев за заштиту закона.

Захтев је основан.

Према правилном тумачењу § 120 зак. о адвокатима, наиме, пискарач (надриписар) ради у виду заната онда, ако вршењем радња наведених у том законском пропису иде за тим, да њиховим поновљеним чињењем створи себи доходака, без обзира да ли су они главни или споредни. За појам „занатства“, дакле, није битно да се неко *стално бави* забрањеним радњама, те следствено није од одлучне важности то колико пута је забрањену радњу учинио, већ је одлучан само умишљај (намера) у назначеном смеру. У предметном случају према томе, постојање дела, не овиси од установљења да ли се окривљеник стално бави састављањем исправа са правним радњама за друга лица те га Срески суд није могао ослободити од оптужбе зато што та околност није доказана, већ је имао да установи да ли је окривљеник, правећи она два уговора о којима је реч у првостепеној пресуди, радио са умишљајем да такве уговоре и у будуће саставља и да тиме себи створи извор доходака. Па кад је Срески суд на наведеном основу окривљеног А. С. ослободио од оптужбе и када је Окружни суд то правно становиште усвојио, доиста су повредили материјални закон из § 337 бр. 1 ал. а) с. кр. п.

Ваљало је зато захтев за заштиту закона уважити и на темељу § 357 с. кр. п. донети горњу пресуду.

Нови Сад, 1 априла 1936 године.

М. П.

Записничар већа,

Бранковић Божидар с. р.

Претседник већа,

Др. Богосављевић Емилијан с. р.

Вести.

1) 24. јуна 1936. год. умро је у Новом Саду Др. Табаковић Ђура, адвокат, чијом смрћу адвокатски staleж губи једнога свога одличног члана, ванредног познаваоца права. Покојни је био члан испитне комисије и члан дисциплинског већа у Касационом суду. Свестрано образован и културан, био је велики библиофил и поседовао је једну од највећих и најуређенијих приватних библиотека у Новом Саду. На гробу у име Адвокатске коморе опростио се од покојника Др. Моч Александар, адвокат у Н. Саду. Нека је и овом приликом слава покојном Др. Табаковићу.

2) Др. Ђирић Славко, адвокат у Новом Саду, именован је за тумача енглеског језика на територији Апелационог суда у Новом Саду.

3) Хаџи Владимир, адвокат из Новог Сада, именован је за тумача француског језика на територији Апелационог суда у Новом Саду.

Власник: Адвокатска Комора у Новом Саду. Лист уређује Др. Василије Станковић, адвокат у Новом Саду, секретар Адвокатске Коморе, са станом у Краља Петра ул. бр. 8.

Штампарија Јовановић и Богданов, Нови Сад

